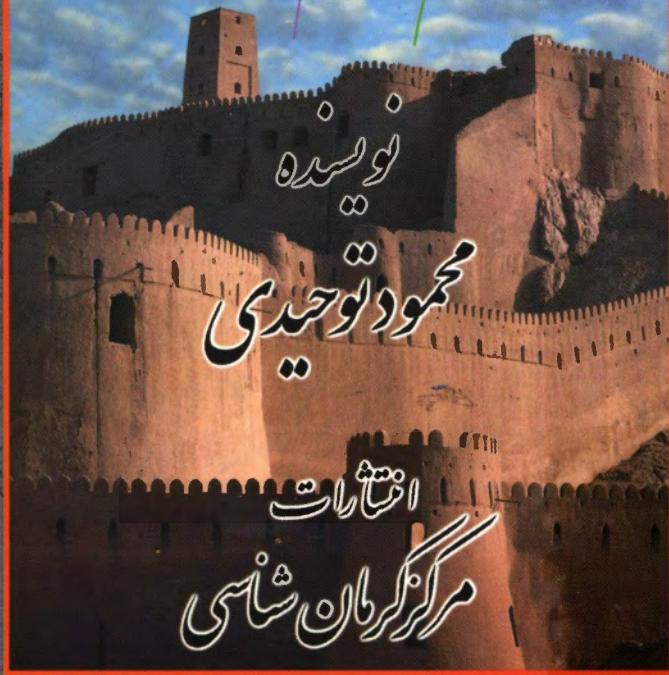

ارکنامہ

ARG-NĀM-E

BY

MAHMOUD TOHIDI

PUBLISHER

KERMANOLOGY CENTER

قیمت: ۲۰ تومان

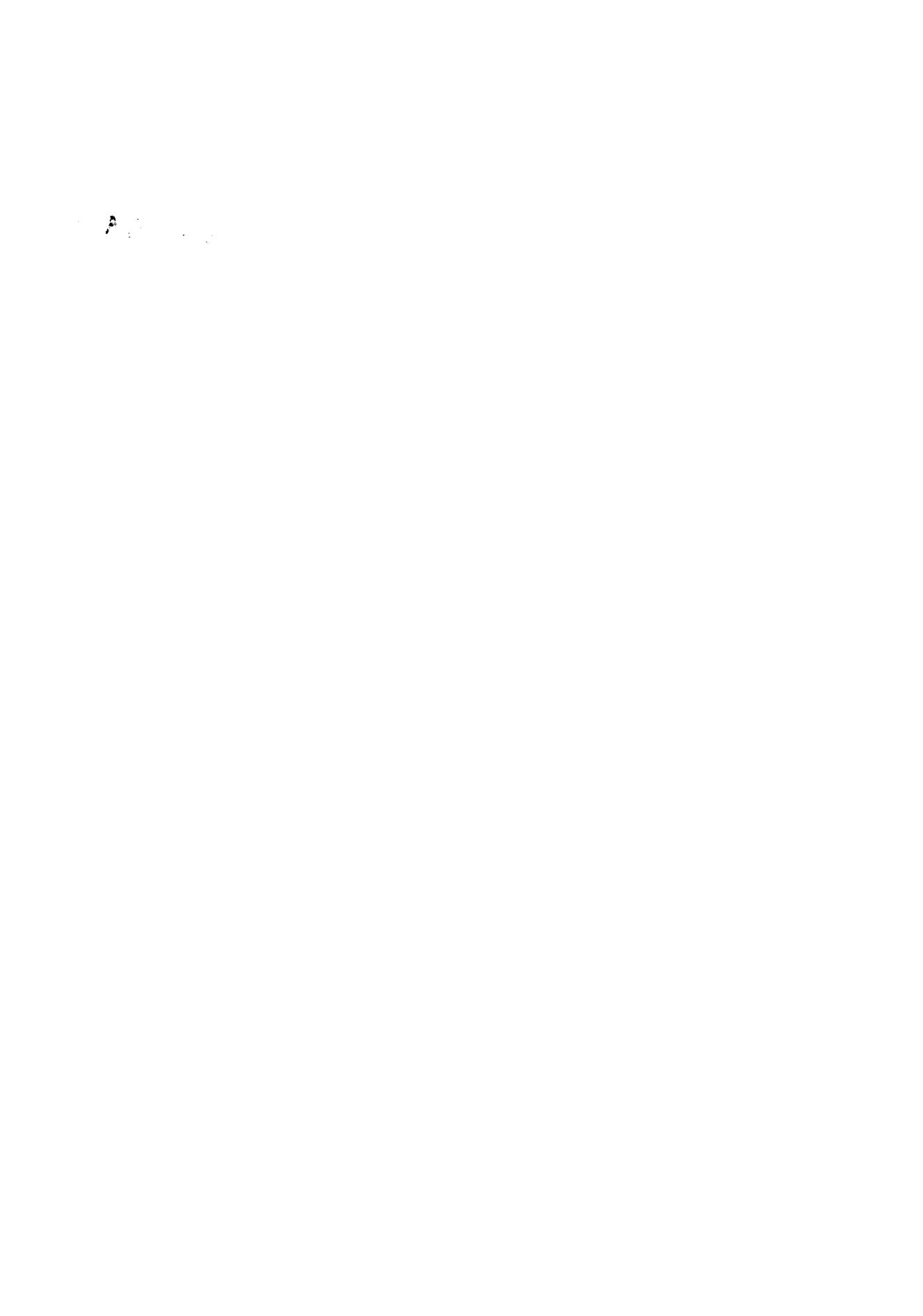
9789646487369

٧١٩٥٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ارگ نامه

مؤلف:

محمود توحیدی

انتشارات:

مرکز کرمان‌شناسی

٩٥٥

/٧٢٣٢

توحیدی، محمود

ارگ نامه: نگرشی بر ارگ بم در بستر تاریخ / محمود توحیدی؛ با مقدمه

دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی.- کرمان: مرکز کرمان‌شناسی، ۱۳۸۳.

١٤٦ ص. عکس، نقشه.

کتابنامه: ص ۱۲۵-۱۲۲

بهاء: ریال

شابک: X-٨٤-٦٤٨٧-٩٦٤

۱. ارگ بم - تاریخ. ۲. بم - تاریخ. ۳. بم - جغرافیای تاریخی.

الف. باستانی پاریزی، محمد ابراهیم ب. عنوان

DSR ٢٠٧٥ ت / ٤ الف ٩

عنوان کتاب: ارگ نامه: نگرشی بر ارگ بم در بستر تاریخ

مؤلف: محمود توحیدی

ناشر: مرکز کرمان‌شناسی

ویراستاری: محمد صادق فردوسی

مدیر اجرائی: مجید جاوید

حروف چینی و صفحه‌آرائی: مژده تقی‌زاده، شیرین عبدالله‌نژاد (مرکز کرمان‌شناسی)

طرح روی جلد: مجتبی یزدان‌پناه (مؤسسه بوتیا)

نوبت چاپ اول: سال ۱۳۸۰

نوبت چاپ دوم: سال ۱۳۸۲

نوبت چاپ سوم: سال ۱۳۸۳

چاپ و صحافی: شرکت چاپ معراج

تیراژ: ۳۰۰۰ جلد

شابک: X-٨٤-٦٤٨٧-٩٦٤ ISBN : 964-6487-84-X

انتشارات مرکز کرمان‌شناسی: کرمان، خیابان شهید رجایی، تلفن: ۰۲۲۳۵۰۸۱-۰۲۲۶۷۴۳۷

قیمت ۱۵۰۰۰ ریال

فهرست مندرجات

۱۱	مقدمه ناشر
۱۲	تضمين امنیت اجتماعی بیابان
۱۷	ارگ نامه
۱۸	پیشگفتار
۲۰	به یاد بهشت گمشده بم

فصل اول:

شهرستان بم و فهرست بناهای تاریخی آن

۲۵	شهرستان بم
۲۵	حدود
۲۵	و سعت و تقسیمات سیاسی
۲۶	محصولات عمده کشاورزی آن
۲۷	شهر بم
۲۸	فهرست بناهای تاریخی شهرستان بم
۳۰	آری! ای ارگ!

فصل دوم:

سیر و سیاحتی در ارگ بم

۳۶	ارگ بم
۳۶	بازار
۳۷	میدان (نکیه)
۳۸	کوچه ها و پس کوچه ها
۳۸	مسجد جامع
۳۹	چاه صاحب الزمان
۴۰	مدرسه میرزا نعیم

۴۱	زورخانه.....
۴۲	عمارت ملک التجار.....
۴۳	کاروانسرای شهر.....
۴۳	ساباط یهودیان
۴۴	خانقاہ یا مدرسه داخل ارگ.....
۴۵	کُناری محله.....
۴۵	کیفیت خانه‌های ارگ.....
۴۵	دروازه حکومتی
۴۶	اصطبل حکومتی
۴۸	سیستم آبرسانی ارگ.....
۴۹	قورخانه (سرباز خانه).....
۵۰	(آسیا بادی)
۵۰	عمارت میر نظام (فرمانده ارتش)
۵۱	دارایی ارتش.....
۵۲	دروازه اصلی.....
۵۳	زندان.....
۵۲	عمارت حاکم.....
۵۴	برج دیده‌بانی اصلی.....
۵۴	چهار فصل
۵۵	حمام اختصاصی حاکم.....
۵۵	قلعه دختر (کوهک).....
۵۶	وجه تسمیه قلعه‌ها
۵۶	حصار شهر بم (شهر بست)
۵۷	دور نمائی از ایوان غربی چهار فصل.....
۵۷	عوامل تخریب ارگ بم
۵۹	تعمیرات و مرمت های ارگ بم
۶۰	ارگ یادِ تاریخی بم و انگیزه تعمیر آن در ۵۰ سال گذشته
۶۰	حسن درخشنان
۶۲	حفظ و نگهداری ارگ بم

فصل سوم:

ارگ بم از دیدگاه صاحبنظران
توصیف ارگ بم.....
شهر بم عروس شهرهای تاریخی ایران.....

چهارمین دیدار از ارگ بم	۶۸
بازدید از ارگ بم خاطره انگیزترین روزهای زندگیم بود	۶۹

فصل چهارم: منابع تاریخی

بم نامه	۷۳
رساله مقامات عرفای بم	۷۴
بهمن نامه	۷۵
بهمن بن اسفندیار	۷۶
رزم فرامرز و بهمن	۷۶
یعقوبی در کتاب البیان (۲۸۷ هجری)	۷۷
ابن فقیه در کتاب مختصر البیان (۲۹۰ هجری)	۷۸
اصطخری در کتاب مسالک و ممالک (۳۴۶ هجری)	۷۸
ابو القاسم جیهانی در کتاب اشکال العالم (۳۶۷ هجری)	۷۸
مولف کتاب حدود العالم من المشرق والمغرب (۳۷۲ هجری قمری)	۷۸
ابن حوقل (عراقی) در کتاب «صورة الارض» (در سنّه ۳۶۷ هجری)	۷۹
قدسی (جغرافیادان و جهانگرد عرب)	۷۹
شریفه ادریسی در کتاب خود «نزهة المشتاق في اختراق الآفاق»	۸۰
یاقوت در سنّه ۶۲۲ هجری قمری در کتاب خود نزهة القلوب	۸۰
از ماهان تا چابهار به کوشش محمد رسول دریا گشت	۸۰
افضل الدین ابو حامد کرمانی از کتاب (عقدالعلی الموقف الاعلی)	۸۰
توصیف بم	۸۱
حمدالله مستوفی نزهة القلوب	۸۲
احمد علی خان وزیری - جغرافیای کرمان	۸۲
کذا فی تقویم البیان	۸۲
«مرآت البیان» صنیع الدولة	۸۲
درباره ارگ	۸۴
درباره اثار بم	۸۴
سفرنامه کرمان و بلوچستان	۸۴
فیروز میرزا فرمانفرما	۸۴
ارگ بم	۸۵
داستان کرم هفتواحد (نصرت تجربه کار)	۸۶
نشریه فرهنگ بم	۸۸
جلال آل احمد در کتاب کار نامه سه ساله	۸۹

۸۹	ارگ بم - حمید نوربخش
۸۹	مقاله دکتر باستانی پاریزی
۹۰	جغرافیای شهر بم
۹۰	ارگ بم - عبدالرضا سالار بهزادی
۹۱	الماس کویر - زهرا اسعد پور بهزادی
۹۱	نیمرخی از ارگ بم - داود یوسف زاده
۹۱	معدان

فصل پنجم:

ارگ بم از دیدگاه سیاحان

۹۵	پاتینجر سیاح انگلیسی (۱۸۱۰ میلادی)
۹۶	سرپرسی سایکس - انگلیسی ۱۸۷۵ میلادی
۹۸	سفرنامه آنتونی اسمیت انگلیسی
۹۹	دکتر آلفونس کابریل اتریشی
۹۹	استراتیل زوئر استاد جغرافیای دانشگاه وین
۱۰۰	پروفسور هاینس گوبه
۱۰۰	پروفسور اهلرز
۱۰۱	اوریک گازپر (یوگسلاوی)
۱۰۱	پیام اوریک
۱۰۱	دیویدست وینست سیاح انگلیسی
۱۰۲	درباره بم
۱۰۲	ارگ بم

فصل ششم:

ارگنامه

۱۰۵	سه رباعی از استاد محمود شاهرخی بمی
۱۰۶	ابیاتی از نگارنده
۱۰۷	خطاب به ارگ تاریخی بم
۱۰۸	جنگ نخل
۱۰۹	سرزمین چهره‌های سوخته
۱۱۰	آئینه زار طوطیان
۱۱۱	تاریخ چرا همیشه، تاریک؟!
۱۲۲	فهرست منابع
	متن انگلیسی

مقدمه ناشر:

ارگ، این قامت بلند روزگاران که هر خشت آن دیوانی از یادگارهای تلغ و شیرین زمانه، و جای جای آن یادآور خاطرات گوناگون تاریخی است، صدها سال در برابر باد و باران بر پای مانده و با صلابتی که استواری صحرادلان کویر را تداعی می‌کند، نظاره گر وقایع یا به قول افضل کرمانی «روزگار رسن باز» بوده است. آنطور که می‌توان گفت سینه این پیر سپید موی تاریخ، گنجینه‌ی گرانقدر اسرار و رازهاست.

اگر چه قدمت این بنای کهن را قریب دو هزار و دویست سال ذکر کرده‌اند اما باز هم بدرستی نمی‌توان زمان احداث و برپایی بزرگترین مجموعه خشتشی جهان را ذکر کرد. آیا این بنا، ره آورد سفر نامیمون اسکندر به کرمان است که از راه سیستان و از طریق گدروزیا (جیرفت) صورت گرفت و چون در بین راه، بر اثر گرمای سوزان کویر، جمعی از سربازان خود را از دست داد، امر کرد تا بنایی که خنکای نسیم کوچه‌ها و خانه‌ها و... شاه نشین آن، مهاجمین را پذیرا باشد بسازند؟! یا به انگیزه وجود پناهگاه برای مردمی که با همتی افزون، در برابر هرم آفتاب، سینه‌ها را سپر کردند، دانه افشارندند و بهره برگرفتند. اما هنوز خستگی تلاش چندین و چند ماهه را در سایه ماحصل خود، از تن بیرون نکرده بودند که یورش همسایه‌ها و بیگانگان در قالب مهاجمین همیشگی،

دسترنج آنها را بر باد داد؟ و عجب‌که مردم پر تلاش بم، بجای آنکه الگوی دیگران باشند، موجب حقد و حسد آنان قرار گرفتند و سرنوشتی آنطور که عرض شد برایشان رقم خورد. اما باز هم باید گفت: «عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد». زیرا اگر چه عرض شد اتفاق نمی‌افتد، ارگ پر صلابت، با دست‌های پر توان نیائی سرافراز شکل نمی‌گرفت و امروز، زمینه فخر و بالندگی افزون مردم این دیار را فراهم نمی‌ساخت. بهر تقدیر، هر خشت ارگ، ورقی از تاریخ و حکایتگر حدیثی از روزگارانی است که

گفته‌اند:

هر که ناموخت از گذشت روزگار می نیاموزد ز هیچ آموزگار
روزگاری که :

حاکمان بر بلندای ارگ و در چهار فصل و شاهنشین میار میدند، و خیال باطل دشمنان خود را به استهzaء می‌گرفتند که هرگز تاب و توان دسترسی به آنها را نداشتند، زیرا از هر موضعی می‌گذشتند در موضع دیگر، یا با گلوه محافظین، به کام مرگ می‌رفتند، و یا اسیر می‌شدند و بسزای عمل خود می‌رسیدند.

- تلاشگران بمی، فارغ از هجمه بیگانگان، سر راحت بر بالین می‌گذاشتند، و نگران بر باد رفتن دسترنج خود نبودند.

- راهیان و قافله داران راه ادویه، مکانی مناسب برای استراحت و تجدید قوا داشتند.
-.... هنگامه‌ای که دلاور زند، خسته و مانده از طی راه کرمان - بم. در این مکان اسیر اعوان و انصار خان قاجار می‌شود و سخت‌ترین شکنجه‌ها را تحمل می‌کند و حکایت مظلومیت خود را بر جای جای این قلعه کهن می‌نگارد.

بهر تقدیر، ارگ، رازدار حدیث و حکایتهایی است که بیان همه آنها «مشتوی هفتاد

من کاغذ» شود.

خدا را شاکر و سپاسگزاریم در راه شناخت و معرفی این بنای ارزشمند، گامی برداشتم، هر چند که آنچه در این مجموعه آمده، تمامی گفتنی‌های مربوط به ارگ نیست، معدلک تلاش برادر بزرگوارمان آقای توحیدی که با علاقه و پشتکار، به انجام این مهم نائل آمدند را تقدیر و تقدیس کرده و از خدای بزرگ برای ایشان مزید توفيق آرزو داریم. باشد تا سایر محققین نیز در این راه گام‌هایی بردارند.

و اما.... بعد

آنچه از نظرتان گذشت نوشتار روزگار شیرینی بود که ارگ، در جوار مردمی فرهنگ پرور، و هم آغوش نخل‌های بلند قامتی که این شهرکهن و فرهنگی را بصورت نگینی سبز در آورده بوند. در همین روزها بود که طرح نورپردازی ارگ را پی میگرفتیم، با دوستانمان در میراث فرهنگی نشست‌های مختلفی داشتیم و خلاصه ارگ در بروی مرگ بسته و عظمت و اقتدار ملتی سترک را صلا میداد، بزرگترین مجموعه خشتی جهان که عاشقان را از جای جای عالم به سوی خویش میکشانید و آنان را به ستایش و تحسین وامیداشت و مفتخر میساخت. هرگز فراموش نمیکنم وقتی از یک کانادائی که از همراهان آقای مک‌لنان سفیر وقت این کشور بود پرسیدم، دیدار ارگ را چگونه یافته، جواب داد: امروز برای من روزی بزرگ و فراموش ناشدنی بود، چون احساس کردم که قدم بر قلب تاریخ گذاشتم.

اما هزاران افسوس که در سپیده دم پنجم دیماه، و در لحظه مشئومی که هرگز فراموش نخواهد شد، قلب تپنده تاریخ بهمراه دهها هزار انسان آرزومندی که گرمای اشتیاقشان

را به خاک سرد گور سپردند، از حرکت باز ایستاد، و داغ غمی جانکاه را بر سینه همه فرهنگ‌دستان این دیار، بلکه صاحبان فرهنگ و هنر جهان نقش زد. چه بسیار بودند کسانیکه با دیدن سر در ورودی ویران شده ارگ، و شاه نشینی که اینک سر بر خاک سائیده و جز ویرانهای از آن بر جای نمانده بود، دیدگانشان به اشک غم و ماتم می‌نشست و هق گریه آنان، فضای ماتمزده ارگ را فرا می‌گرفت. حتی آنانکه از سرزمین‌های دور و برای کمک به زلزله زدگان این شهر آمده بودند، در نخستین دیدار نمیتوانستند اندوه خویش را از ویرانی بزرگترین مجموعه خشتی جهان پنهان کنند. اما در جوار تمامی این اندوه‌ها و افسوس‌ها، بارقه امیدمان همچنان بر جاست که ارگ، باز هم عظمت و اقتدار روزگار گذشته را باز یابد. اشتیاق عمومی مردم بهم، که ارگ را چون جان شیرین دوست داشته و میدارند، همراه با شور و شوق فرهنگ‌دستان داخلی و نیز علاقمندان جهانی مواریث فرهنگی، مجموعه‌ای گرانقدر، و پشتوانه ارزشمندی است که در پناه آن بتوان این بنای عظیم را بازسازی و احیاء کرد، از یاد نمیرم که وقتی بر بلندای ویرانهای ارگ، در خصوص گذشته این بنا به آقای خاویر سولانا دبیر بازار مشترک اروپا توضیح دادم و در پایان اظهار امیدواری کردم که در دیدار بعدی ایشان، ارگ با همان شکوه گذشته قامت بیاراید، سولانا با خنده‌ای بر لب، دست مرا بگرمی فشد و اینچنین آرزومندی خود را اعلام داشت و این تمنای همه فرهنگ‌دستان در سراسر جهان است که امید، هر چه زودتر شاهد تحقق آن باشیم. به امید آن روز

سید محمد علی گلاب زاده
مشاور استاندار و رئیس مرکز کرمان‌شناسی

تضمين امنیت اجتماعی بیابان

كتاب بسیار با ارزشی تهیه کرده است، آقای توحیدی در باب ارگ بم که یکی از مهمترین آثار تاریخی ایران است و شاید در دنیا کم نظری باشد. این اثر مهم تاریخی که بیش از دو هزار سال نام آن در تاریخ مشرق ایران برده شده، یکی از شاهکارهای معماری خشتی بشری است. در بادی امر، ممکن است این تصور پیش آید که ساختمان چنین قلعه‌ای با این عظمت، آیا برای نگاهداری و حفاظت شهرکی - یا باتساهل بگوئیم - شهری مثل بم، ضرورت داشته است؟ خصوصاً که مردم بم خودشان بالضروره بیشتر اوقات را ناچار بوده‌اند - خارج از ارگ و در باغها و باستانها، و دهات اطراف زندگی کنند و شب و روز بگذرانند. شک نیست که برای حفظ بم، احتیاج به قلعه بوده است - هم چنانکه سیرجان، رفسنجان، کوهبنان، میبد، طبس و همه شهرهای بیابانی، یک وسیله مهم دفاع آنها، ساخت قلعه‌هایی بوده است که بتواند سه چهار ماهی آنها را از شر دشمن پناه دهد تا مهاجم خسته شود و رها کند، و دوباره دروازه‌ها باز شود و مردم به کار و بار خود پردازند. ولی البته ساخت هر قلعه‌ای به تناسب وسعت شهر و آبادی و جمعیت آن و امکانات مردم برای ساخت چنان قلعه‌ای بوده است - که چنانکه می‌دانیم، بسیاری از آن قلعه‌هایی که نام بردم وسعت محدود و امکانات کمتری دارند - و با همان امکانات هم به هر حال، مردم خود را حفظ می‌کرده‌اند.

اما قلعه بم، از لونی دیگر و چیز دیگری است - این یک شهر خشت و گلی

است که به نام قلعه و ارگ بم شهرت یافته، قلعه‌ای که گاهی ساکنان یک شهر را در خود می‌پذیرفته است، جزء هویت و شناسنامه ساکنان بم محسوب می‌شده، من شنیده بودم که تا روزگارانی که قلعه آبادان بود و کاربرد داشت - مردم بم، دختر به کسی نمی‌دادند که حداقل یک اطاق در قلعه از خود نداشته باشد - و این در واقع یک نوع تضمین و بیمه آینده دختر آنها در سکونت در آن حوالی بوده است.

قلعه بم در واقع تنها جوابگوی امنیت مردم بم و ساکنان شهرهای اطراف آن نیست. قلعه بم وظیفه محافظت بخش مهمی از یک راه تجاری بزرگ دنیاگی را داشته است - که در تاریخ به «راه ادویه» و یا «راه فلفل» معروف شده - و در اهمیت با «راه ابریشم» که از چین به انطاکیه می‌پیوسته - رقابت داشته است.

کسی که قلعه بم را در اختیار داشته - اقلأً چهار صد کیلومتر را تا فاصله شرق - یعنی نزدیک به مرز هند دیده بانی می‌کرد، و اقلأً چهار صد کیلومتر در قسمت غرب - تا مرز فارس، و چهار صد کیلومتر در شمال، تا حوالی قائنات، و همین حدود راه را تا دریای عمان و میناب و هر موز در سلطه اقتدار خود داشت. یک پادگان مهم بود که مسئولیت حفظ این راههای طولانی، و پر نعمت و پر کالا و پر کاروان را بر عهده گرفته بود - و ثروت عظیم هفتاد و معرفتی کارگزار و حاکم این قلعه - در واقع از عشور همین راه حاصل آمده بود - که همه نصیب ارشد شیر بابکان و در واقع سرمایه اقتصادی سلطه نظامی او در تأسیس حکومت ساسانی شد.

حفظ کاروانهایی که پر از شتران حامل کالای هند بود - و این کالا می‌بایست از طریق یزد و ری و همدان و حلب و اسکندریون به روم برسد - در این بیابانهای درندردشت به عهده ارگ بم بود - و نه تنها حفظ کاروان در راهها، بلکه هنگام توقف کاروان وظیفه بم بیشتر می‌شد - نگهداری از اهل کاروان که گاهی خود به اندازه یک دهکده جمعیت داشته‌اند - تهیه علوفه و علف چارپایان، تأمین وسایل و یراق آنها از زین و برگ و جهاز و رکاب و افسار و شال و پاردم و امثال آن، وجود تیم‌های کار کشته و آماده به کار نعل بند و بیطار و زخم بند و جراح، حاضر داشتن اطاقها برای ذخیره و نگهداری و حفظ کالا تا موقع بارگیری مجدد آن، یا انتظار برای پیدایش

بازار متناسب برای فروش آن. تنظیم دفاتر و استناد برای وصول عوارض و عشور عادلانه- آن طور که موجب یأس کاروانها نباشد - و کاروانها تغییر مسیر ندهند- و از راههای دیگر نرونده، و اعتقاد به اینکه کوتاهترین راه برای حمل ادویه از هند به روم از طریق همین بم و نرماشیر ممکن است و لاغیر، و راههای دیگر اضطراری است و پر خطر و طولانی، و جز در موارد اضطراری عبور از آن از جهت اقتصادی مقرون به صرفه نیست. همه این عوامل ایجاب می کرد که تأسیسات و تشکیلاتی در مسیر این راه فراهم آید و وضع طبیعی بم و فاصله آن از آبادیهای مهم دیگر وجود یک کوه منفرد سنگی که امکان ساخت قلعه بر روی آن ممکن باشد. و اوضاع طبیعی ولايت و فور آبهای از کوهستانهای دور دست می آمد - و در عین حال کم بارانی خود قلعه و محیط آن که امکان بقای یک عمارت عظیم و یک شهرک خشت و گلی را برابر قرنها و هزارهای ممکن می ساخت.^(۱)

باعث شد که بنایی کم نظری در این محل ساخته شود قرنها و سالها، هزاران هزار کارگر به طوع و رغبت - و البته گاهی به زور و اجبار- در آن به کار پردازند تا محیطی امن برای آسایش مردم ساکن آنجا فراهم آید، و کسانی هم که از راههای دور به این حدود می رسیدند- احساس امنیت کنند. دیوارهای گلی ارگ بم، حفاظ و بیمه اجتماعی برای کاروانهای عبوری از این بیابانها، در طی قرنها و هزارهای بوده است. نزدیک به پنجاه سال پیش- شاید نخستین شرح چند صفحه‌ای را من در باب ارگ بم، در «راهنمای آثار تاریخی کرمان» نوشته باشم.^(۲)

کتابی که به همت آقای بهمن حبیبی رئیس فرهنگ وقت و آقای محمد طاهری معاون ایشان به چاپ رسید، بیست سال بعد از آن یکی از مهندسین فاضل- آقای حمید نوربخش- با همکاری عبدالرحمن گلابی و امیر کاظم تبریزی و عیسی

۱- این کم بارانی برای حفظ قلعه از امتیازات بسیار محسوب می شود- ولی شهر بسیار خودش کم آب نیست- آبریز کوههای بارز عموماً به طرف بم است- با همه اینها یک آمار برای ما جالب است که بس تا دیمه ۱۳۷۱ فی المثل مجموعاً ۵۸۷ میلیمتر باران داشته- و کم باران ترین شهرهای کرمان بوده. (هواشناسی کرمان- دیوالار).

۲- این مقاله در نسخه هزار طوفان تجدید طبع شده است و خلاصه آن در دایرةالمعارف ایرانیان به زبان انگلیسی.

حجه و علیرضا شادان لو، رساله‌ای بسیار جامع در باب ساختمان و معماری ارگ بم - با نقشه‌های دقیق - تهیه کردند که در نسخی محدود منتشر شد و اینک پس از بیست سال خشنودم که یکی از هم ولایتی‌های صاحب ذوق و صاحب همت، آقای محمود توحیدی توفیق یافته و رساله‌ای مجتمع درباره ارگ بم پرداخته‌اند و با عکس‌های جالب مزین ساخته‌اند.

ارگ بم، هنوز بیش از این‌ها کار می‌خواهد - معرفی شهری که هزاران کارگر، طی دو سه هزار سال بر روی آن کار کرده‌اند - شناخت و معرفی آن با تهیه یک یا دو رساله آنهم، هر بیست سال یک بار کافی نیست.

لازم و در خور است که مؤسسات رسمی و دولتی، وقت و بودجه بیشتری صرف آن بکنند. البته تعمیرات چنین بنائی، به صورت کامل، و نوسازی آن، شک نیست که نه لازم است و ضروری، و نه ممکن است و سودمند. مهم این است که مهندسان ما و کارشناسان ما بنشینند و محاسبه کنند و نقشه‌برداری کنند و بگویند: کدام قسمت از آن در خور بازسازی هست که هم در حفظ بنا مؤثر باشد - و هم شکوه و اهمیت آن را بنمایاند، و هم با حداقل مخارج صورت پذیرد.

بحمدالله، هم اولیای استان ما و هم ساکنان شهر بم، به اهمیت این اثر تاریخی پی برده‌اند - و لاقل دیگر فراموش کرده‌اند که خاک آن را بار کنند و به عنوان کود روی مزارع خود بپاشند - این خود نصف اول موفقیت است - نصف دوم موفقیت آن است که چگونگی نگاهداری و حفظ آن، و در عین حال عرضه و معرفی آن به کسانی که از دور و نزدیک به آنجا می‌آیند تا ارگ را ببینند - تا چه حد مورد عنايت اولیای امر قرار گرفته باشد. این نکته بسیار مهم و ارزشمند را نباید از نظر دور داشت که هزار سال پیش کاروان شتردار با صدھا عمله واکره و خروارها فلفل و زردچوبه و هل و دارچین، به سلامت به بم وارد شده به سلامت می‌گذشت و به انطاکیه می‌رسید - حسن ختام اینکه حفظ ارگ بم لازم است - حفظ امنیت اجتماعی اطراف بم از آن لازمتر، در آن صورت است که هر گونه مخارج در این خشت و گل‌ها - جوابگو خواهد بود.

ارگ نامه

ارگ بم یکی از بزرگترین شاهکارهای معماری، جهان و از مهمترین میراثهای فرهنگی کشور است که در نوع خود بی‌نهایت جذاب و بی‌نظیر می‌باشد. این قلعه دیرپایی، هر روز میزبان مشتاقان زیادی از اقصی نقاط عالم بالاخص هم میهنان عزیزمان است که با استیاق به دیدار آن می‌آیند و با تفکر و تأمل به بازدید آن می‌پردازند.

«ارگ نامه» کتابی که هم اکنون در دست شماست، گردآورنده آن یکی از اعضای انجمن میراث فرهنگی شهرستان بم است که حدود بیست سال معرف این مجموعه‌ی عظیم و بی‌همتا بوده و حاصل تجربیات و مطالعات خود را به همان سادگی که برای بازدیدکنندگان توضیح می‌دهد مکتوب و در دسترس گردشگران عزیز قرار داده، و سعی و کوشش بر این داشته تا در کتب تاریخی و سفرنامه‌های سیاحان خارجی و نویسنده‌گان ایرانی هر جاکه سخن یا تحقیق یا خاطره‌ای از این بنای با عظمت بر جای مانده به خوانندگان با ذکر منابع و مأخذ و با تصویر نقشه‌های شهرستان و ارگ ارائه دهد تا بازدیدکنندگان بتوانند در طول بازدید توضیحات جامع و روانی از بخش‌های مختلف ارگ بم داشته باشند.

حسین طیاری مدیر پروژه ارگ بم

بیشگفتار چاپ سوم

شکر و سپاس ایزد منان را که لطف و عنایتش شامل حال حقیر گردید تا پس از سالها تحقیق و مطالعه و تفحص و عمری عشق ورزیدن به دیوار دیرپای خطه‌ی پربرکت شهرم، توانستم اثری ناقابل تحت عنوان «ارگ‌نامه» فراهم نموده و تقدیم حضور عاشقان این مرز و بوم نمایم، شهری که با وجود بزرگترین مجموعه‌ی خشت و گلی دنیا نامش عالم‌گیر و جاذبه‌های توریستی آن مدد نظر سیاحان و گردشگران و محققان بوده و به همین جهت وقتی که زلزله، بم را لرزاند، این خبر نابهنجام، عالم را به تکان و لرزه درآورد و مشتاقانش را از راههای زمینی، دریایی و هوایی به امداد منجم ساخت.

آری! عمق فاجعه هولناک زلزله پنجم دیماه ۱۳۸۲ به حدی بود که توصیف آن ناممکن و قلم از تحریر آن عاجز و اهل قلم متحیر و برای کسانی که در این حادثه نبوده و آنرا مس نکرده‌اند، احساس و ادراکش بسیار سخت است، چراکه بسیاری از همشهربیان و بستگان مارا که به شهر خویش عشق می‌ورزیدند و بازحمات بسیار در نخلستانها، در کمال رفاه و آسایش اعاده معاش می‌کردند، در این حادثه از بستر گرم خواب خوش سحری به آغوش سردخاک گور رهسپار شدند و خانه و کاشانه‌هایشان چون گورستانی دهشتزا و نخلهای سر به آسمان کشیده، از این حادثه، محزون و

چهره غم به خود گرفته و خانواده‌های اصیل بمی که زنده مانده‌اند و به خوبی از این آزمایش الهی پیروزمندانه، جان سالمی بدر برده‌اند، به یاد «بهشت گمشده بم» به شعار «بم زنده است» دل خوش کرده و نغمه زندگی نوین خود را که الهام‌بخش روح و روان آنهاست اینگونه با گوش جان ترنم می‌نمایند که:

بهشت گمشده من، فدای نام تو گردم فدای قامت نخلان سبز فام تو گردم
در هر حال برای حقیر نیز این حادثه بسیار غم‌انگیز بود زیرا تعدادی از بستگان خود را از دست داده‌ام، روح‌خسته و تنم کوفته و اندیشه‌ام کدر! دلم می‌خواهد در گوش‌های تنها بنشینم و به یاد عزیزانم با صدای بلند ناله و اغربتا! سردهم و بگویم:

«یاد باد آن روزگاران یاد باد»

با خود می‌گوییم که در شهر جمعی جمع و در ارگ بزمی محبت‌آمیز و در مسجد ارگ جماعتی بی‌ریا و در خیل هنرمندان عزیز، مجلس انسی عارفانه داشتیم و هم‌اکنون جای تعدادی از آن عزیزان را خالی می‌بینم و انگشت تحریر به دندان گرانم! و به یاد می‌آورم آخرین گردش دوران بیست سانه ارگ را همراه با هنرمند محبوب و عزیز بمی، ایرج بسطامی که نمی‌دانستم در موقع برگشت دل را در بلندی ارگ گذاشتیم و دو سه روز بعد حنجره داودی آن عزیز را در گورستان بهشت زهرای بم و تن رنجور و مفلوک خود را در خاک‌های انباسته خانه‌های مخروبه بم و ارگ در هم ریخته سرگردان می‌بینم.

مع الوصف سومین چاپ کتاب «ارگ نامه» در چنین موقعیتی مواجه گردید که این چاپ را به یاد عزیزان از دست رفته حادثه زلزله بم تجدید چاپ نموده و به روان پر فتوح آن قربانیان زنده یاد طلب فاتحه می‌نمایم.

به یاد بهشت گمشده بهم

وقت سحر بود و نماز صبحگاهی
 شب زنده‌داران خدا بیدار بودند
 در ذکر حق و غرق استغفار بودند
 آنشب اذان صبح را گویی که اسرافیل می‌گفت
 تکبیر آنرا دیدم که عزراشیل می‌گفت
 آنشب خدارامن به چشم خویش دیدم
 آنشب قیامت را به قامت نیز دیدم
 فریاد هل من ناصر را ای برادر
 از لابلای خستهای خانه‌های بم شنیدم
 آنشب شب شام غریبان دگر بود
 فریاد زینب‌ها و اطفال دگر بود
 آنشب هزاران طفل اندر زیر آوار
 همچون علی اصغر به صد گهواره دیدم
 آنشب خودم دیدم که آدم گریه می‌کرد
 حوا چو زینب بر یتیمان ندبه می‌کرد
 آنشب علی بر مردم بم یا علی گفت
 زهرای اطهر بهر زنها یا نبی گفت
 آنشب علی اکبر جوانان بممی را
 با دستهای پر نوازش ناز می‌کرد
 آنشب همه در کوی و بروزن می‌دویدند
 فریاد و شیون از دل و جان می‌کشیدند
 مادر پی دختر دوان بود و پدر دنبال فرزند
 هر کس به دنبال عزیزی بود و دلبند
 در هر گذر صدها جنازه در پتو بود
 بعض هزاران نیم جان اندر گلو بود
 از بستر گرم آنچنان آسوده رستند
 در گور سردی چشم از این دنیا ببستند

خانه‌هایی که بی سر و سقفتند
کوچه‌هایی که بی در و بندند
همه در یک سکوت ماتمزا
بر زمان و زمانه می‌خندند

کو کجا یند مردم این شهر؟
که سر از خواب ناز بردارند
و ببینند نسل فعلی را
که چه فعلی به زیر سر دارند

لحظه‌ای کن نظاره در بازار
که همیشه مغازه‌ها بازند
گرچه بی‌صاحب و در و بامند
مشتری‌ها چرا سزاوارند؟

گوئیا میرز غنچی و طبال
در شادی به روی ما بستند
ساز زیبای آن دو را شاید
مطریان زمانه بشکستند

گل خشتان اوستاد علی
چاره‌ساز هزار و یک دردند
تن بس مهوشان سیمین تن
ما یه ارتزاق این مردند

چه بسا بگزارد هزاران سال
وین زمین و زمان به سرگرد
جمله اعضاي اوستاد على
نقش يك قالب دگر گردد

مدرس و زورخانه و مسجد
از بناهای سالم ارگند
مرشد و مفتی و معلم آن
باده‌نوشان باده مرگند

خشتهای زمان اشکانی
خشتهای ستبر و سنگینند
گر به ظاهر ز خاک و آب و گلند
در حقیقت چولوح زرینند

بنگر از ماورای ارگ شهر مرا
که نخيلات آن چه زیبایند!
خانه باغي چو خلد برین
دشت و صحراش همچو دیبايند

من و «توحیدی» و هزاران دل
که چو پروانه گرد اين شمعند
شمع را گر رسد حوادث دهر
در هوادریش همه جمعند

فصل اول:

شهرستان به و فهرست بناهای تاریخی آن

شهرستان بم

حدود:

- ۱- از شمال و مغرب به شهرستان کرمان.
- ۲- از جنوب به جیرفت و کهنوج.
- ۳- از مشرق به استان سیستان و بلوچستان.

وسعت و تقسیمات سیاسی:

مساحت این شهرستان ۱۷۷۵۵ کیلومتر مربع است که ۰/۱ وسعت استان پهناور کرمان را به خود اختصاص داده و شهرهای آن عبارتند از: ^(۱) بروات، رستم آباد، ریگان، فهرج و شهرک ارگ جدید.

بخش‌های آن عبارتند از چهار بخش:
بخش مرکزی، نرماشیر، ریگان، فهرج
این شهرستان دارای ۱۳ دهستان به قرار زیر می‌باشد:
دهبکری، خواجه عسکر، روآب شرقی، روآب غربی، پشترود، کُرك و

۱- تا سال ۱۳۶۹ مساحت شهرستان بم در حدود ۱۹۴۸۰ کیلومتر مربع بوده، که با جدا شدن بخش راین و الحاق آن به شهرستان کرمان، مساحت شهرستان بم حدوداً به وسعت ۱۷۷۵۵ کیلومتر مربع برآورده شده است.

نارتبیج، فهرج، برج اکرم، عزیزآباد، ریگان، چاهدگال، گنبکی و گاوکان.
شهرستان بم دارای ۷۳۰ روستا و ۳۵۲ رشتہ قنات دائم و ۹۴۸ چاه عمیق و نیمه عمیق می‌باشد.^(۱)

محصولات عمده کشاورزی آن عبارتند از:

خرما، مرکبات،^(۲) حنا، و سمه (نیل)، گندم، جو، انواع حبوبات و جالیز سیب زمینی، چغندر قند، پسته و غیره... که بعضی از آنها در نواحی گرمسیری و برخی دیگر در مناطق سردسیر و کوهستانی به دست می‌آیند، ضمناً رطب مضائقی مرغوب و پرتقال شیرین و نارنگی خوش طعم و حنای خوش رنگ بم شهرت فراوان دارند، زیرا مقداری از آنها به خارج و پاره‌ای دیگر به سراسر کشور صادر می‌گردد.

به طور کلی و با جرأت می‌توان گفت یکی از پایه‌های اقتصاد شهرستان بم بر تولید خرما و مرکبات استوار است. چراکه با اعلام نظر سازمان کشاورزی استان کرمان و به نقل از آمارنامه سال ۱۳۷۴ استان کرمان، (صفحات ۵۷ و ۵۸) از کل زمینهای زیر کشت این شهرستان ۴۵/۲ درصد آن زیر کشت درختان خرما و مرکبات می‌باشد. یعنی از مجموع ۵۴۳۱۹ هکتار زمین زیر کشت شهرستان، ۱۴۸۰۰ هکتار آن زیر کشت نخلات^(۳) و ۹۷۶۳ هکتار آن زیر کشت مرکبات که عمدتاً پرتقال است، می‌باشد. و بر این اساس شهرستان بم سالانه با تولید ۹۶۰۰۰ تن خرما یعنی ۴۵/۸ درصد خرمای تولیدی استان، مقام اول را در استان دارا می‌باشد.

۱- طبق نوشته، آمار نامه استان کرمان - سازمان برنامه بودجه، در سال ۱۳۶۵ جمعاً ۳۵۲ رشتہ قنات در سطح شهرستان بم موجود بوده است که این تعداد در سال ۱۳۷۴ به ۳۱۷ رشتہ تنزل پیدا کرده است که می‌توان علت آن را عدم لاپرواژی به دلیل مقرون به صرفه نبودن و در نتیجه مخروبه شدن آنها دانست.

۲- مرکبات از خانواده پرتقال باید باشد ناصر خسرو در سال ۴۱۶ هجری از مصر دیدن کرده و در وصف میوه‌هایش گوید:

«ترنج و نارنج و لیمو و مرکب دیدم». حمدالله مستوفی در سده هفتم هجری از محصول آمل، نارج و ترنج و لیمو و مرکب را ذکر کرده است. «نزهة القلوب صفحه ۱۹۸».

۳- آمار و ارقام فعلی بیش از سه میلیون نخل در ۱۸ هزار هکتار زمین زیر کشت است.

شهر بم

مرکز شهرستان بم، شهر بم می‌باشد.
و سعیت شهر بم حدود ۷۵ کیلومتر مربع و جمعیت آن بالغ بر هفتاد هزار نفر می‌باشد.

این شهر دارای چهل محله‌ی قدیمی با باغات وسیع و سرسبز، ۷۵ خیابان و ۱۰ بلوار و ۵۶۶ کوچه. با مختصات ۲۹ درجه و ۵۲ دقیقه عرض شمالی و ۵۸ درجه و ۲۷ دقیقه طول شرقی (از نصف النهار گرینویچ) و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۰۶۷ متر است.

ارگ بم بزرگترین بنای خشتی عالم در حاشیه‌ی شمال شرقی شهر بم واقع شده است.

ارگ جدید در فاصله ۱۰ کیلومتری شرقی شهر بم، ابتدای جاده بم - زاهدان در جوار شهر بروات قرار گرفته، این شهرک امکانات رفاهی و تفریحی گردشگران عزیز را فراهم می‌سازد.

فاصله بم با بعضی از شهرها و استانهای هم‌جوار:

تا تهران ۱۲۶۴ کیلومتر

تا کرمان ۱۹۵ کیلومتر

تا جیرفت ۱۲۰ کیلومتر

تا ایرانشهر ۳۳۰ کیلومتر

تا چاه بهار ۶۵۰ کیلومتر

تا زاهدان ۳۲۵ کیلومتر

تا بندر عباس ۴۴۰ کیلومتر

فروندگاه این شهر در فاصله ۹ کیلومتری شرقی شهر بم و در شمال شرقی شهر بروات قرار دارد، که ترمینال بسیار زیبا و دیدنی آن با مساحت ۳۲۰۰ متر مربع در سال ۱۳۷۴ مورد بهره برداری قرار گرفت.

فهرست بناهای تاریخی شهرستان بم

- ۱- ارگ بم در شمال شرقی شهر جدید بم است.
- ۲- قلعه دختر در یک کیلومتری شمال ارگ.
- ۳- خرابه‌های شهر چغوک آباد^(۱) و سرنسا در نرماشیر و آثار قلعه گزن خاص در ریگان.
- ۴- میل نادر، کیلومتر ۸۵جاده زاهدان.
- ۵- محراب بازمانده از مسجد رسول (ص) و بقیه خواجه علمدار در مشرق ارگ.
- ۶- کوشک رحیم آباد در سه کیلومتری مشرق ارگ.
- ۷- قیصریه و بازار زردشتیان در خیابان علامه طباطبائی.
- ۸- سرپوشیده یاوری (зорخانه پوریای ولی) در ابتدای خیابان مدرس.
- ۹- سرپوشیده عماد در خیابان ارگ.
- ۱۰- قلعه پیر ماه شاه، قلعه جمالی، قلعه شهید(قلعه خان)، قلعه نعیم آباد در نرماشیر.
- ۱۱- تل آتشی و قلعه دارستان در ۳۰ کیلومتری شرق بم.
- ۱۲- تپه‌های تاریخی بیدرون در ۱۰ کیلومتری غرب بم.
- ۱۳- بقیه حضرت سید طاهرالدین محمد (نویسنده بم نامه) در ابتدای خیابان گنجشک را در اصطلاح محلی چغوک گویند.

- سیدشمس الدین.
- ۱۴- بقعه‌ی امامزاده اسیری در خیابان علامه طباطبائی.
- ۱۵- سر در امامزاده زیدبن زین العابدین.
- ۱۶- بقعه‌ی امامزاده سیدعبدالله و بی‌بی گنج بانو خواهرش در نارتیچ ۸ کیلومتری شرق بم.
- ۱۷- بقعه‌ی عبدالمون من کمشکی، گذرگاه عباسعلی (ابوفضل).
- ۱۸- گلستانه امامزاده خواجه حسن عسکری در ۷ کیلومتری غرب بم.
- ۱۹- مسجد و حمام وکیل.
- ۲۰- منزل مرحوم انصاری و عمارت اسدالله خان سیستانی.
- اماکن تاریخی و آثار باستانی، موزه‌ها و... از اماکنی هستند که هر ساله تعداد کثیری از جهانگردان را به طرف خود جذب می‌نمایند و نمونه‌های بارز این قبیل جهانگردی در ممالک مشرق زمین و کشور ایران قابل رویت می‌باشد. نیاکان هوشمند ما در طول هزاران سال، عظیم‌ترین و باشکوه‌ترین گنجینه‌های هنری و آثار تاریخی را از خود بر جای گذاشته‌اند^(۱). یکی از جالب‌ترین این‌جایی کهن ایران که سالانه هزاران جهانگرد را از اقصی نقاط جهان به سوی خود جذب می‌نماید، ارگ بم است که قلعه‌ی شگفت‌انگیزی می‌باشد. برای مزید اعتماد و استیضار مطالعه کنندگان، نقشه آن ضمیمه می‌گردد. (موقعیت آن در شهر بم)

۱- رحمت الله منشی‌زاده، کتاب جهانگردی انتشارات سعی چاپ اول.

آری! ای ارگ!

این مجموعه شناسنامه‌ی باستانی مردان از یاد رفته ایست که در قرون گذشته، غم و شادی، تنهائی و همدلی، شکست و پیروزی، سعادت و تیره بختی زندگی را در حصار این قلعه بی‌همتا تجربه کرده و سرانجام به خاطره‌ها پیوسته‌اند.
ای ارگ!

ای قلعه‌ی حصین!
ای با ابhet و رفیع!
چه گذشت بر تو که چنین ماتمzد سر بر آسمان می‌سائی!
و نگاه خسته‌ات را از افق بر نمی‌گیری،
منتظر کدامین مؤذن هستی؟

که بر مناره‌های بلند مسجدت نوای ملکوتی الله اکبر سر دهد، تا بانگ
آماده باش را در گوشه‌گوشه برج و بارویت طنین انداز کند

آری! هر خشت این قلعه پر رمز و راز، سند مظلومیت و حقانیت و اقتدار
مردان بلند همتی است که در گذر بی‌وقفه‌ی زمان، بارها طعم تلخ هجوم و یورش
зорمندان تاریخ را چشیده‌اند، اما به یمن ایمان و اعتقاد، اسخ و اراده‌ی خلل ناپذیر
خویش در مقابل تدباد حوات همچنان پایدار ایستاده و تاریخی سراسر غرور
آفرین و افتخار آمیز را برای نسلهای آینده به یادگار بر جای گذاشته‌اند.
ای ارگ بم!

ای قامت استوارت جلوه گاه قهر مانیها!
ریزش دیوارهایت حاکی از ناسازگاری زمانه!
سقف اتاقهای مخروبهات بیانگر ناله مرگ و نیستی!
اما اکنون در سایه‌ی عنایت و توجه مسئولین آگاه و دلسوز و دلبسته خدمت و
صدقابت، بار دیگر در دل کویر چون نگین می‌درخشی و در سایه‌ی طلوع خورشید
انقلاب اسلامی، عظمت دیرینه‌ی خود را باز یافته‌ای، و در سال ۱۳۷۲ مورد بازدید

حضرت حجۃ‌الاسلام والمسلمین جناب آقا‌ی هاشمی رفسنجانی قرار گرفتی، ایشان پس از بازدید و صدور دستور مرمت بنا در مراجعت به تهران فرمودند:
«من به مردم ایران توصیه می‌کنم حتی برای یکبار از ارگ بم دیدن کنند»

و استاد محمد تقی جعفری طاب ثراه در سال ۱۳۷۶ در آخرین لحظات دیدارش چنین فرمودند:
«اگر ارگ بم را ندیده بودم سفر کرمانم باطل بود».

فصل دوّم:

سیر و سیاحتی در ارگ به

ارگ بم

ارگ بم بزرگترین مجموعه‌ی خشتی جهان است که ۲۰۰۰۰۰ متر مربع (۲۰ هکتار) مساحت دارد، تا حدود ۲۰۰ سال پیش محل سکونت و مأمن مردم بم بوده و تا ۷۱ سال پیش از قورخانه (سربازخانه) آن به عنوان پاسگاه ژاندارمری شهر استفاده می‌شده است.

واژه ارگ عبارتست از: «قلعه کوچکی در قلعه بزرگ». بنابراین ارگ شامل بخش حکومتی (کهن دژ) می‌شود که بر بالای صخره‌ای آذرین، ۵۰ متر از اراضی اطراف بلندتر ساخته شده که در واقع همراه با حصار، اصیلترين بخش این دژ می‌باشد که آثاری مربوط به دوره اشکانی (۲۵۰ ق. م) یعنی به ۲۲۵۰ سال پیش در آن شناسائی شده است.

بنای اولیه ارگ را به بهمن نسبت می‌دهند که شاید واژه‌ی بم از آن گرفته شده یا از بام به مفهوم بالائی استنباط گردیده است.

ارگ بم، دارای حصاری محکم به طول ۱۸۱۰ متر و ارتفاعی بین ۱۵ تا ۱۸ متر است، مردگرد آن ۶ متر می‌باشد که در دوره‌های مختلف بازسازی گردیده و ۳۸ برج دیده‌بانی بر روی آن به چشم می‌خورد. دور تا دور ارگ را خندقی عمیق و عریض احاطه نموده که در هنگام دفاع برای مشکل نمودن عبور متجاوزین پر از آب می‌شده است.

ارگ بم از دو بخش اصلی حاکم نشین و عامه نشین تشکیل یافته. بخش

حکومتی (حاکم نشین) شامل اصطببل، قورخانه و کهن دژ می باشد، اجزای تشکیل دهنده بخش مردم نشین آن عبارتند از: ۵۲۸ خانه مسکونی، بازار اصلی، میدان (تکیه) مسجد جامع، مدرسه میرزا نعیم، زورخانه، عمارت ملک التجار، کاروانسرا، عمارت اعیانی، (دفتر فعلی مدیریت میراث فرهنگی)، حمام عمومی، ساباط جهودا.

روشهای آبرسانی قلعه، طرز نگهداری غلات، علل تخریب عامه نشین و دلائل سالم ماندن بخش حکومتی از مهمترین راز و رموز این قلعه بی مثُل و مانند به شمار می آیند. در ضمن زمینهای نهر شهر جهت کشاورزی و گورستان آن مشهور به باع گلشن، یخچال و آثار حصار شهر بم (ربض) خارج از قلعه دیده می شوند.

بازار

بازار در بد و ورود ارگ قرار گرفته این بازار دارای چهل و دو مغازه است و هر مغازه بنا به وضعیت شغلی ساخته شده، اغلب آنها دارای پیشخوان (قدامی) و طاقچه هایی است که اجناس خود را در معرض نمایش مشتریان قرار می داده و قسمت اندرونی (خلفی) که معمولاً بوسیله دری به خارج راه دارد. این بازار ۱۱۵ متر طول دارد که در سال ۱۳۷۸ چهار سوق آن مرمت گردید، ضلع شرقی چهار سوق منتهی به مغازه نانوائی و ضلع غربی آن منتهی به کوچه نخ رسی و کارگاههای رنگرزی و مسجد کوچکی موسوم به حضرت محمد (ص) که در نهایت به آثار حمام عمومی و حصار غربی ختم می گردد.

کتب تاریخی رونق این بازار را در قرن چهارم هجری بسیار عالی توصیف نموده اند. سنگ فرش آن نیز مرمت گردیده در گوشه و کنار بازار سه هاون وجود دارد که نشانگر صنعت عصاری و روغن کشی^(۱) است. زیرا از روغن کرچک به

۱ - غن: سنگ عصاری و آن سنگی می باشد که بر تیر چوب عصاری به جهت زیادتی سنگینی بندند و بعضی به معنی تیر عصاری نیز گفته اند. روغنها که می گرفتند عبارتند از: روغن شاهدانه، زنبق (نافع مقلوج)، کنجد، روغن بادام، زیتون، کرچک، بید انجیر (جهت سوت چراغ)، مندو (منداب). «فرهنگ دهخدا»

جهت روشنائی و از روغن‌های گیاهی دیگر برای معالجه شکسته‌بندی‌ها استفاده می‌شده. طریقه روغن کشی به وسیله چرخش گاو به دور هاون بوده که با تشکیلات خاص، دانه‌ها به روغن تبدیل می‌شده.

بازار اصلی اگر چه طولانی نیست اما دقایقی چند، انسان را به تعمّق فرو می‌برد، زیرا اگر درست بیندیشید صدای چکش گیوه دوز، فریاد پتک آهنگر و نفس تندر کلاه مال، ناله اره درودگر، برش چرم سرّاج، و ضجه قیچی خیاط، دم کوره قلاعگر و صدای سوهان چیلونگر و بالاخره زمزمه پیرمرد کوزه‌گر خطاب به کوزه‌هایش انسان را به دوران گذشته می‌کشاند:

این کوزه چو من عاشق زاری بوده است

در بند سر زلف نگاری بوده است

این دسته که بر گردن او می‌بینی

دستی است که بر گردن یاری بوده است

«خیام»

همچنین مغازه‌هایی که جهادسازندگی بم مزین به بافت قالیچه‌ها و صنایع دست باف زنان با علاقه روستائی خصوصاً قالیچه‌هایی را که با تار و پود محبت و وطن‌پرستی نقش ارگ را بافته‌اند، به این بازار رونق خاصی بخشیده است.

میدان (تکیه)

بازار ارگ تا میدان «تکیه» ادامه دارد. سمت راست بازار فضای نسبتاً وسیعی است که تکیه نام دارد. صفه‌ها و سالن‌های تحتانی و فوقانی در سالهای اخیر مرمت و در سال ۱۳۷۸ ش. دومین کنگره معماری ایران در آن برگزار گردید. از این میدان در دوره صفویه که اوج رونق تشیع بوده به عنوان حسینیه (تکیه) استفاده می‌شده و مردم بم تا ۵۰ سال پیش مراسم عزاداری دهه عاشورا را به یاد نیاکان خود در این مکان برگزار می‌کردند.

منبر خشتشی رو به قبله و ساختمانهای فوقانی آن مختص خانمهای خواص بوده که از بالا مشرف بر مجالس تعزیه و روضه‌خوانی بوده‌اند.

کوچه‌ها و پس‌کوچه‌ها

در قسمت شرقی حسینیه کوچه‌ایست که به طرف مسجد و مدرسه منتهی می‌گردد. در این مسیر کوچه‌ها و خانه‌های بی در و بندی را می‌بینید که تا سال ۱۳۰۹ شمسی همه آنها سالم و سریازخانه نیز در ارگ مستقر بوده، در این سنه رضاشاه از طریق مشهد و زاهدان به بم آمد. وی پس از بازدید از ارگ دستور داد تا سریازخانه را از آنجا به داخل شهر جدید در محل فعلی (پشتیبانی نیروی انتظامی) انتقال دهند تا سال ۱۳۴۸ شمسی این مجموعه بی در و بند بوده و تخریبهایی که بعداً گفته خواهد شد آغاز گردید.

کوچه‌هایی که بی در و سقفند	خانه‌هایی که بی سر و سقفند
بر زمان و زمانه می‌خندند	همه در یک سکوت ماتمزا
«نگارنده»	

مسجد جامع:

پس از مسجد رسول (ص) که خارج از ارگ در سنه ۲۷ هجری ساخته شده از نظر تاریخی تقریباً در بم دومین مسجد می‌باشد، ایوان غربی آن که سقفس به مرور زمان ریخته و بنا به قول پروفسور پوپ متعلق به دوره صفاری (۲۵۴-۳۹۳ ه ق) است. این مسجد را بر جای آتشکده ساخته‌اند که شاید مانند مسجد گوهرشاد دارای ایوانی بلند و مرتفع بوده، اما در دوره‌های بعد سه ایوانی شده. محراب ایوان جنوبی آن دارای چهار برج و قدری کاشی کاری است که به علت عدم آگاهی زیر چه کاریهای سال ۱۳۳۷ قرار گرفته. ایوان جنوبی مختص تابستان بوده؛ چون از صبح تا غروب سایه گیر است. محراب ایوان شمالی آن مزین به آیات کلام الله مجید می‌باشد که آثاری از آنها پیدا است و مخصوصاً زمستان بوده، زیرا در طول روز

آفتاب گیر می‌باشد. در قسمت شمال غربی آن محرابی است که گچ بری و تاریخ ساخت آن با خط ثلث عربی (سنه ۱۱۶۴) هجری را به ما نشان می‌دهد.

در جنوب غربی این مسجد، نزدیک به ورودی شبستانی است که جدیداً مرمت و به زیلوهای سنتی مفروش گردیده. این شبستان به جهت کوتاه بودن سقفها شباهی سرد زمستان مورد استفاده قرار می‌گرفته است. در سال ۱۳۳۷ هش دیوارهای شمالی و جنوبی و شرقی مسجد آجرنما گردید که متأسفانه به سبک سنتی این بنا تغییرات بی‌اساسی وارد گردید. اما در سالهای اخیر نمای آجری آنرا برداشته تا به سبک سنتی مرمت گردد. این مسجد از رونق نیفتاده زیرا تا سال ۱۳۵۴ هجری شمسی مرحوم حاج سید حسن قاضی^(۱) مجتهد شهر، نماز جمعه را در اینجا برگزار می‌کرده و از آن تاریخ به بعد هر ماه مبارک رمضان نماز جماعت بر معنویت آن می‌افزاید.

چاه صاحب‌الزمان

در گوشه‌ای از مسجد، زیارتگاهی موسوم به چاه حضرت امام زمان وجود دارد. این چاه ۲۰ متر عمق و تناسبش با چاه امام زمان عج این است که آن حضرت در سامره در چاهی غیب و در جمکران قم در چاه دیده شده. قدر مسلم این است که در اینجا کسی خوابی دیده که به صورت زیارتگاه درآمده، چون از این چاه آب می‌کشیدند؛ آب را به سنگابی که تا ۵۰ سال پیش وجود داشته انتقال می‌دادند تا نمازگزاران وضو بگیرند. استجابت دعا بیشتر به خاطر یکهزار سال عبادت مخلصانه مؤمنینی بوده که روح آنها به استجابت دعا کمک می‌کند و از طرفی کبیر بودن و غریب بودن مسجد نیز در استجابت دعا نقش مؤثری دارد. به این منظور عصرهای دوشنبه و جمعه عده زیادی با نوشتن عریضه و انداختن آن در چاه به امید برآورده شدن حاجات به این مکان مقدس می‌آیند.

۱ - حاج سیدحسن قاضی - فرزند مرحوم سیداحمد از نواده‌های قاضی نورالله شوشتاری امام جمعه به بود که در سال ۱۳۶۲ شمسی به ملکوت اعلیٰ پیوست و در جوار مرقد امامزاده اسپری مدفون گردید.

مدرسه میرزا نعیم

این مدرسه تقریباً مقابل در شمالی مسجد قرار دارد. سردر آن، مزین به دری چوب گردانی^(۱) است که در سمت راست (کوبه) مختص در زدن آقایان و سمت چپ آن (حلقه) مخصوص در زدن خانمها بوده که نشانی از رسومات دیرین است. ایوان شمالی و جنوبی مدرس و کلاس‌های درس به این مکان فرهنگی جلوه‌ای روحانی بخشیده‌اند. در گوشه‌ای از محوطه مقبره‌ی این عالم ربانی و معلم صاحبدل و فرهنگ دوست قرار دارد. در کوچه‌ای که انتهاش زورخانه می‌باشد، سر در عمارت میرزا نعیم مشاهده می‌شود. پس از عبور از ورودی خانه به حیاط خلوتی می‌رسید، که سمت چپ آن اصطبل مخصوص چهارپایان است که در آنجا برای تیمار و علوفه و استراحت مستقر می‌شدند. مقابل ورودی منزل کریاس یا سالن انتظار جلوه‌گری می‌کند. این هشتی قسمت اندرونی را از بیرونی جدا می‌سازد.

بخش بیرونی (میهمان‌پذیر) عمارتی است آبرومند که متشکل از حیاطی وسیع و مجهر به قسمتهای زمستانی و تابستانی و حمام. شیوه آبرسانی و گندوشکها (گندوهائی) که بین سقفهای اصلی و کاذب، برای نگهداری غلات و زیرزمین خانه، هر یک نشانی از معماری سنتی و تاریخ و تمدن ادورگذشته این مرز و بوم می‌باشد. بخش دیگر آن عمارتی است که دفتر کار مدرس بوده. این عمارت دارای چهار ایوان در چهار طرف است که داخل آنها شومینه‌ها و در حیاط آن آب نما به حالت فواره‌ای برجای مانده است. در ایوان غربی آن بادگیری به چشم می‌خورد که چشم هر بیننده داخلی و خارجی را لحظاتی چند محو تماشای خود قرار می‌دهد زیرا در ارتفاع ۳ متری^(۲) ۲۸ روزنه زیبا بدون استفاده از هیچگونه چوب و تنہ

۱ - این در متعلق به خانه قدیمی غلامحسین ساعد عامری نوازنده نارگوه موسیقی کانون هنر اداره ارشاد اسلامی بوده که به اینجا اهداء نموده است.

۲ - پس از سالها تفحص بر اینکه چرا از عدد ۲۸ استفاده شده متوجه شدیم که ایشان آشنا به علم نجوم بوده و منازل قمر ۲۸ قسمت متساوی منطقه البروج از ابتدای صورت فلکی حمل که ماه در حرکت ماهانه خود

درخت ساخته شده، ساقه سالم و قسمت فوقانی آن به مرور زمان خراب شده که جدیداً داریستی به جهت مرمت در آنجا نصب گردیده. در گوشه‌ای از بادگیر، «نقب» یا تونل زیرزمینی وجود دارد که مرتبط به زیرزمینهای مجموعه بوده. بادگرم یا به اصطلاح محلی «لوار» را با توجه به مرتبط بودن آن ارکاندیشن و تبدیل به نسیمی سرد و ملایم می‌نموده، و این سیستم از اعجاب انگیزترین آثار معماران بی‌نام و نشان این دیار است. اصطبل اختصاصی مجموعه میرزا نعیم نسبتاً وسیع و از دو بخش محوطه و سالن‌هایی که جدیداً سقف آنها مرمت و آخورها^(۱)، اخیه‌ها^(۲) هر یک به اندازه اسباب و شتران تعییه شده. استفاده از سالن‌ها جهت شباهی سرد زمستان و روزهای گرم تابستان بوده است. ورودی آن سمت چپ حیاط خلوت، واقع شده تا میهمانان ابتدا مرکب خود را در آنجا قرار داده و سپس به بخش بیرونی وارد می‌شدند. بخش اندرونی آن در ضلع جنوبی بخش بیرونی واقع شده که محل زندگی خانواده معالم بوده. ایوان جنوبی آن از دو ایوان دیگر مرتفع تر و دارای حیاط و اتاق‌های مختلف و از وجود مطبخ نسبتاً بزرگی برخوردار است.

зорخانه

این بنا از یک گود و یک گنبد و چهار ایوان تشکیل یافته و ورودی آن در ایوان غربی واقع گردیده که درگاه آن کوتاه‌تر بوده، تا به احترام حضرت علی (ع) با تعظیم

→ تقریباً در علامات منازل راکواکی و در حوالی منطقه البروج گرفته‌اند. نزد عرب، بارانهای موسمی ایام باران و بادهای سخت در ایام گرم منسوب به طلوع و غروب این منازل بود که در حکم تقویم کشاورزی به شمار می‌رفت. ۱۴- منزل شمالی، شامی و ۱۴- منزل جنوبی را یمانی می‌گفتند. اسمامی آنها عبارتند از ۱- شرطین ۲- بطین ۳- ثریا ۴- دبران ۵- هقمه ۶- هنمه ۷- ذراع ۸- نثره ۹- طرف ۱۰- جبهه ۱۱- زیره ۱۲- صرفه ۱۳- عوا ۱۴- سماک اعزل ۱۵- غفر ۱۶- زبانی ۱۷- اکلیل ۱۸- قلب ۱۹- شوله ۲۰- نعائم ۲۱- بلده ۲۲- سعد ذایه ۲۳- سعد بلع ۲۴- سعد السعود ۲۵- سعد الاحبیه ۲۶- فرغ اول ۲۷- فرغ ثانی ۲۸- بطن الحوت. (دایرة المعارف فارسی و فرهنگ دهخدا جلد ۲)

۱- آخر: جاییکه چهارپایان را علوفه می‌دهند.

۲- اخیه: سوراخ کوچکی است که در داخل آن چوب یا استخوانی قرار داشته، افسار چهارپایان را به آن می‌بستند.

و فروتنی و رخصت مرشد وارد گود شوند.

ایوانی جهت تعویض لباس ورزشکاران و ایوان دیگر مختص حضور ورزش دوستان، ایوان بعدی جایگاه مخصوص مرشد یا به اصطلاح ورزشکاران باستانی کهنه سوار بوده، تا با به صدار درآوردن زنگ، آغاز و انجام هر عمل ورزشی را اعلام و پهلوانان نامی را از گود وارد یا خارج می نموده و با آتشدانی که در جلو داشته تنبک تعلیم را پر صدای و با سوزاندن اسپند فضای ورزشگاه را معطر می نموده است.

هست ما را به جهان پاره‌ی لُنگی زجهان

آنهم از کهنه سوار است به جان رندان

سبک موجود این بنا متعلق به دوره صفویه می باشد ولی کارشناسان سازمان میراث فرهنگی به اصالت این دوره بستنده نکرده، لهذا حفاری و خاکبرداری آن به جهت شناسائی واقعی آن می باشد.

از طرفی چون ورودی زورخانه‌ها معمولاً دارای راهرو و کریاس می باشند اما این زورخانه فاقد آنهاست. به این دلیل معلوم می شود که از ابتدا زورخانه نبوده است. از ایوان جنوبی راهرویی به ورودی عمارت ملک التجار دارد که به ورزشگاهی باستانی علاقمند و باعث تقویت ورزشگاهی باستانی بوده. ورزشگاهی باستانی که در این زورخانه انجام می شده عبارتند از:

سنگ گرفتن، شنو رفتن، میل گرفتن، پا زدن، چرخیدن، کباده گرفتن، و کشتن گرفتن.

در حال حاضر در شهر بم چندین زورخانه‌ی فعال وجود دارد که اهم آنها عبارتند از:

зорخانه پوریای ولی، زورخانه اسد، زورخانه تختی، زورخانه ولی عصر و زورخانه شهید چمران اسپیکان.

عمارت ملک التجار

ورودی این عمارت موازی زورخانه می باشد که قسمت بیرونی آن دارای

ایوانهای جنوبی با نقش گچ بریهای زیبا و در ایوان شمالی (زمستانی) آن آثار تیرچه‌هایی را مشاهده می‌نمایید که سقف کاذب را به سقف اصلی متصل می‌نموده.

در قسمت شرقی آن راهروئی است که سمت راست آن انباری عمارت و سمت چپ آن مطبخ (آشپزخانه) تعبیه شده و در انتهای این راهرو بخش اندرونی عمارت است.

اندرونی این عمارت از ایوانهای زمستانی و تابستانی تشکیل یافته که هنوز در سقف ایوان شمالی (زمستانی) قسمتها ای از گچ بریهای قدیمی وجود دارد و شومینهای زیبا بر جای مانده است. قسمت شرقی آن چاه آب و فواره آب نما و حمام اختصاصی واقع شده است.

کاروانسرای شهر

عمارت ملک التجار راهروئی به کاروانسرا نیز دارد که دارای ساختمانهای جالب و میدانی وسیع است. وسط آن سکویی است که بار و بنه بر روی آن گذاشته می‌شده تا در معرض فروش قرار گیرند.

ساباط یهودیان

انتهای شمالی گذر اصلی به طرف حاکم نشین، سرپوشیده است که به ساباط یهودیها^(۱) معروف است. سمت غربی چهارسوق آن عمارتی است آبرومند که هم اکنون مرمت و دارای طبقات تحتانی و فوقانی است. در قسمت جنوبی آن

۱ - ساباط - این واژه که تقریباً به همه زیانهای خاوری و آرامی و ایرانی و تازی رفته در زیانهای ایرانی منجمله فارسی ریشه کهن دارد. جزء اول آن «سا» آسایش و جزء دومش بسوند «بات» آمده و روی هم رفته بجای آسایشگاه و استراحتگاه امروز بکار می‌رفته است.

ساباط به کلیه بنانهای که بمنظور آسودن بنا می‌شده چه در شهر و چه ... بیرون از آن اطلاق می‌شده، و در شهرستانهای جنوبی ایران هنوز هم این واژه در جای خود بکار می‌رود.
راه و رباط - تالیف محمد کریم پیرنیا و کرامت الله افسری صفحه ۱۲۲.

بادگیرهای منظم و بالکنهای جالبی نظر بینندگان را جلب می‌کند. قسمت شمالی آن جذاب و دیدنی است. بخش غربی آن قدیمی ترین بنای این عمارت است. حیاط آن دارای یک حوضچه و در دو طرف آن با گچه‌هایی تعییه شده است.

شهر بم از قدیم الایام مرکز نساجی و بافت پارچه‌های زیبای ابریشم^(۱) بوده که با توجه به کشت پنبه و فراوانی درختان توت، تربیت کرم ابریشم رایج بوده و پارچه‌های لطیف ابریشم، ترمه، کتانی همراه با ملکی یا گیوه‌های بمنی و حنا و وسمه^(۲) (نیل) و مرتبط ساختن آن به وسیله جاده ادویه به شاهراه اصلی جاده ابریشم در کرمان دارای اهمیت فراوان بوده و به این لحاظ تربیت کرم ابریشم و بافت پارچه‌های ابریشم و کتان و ترمه در دنیای قدیم معروف و احتمالاً جمع‌آوری کالاهای مزبور به وسیله این قوم که تا سال ۱۳۵۷ شمسی در بم سکونت داشته‌اند صورت می‌گرفته که از طریق جاده ادویه، فرعی جاده ابریشم، به اقصی نقاط جهان حمل می‌شده ضمناً وجه تسمیه جاده ادویه به جهت آوردن ادویه‌جات از هندوستان به بم بوده که به این نام شهرت یافته است.

خانقه یا مدرسه داخل ارگ

این بنا در غرب حصار اصلی اصطببل حکومتی واقع گردیده و از جمله بنای‌ایی است که در بخش عامه نشین واقع گردیده و قدمت بنای آن بیش از ساختمان اصطببل متعلق به دوره تیموری است. بنای خانقه یا مدرسه‌ای است که در دو جانب غربی و شرقی آن تعدادی حجره و اطاق در دو طبقه برای طلاب تعییه شده و در جانب شمالی در ورودی بنا قرار داشته؛ در جانب جنوبی و مقابل در ورودی محل مُدرِّسین واقع شده و بر روی حجره‌های طبقه همکف غلام‌گردشی

۱ - ابریشم - مقدسی در فرن چهارم هجری از ابریشم و پارچه‌های ابریشمی از محصولات عمدۀ بم و نرمانی بر و درختان توت فراوان یاد کرده است.

۲ - وسمه (نیل) که از آن در صنعت رنگرزی استفاده می‌شده برگ نیمکوب جوشانده آن برای رنگ مو بکار می‌رفته است.

احداث گردیده که به حجره‌های فوکانی راه می‌یافته است. ^(۱)

کناری محله

ارگ بم دارای هفت محله مشهور بوده. هر محله با توجه به کار و پیشه آنان نامگذاری شده مانند: محله خیاطان، رنگرزان، روغنگران، کلاه مالان و غیره... وجه تسمیه این محله به واسطه وجود دو درخت کنار ^(۲) بوده که تا ۵۰ سال پیش سرسبز و تک درختان این قلعه‌ی با عظمت بوده‌اند که با توجه به انتقال قورخانه و خالی بودن ارگ از سکنه رو به خشکی نهاده‌اند. اهالی این محله مردمانی قوی هیکل و تنومند و سیاه چهره و مؤدب بوده که در موقع ضروری پیش قراولان شکر بوده‌اند.

کیفیت خانه‌های ارگ

«تقریباً بیشتر خانه‌های عمومی ارگ، متصل به هم ساخته شده و غالب آنها به یکدیگر راه دارند و در بعضی از خانه‌ها حمام اختصاصی به چشم می‌خورد. در کنار تعدادی از آنها اصطبل را جدا از محل زندگی ساخته‌اند. در میان خانه‌های عمومی تفاوت‌ها و تضادهایی از نظر وسعت، حجم و استقامت بنا مشاهده می‌شود». ^(۳)

دروازه حکومتی

در شمال بخش مسکونی، رویروی ساباط، دروازه حکومتی واقع گردیده است که برج و بارو و پاپیل ^(۴) و پازن ^(۵) هایش نمایانگر استحکامات آن است.

۱ - نوبخش، حمید، ارگ بم، ص ۹۹.

۲ - در بم درخت سدر را (کنار) گویند میوه‌ای دارد چون زال زالک خوشمزه و ترش مزه.

۳ - نشریه دفتر فنی سازمان ملی حفاظت آثار باستانی کرمان ۱۳۵۵ (ش).

۴ - پاپیل: یا پا فیل، طاقهایی که برای استحکام دو طرف دیوار می‌پوشیدند.

۵ - پازن: سوراخهای اربیب زیر کنگره‌ها که از بالا سنگ یا تیرکمان به طرف دشمن برتاب می‌کردند اما به علت

در ورودی دروازه حکومتی، تقریباً جدید است که در سال ۱۳۵۴ (ش) در رابطه با ساخت فیلم صحرای تاتارها^(۱) نصب گردیده. ناگفته نماند که هیچ دری از قدیم الایام باقی نمانده چون ارگ به بطور تدریجی از سکونت خالی شده است. دو طرف دروازه اتفاقکهایی است متصل به برجهای دروازه، مختص کنترل دروازه حکومتی طبقه‌ی فوقانی آن، محل استراحت نگهبانان است که اکنون به عنوان چایخانه سنتی از آن استفاده می‌شود.

سمت راست دروازه حکومتی، منتهی به برج و باروها و استحکامات امنیتی حاکم نشین است که از قسمت فوقانی دروازه کت کرم^(۲) راهی باریک با فراز و نشیبی زیبا به بخش حکومتی، مخصوص کسانی بوده که بطور خصوصی به حضور حاکم می‌رسیدند.

اصطبل حکومتی

از سمت چپ دروازه حکومتی سنگفرش را ادامه داده به اصطبل حکومتی می‌رسید، بنای اصطبل به استثنای عمارت میرآخور^(۳) تقریباً سه متر پایین تر از مسیر اصلی است و دو برج «هشدارباش - بیدارباش»^(۴) در قسمت جنوب آن قرار دارند.

→ اربیب بودن پاسخ غیر ممکن بوده است.

۱ - فیلم صحرای تاتارها ۱۹۷۶ فرانسه / ایران / ایتالیا ۱۴۰ دقیقه استمن کالر

ک: والریوزولینی. تف: اندره بر ونلین، ژان لوئی برتو چلی.

د: دینو بوزاتی. ف: لوچانوتاولی. م: اینوموریکونه (رگانه/...).

ب: ویتوریو گاسمان، جولیان جوما، هلموت گریم، فلیپ، ژاک پرن، فرانسیسکو رابال فرتامد وری، لوران ترزیف، ژان لویی ترنیتیان، ماکس فن سیدو.

در اواخر قرن نوزدهم، سربازان حرفه‌ای در دژی بنا شده در کویر در انتظار حمله مجدد تاتارها هستند که سالها پیش به آن منطقه پورش آورده و دهکده‌ای را ویران کرده‌اند. دانشور، بهروز، فرهنگ جهانی فیلم، انتشارات روزنامه کار، تهران، ۱۳۷۶، ص ۵۴۸.

۲ - کت کرم: مراجعت شود به بخش منابع تاریخی داستان کرم هفتاد - نصرت تجربه کار.

۳ - فرمانده اصطبل.

۴ - در این برجها در مواقع محاصره دیده بانها با شعار «هشدارباش - بیدارباش» مردم را تا صبح بیدار نگه می‌داشتند راوی: اسدالله صباح‌زاده متوفی ۱۳۷۳ (ش).

سالن‌های وسیع در سه طرف بنا، مختص اسباب جنگی در موقع بروز باد و
باران ساخته شده است.

گچبری آخرورها و اخیه‌ها و نقشهای پرده‌ای روی دیوارهای محوطه از
ویژگیهای معماری دوره مغول و تیموری است که اخیراً مرمت شده‌اند. عمارت
میرآخور در طبقه فوقانی قرار دارد که ایوانش مشرف بر اصطبل و از گچبریهای
زیبایی نیز برخوردار است که گویا محمدعلی خان سیستانی حاکم ارگ بهم از همین
ایوان، زمان محاصره لطفعلی خان زند، سربازان را تشجیع و تشویق می‌نمود.

صدای شیهه قرآن و نعره‌ی یک مرد
به سنگفرش و گذرگاه ارگ می‌پیچد
وهای و هوی قراول، چکاچک شمشیر
درون خاطره با آه ارگ می‌پیچد

پیاده، یوغ به گردن، میان سلسله‌ها
جوان جنگی ما را به بند می‌بردند
به رسم پیشکش آنگه به نزد شاه قجر
نه او که سلسه خان زند می‌بردند

از آن زمانه گذشته است سالها و هنوز
طنین ناله‌ی ارگ از شکافها پیداست
اگر زبان بگشاید، به چشم می‌بینی
که در میانه‌ی دهليزهای آن غوغاست
روح الله سلطانی متخلص به «دلجو»

در وسط محوطه اصطبل، مصطبه‌ایست که قسمت تحتانی آن آب انباریست

که به وسیله قنات مشروب و این همان سکویی است که وقتی دست «قران»^(۱) اسب لطفعلی خان زند را پی کردند^(۲)، خان زند به بالای آن پرید و به فرمان محمدعلی خان سیستانی در آنجا دستگیر و به کرمان نزد آغا محمدخان قاجار فرستاده شد.

«روزگار است آنکه گه عزت دهد گه خوار دارد

چرخ بازیگر از این بازیچه‌ها بسیار دارد»

«قائم مقام فراهانی»

آغامحمد خان در کرمان وی راکور و پس از مدتی به تهران فرستاد و در آنجا دستور داد تا چراغ عمرش را خاموش نمودند (۱۲۰۹ هجری قمری). جنازه بزرگترین شمشیرزن شرق و زیباترین شاهزاده ایرانی را در امامزاده زید تهران مدفون و سنگ قبر^(۳) مرمری برایش در ایوان جنب بقعه نصب نمودند.

یا رب ستدي ملك ز دست چو منى

دادي به مخشي نه مردي نه زنى

از گرددش روزگار معلوم شد

پيش تو چه دف زنى، چه شمشير زنى

(لطفعلى خان زند)

سيستم آبرسانی ارگ

۱ - قنات نهر شهر، به وسیله شترگلو از غرب وارد ارگ می‌شده که پس از مشروب نمودن حمام عمومی، آب انبار مسجد، آب انبار عمومی و اصطبل از شرق

۱ - قران یا غران اسب محبوب و با وفا لطفعلی خان مانند اسبهای معروف شهرت تاریخی یافته است. این اسب که از نژاد ترکمن - عرب بوده برودوشی گشاده و پاهای نسبتاً کوتاه داشت. با این حال با سرعتی شگفت انگیز می‌تاخت و رنگ پوست حیوان سیاه بود و لکه‌ای سپید، مانند ستاره در پیشانی اش قرار گرفه بود. غران همه جا با لطفعلی خان بود. در مهلهکه‌ها و جدالهای ذیرانه شاهزاده، یاوریش می‌کرد. در جنگ کرمان لطفعلی خان با این اسب فاصله چهل فرسنگی کرمان - بم را بیست و چهار ساعته طی می‌کرد پناهی سمنانی، آغا محمدخان قاجار؛ ص. ۱۶۸.

۲ - پی کردن یعنی شکستن.

۳ - نصرت الله مشکوئی، فهرست بنایهای تاریخی و اماکن باستانی ایران؛ ص. ۱۹۸.

- ارگ به جهت آبیاری مزارع خارج می شده.
- ۲- در خانه ها و اماکن عمومی چاههایی حفر شده که اگر احساس خطر می کردند تادشمن آب قنات را مسموم یا جریان آن را به ارگ قطع نماید از سیستم نفوذی استفاده می کردند تا تسليم تشنجی نشوند.^۱
- ۳- سیستم آبرسانی حاکم نشین نیز در جای خود گفته خواهد شد.

قورخانه (سرباز خانه)

جائیکه تاسال ۱۳۰۹ هجری شمسی به عنوان پاسگاه ژاندارمری شهر از آن استفاده می شده و از سال ۱۳۳۷ از این قسمت به بالا به وسیله اداره فرهنگ (آموزش و پرورش) حفاظت می شده. حاج اکبر معقول فرهنگی بازنشسته که از معتمدین و مطلعین محلی و در قید حیات است این مسئولیت خطیر را به عهده داشته است.

اما ۷۱ سال پیش هنگامی که رضا شاه از طریق مشهد و زاهدان و ریگان به بم آمد دستور انتقال سرباز خانه را به داخل شهر جدید، در محل پشتیبانی نیروی انتظامی، قسمت جنوبی میدان بسیج (ژاندارمری قدیم) صادر و دو عراده توب^(۱) را به تهران حمل نمودند. لذاتا سال ۱۳۴۸ شمسی این مجموعه دستخوش تخریبیهای عوامل انسانی و طبیعی قرار گرفته که عوامل آن قبل ذکر گردید.

آسایشگاههای تحتانی و فوقانی مختص سربازان و درجه داران بوده. در گوشه ای از سرباز خانه چاهی است به عمق ۳۱/۵ متر که آب تشکیلات نظامی را تأمین می نموده، این محوطه سیستم «اکو صدا»^(۲) دارد که از جایگاه حاکم با

۱- در سال (۱۸۳۸) میلادی ژنرال سرپرسی سایکس از ارگ بم بازدید نموده، وقتیکه به تویخانه قلعه می رسد چنین می نویسد: «در اینجا چند عراده توب ته پر مشاهده می شود که تاریخ ساخت یکی از آنها ۱۲۵۴ هجری (۱۸۳۸) است. ص ۲۵۶ سفرنامه سرپرسی سایکس یا دو هزار میل در ایران ترجمه حسین سعادت نوری چاپ اول

۲- برای پدیده پژواک باید دانست که سرعت صوت در هوا ۳۴۰ متر در ثانیه است و ثبات تاثیرات سمعی در گوش ۱/۱۰ ثانیه، و در این مدت، صوت ۳۴ متر راه طی می کند. پس، اگر انسان در مقابل مانع (مثل دیواری قائم یا کوه) صوت کوتاهی تولید کند، اگر فاصله او از مانع اقلالاً ۱۷ متر باشد، صوت منعکسی که از برخورد امواج صوتی به مانع تولید می شود متمایز از صوت اصلی به گوش او می رسد (پژواک) و اگر فاصله از ۱۷ متر کمتر باشد، صوت منعکس فقط صوت اصلی را مستند می کند. (دایرة المعارف فارسی جلد اول).

فرمانده ارتش زیرترین صدا را به زوایای مختلف قورخانه می‌رساند.

(۱) آسیا بادی

سمت چپ سرباز خانه از دالانی عبور می کنیم و به برج و باروی غربی سرباز خانه می رسیم که حاکی از استحکامات نظامی و به دام انداختن دشمنی بوده که قصد تسخیر قور خانه و حاکم نشین را داشته. در سمت راست این محوطه مقابل پله های برج بارو اتاقی است که مقابل آن سنگ زیرین آسیا پیداست سنگی که ضرب المثل مشهور:

«مرد باید که در کشاکش دهر سنگ زیرین آسیا باشد» وزن این سنگ حدود دو تن می‌باشد در مرکز آن سوراخ هرزگردوتیرچه ایست که متصل به دکل پشت بام بوده. دکل با داشتن تور بین جهت تنظیم بادهای اصلی، سنگ کوچک را بر روی سنگ ثابت زیرین به چرخش در می‌آورده، گندم را از بالا می‌ریختند، از پائین آرد بر می‌داشتند. البته نبض اصلی آن بهم خورده چون با روی کار آمدن آسیاهای آبی که همیشه دایر بوده‌اند از وجود آسیاهای بادی بی نیاز شده‌اند. این آسیا آنطور که از جا و مکانش پیداست مختص سریاز خانه بوده. بنا به گفته‌ی اعتمادالسلطنه آنرا محمد قاسم خان در زمان حیات مرحوم ابراهیم خان ساخته است.

عمرات میر نظام (فرمانده ارتش)

سمت شرقی، قورخانه دالانی است که در دو طرف سکوهای جهت

۱- پیدایش آسیا بادی -ابتدا این صنعت را از چینها فراگرفتند و قدیمیترین آسیا بادی در سیستان ساخته شد. و این آسیاهای از بادهای منظم ۱۲۰ روزه‌ای که از شمال به جنوب ایالت می‌زید استفاده می‌کردند. این افزارها که چند تائی از آنها تا این اواخر موجود بود دارای ۸ بال افقی بود که قادر بود سنگ آسیا سنگین وزنی را به حرکت درآورد و توربینها و چرخهای مخصوصی داشت که سرعت باد را تنظیم می‌کرد -تنظیم نیروی باد نهایت ضرورت را داشت زیرا در صورت عدم وجود توربین بیم آن بود که بر اثر وزش باد شدید سنگ ترک بردارد و یا در اثر حرکت شدید و ایجاد حرارت دانه‌های گندم سوخته شود. از بعضی از این آسیاهای برای فشردن زیتون و گرفتن روغن، و از برخی دیگر برای خارج کردن شکر از نی استفاده می‌کردند. پس از آنکه مغول صدها از این آسیاهای را که بعضی از دوره عمرولیت و صفاریان تاریخ داشت و پران کردند. ملوک سیستان بار دیگر آنها را مرمت کردند یا از نو ساختند. تاریخ سیستان (زنگی روز مرد مسلمانان).

نشستن و در انتهای سمت راستش عمارت میر نظام قرار دارد. پس از عبور از راهرویی باریک وارد کریاس (هشتی) شده و پس از آن به عمارت می‌رسیم؛ عمارتی که می‌توان گفت، آخرین محل سکونت ارگ را در برداشته و هنوز معمرین، سکونت آخرین فرمانده ارتش را از یاد نبرده‌اند.

ایوان جنوبی (تابستانی) مشرف بر اصطبل حکومتی و گچ بریهای این قسمت از دوره سلجوقی است. زیرزمین آن اسلحه خانه بوده که مردم تعدادی گلوله در وزنهای مختلف در آنجا پیدا نموده‌اند.

راهرویی از هشتی عمارت به طبقه فوقانی سرباز خانه وجود دارد که سربازان از روزنه‌ی اسلحه خانه ابزار جنگی خود را تحويل و از طریق طبقه فوقانی به قور خانه بر می‌گشتند. نام یکی از فرماندهان قورخانه میرزا محمدحسین خان و معاونش ملا محمدحسن جد مادری حقیر بوده که با رفعت نظام نژاد شیری^(۱) اوایل تشکیل مجلس اول بر علیه استبداد تابردسیر قیام نمود. اما به علت خیانت رمضان خان توپچی که دشمن، او را با ۵۰۰ تومان خریده بود، مواجه با شکست شده و در مقابل قلعه بردسیر به دار آویختند.

دارایی ارتش

پس از بازدید از عمارت میرنظام به مسیر اصلی برگشته سمت راست صفة‌ای است که قدری از سطح زمین بالاتر و در قسمتهای مختلف آن اتفاکهای کوچک و بزرگی است که به عمارت میر نظام راه دارند.

این صفة، دارایی ارتش بوده که سربازان، لباس و جیره خود را تحويل می‌گرفتند.^(۲)

در گذری که به طرف حاکم نشین ادامه دارد پله‌های کوچکی دیده می‌شود

۱ - میرزا قاسم پسر خواجه محمد حسن نعیم آبادی از صمیم گرمیرات فهرج یعنی از قلب نعیم آباد نژاد شیر و ریگزارهای بی پایان آن حدود برخاسته بود و دلی داغتر از ریگهای همان بیابانها و مملو از عشق وطن و خدمت به خلق داشت. خطی زیبا و قلمی شیوا داشت (مقدمه پیغمبر دزدان ص ۴۴ باستانی پاریزی)

۲ - بنا به گفته محمد رشیدی از معمرین که در قید حیات است

که حاکم با اسب اختصاصی به قصر ایاب و ذهاب می‌کرده. هنوز در یکی از طبقات زیرین چهار فصل، اصطبل اسب حاکم قابل رویت است که در طاق ورودی آن خشت‌های بزرگ و قطور دوره اشکانی به کار رفته است.

دروازه اصلی

این دروازه که قدیمی‌ترین دروازه ارگ می‌باشد به دروازه اصلی شباهت دارد. دو طرف آن سکوها و اناقهایی است تاریک که در نهایت به عمارت میر نظام منتهی می‌شوند. در اینجا راهی صعب العبور وجود دارد که با یک شیب و فراز به دروازه کت گرم می‌رسد. در ادامه‌ی سنگفرش اصلی بر فراز قور خانه، محوطه‌ای است که چشم اندازی از برج و باروی ارگ و قسمتی از عame نشین و سرسبزی درختان خرما و پرتقال و کوهها و دشت‌های وسیع شهر، هر بیننده‌ای را به تعجب و امیدارد.

از یک طرف نخلهای سرسبز و همیشه بهار خانه باع بم را می‌بینید و از طرفی، نگاهی به ابهت قلعه حکومتی و تنه‌های درختان خرمایی که به صورت شناز ضد زلزله بکار رفته‌زیرا تنه درخت خرما به جهت داشتن الیاف در موقع زلزله حالت ارتجاعی از خود نشان می‌دهد و از ریزش بنا جلوگیری می‌کند. ناگفته نماند که تنه درخت خرما ضد موریانه نیز می‌باشد. در همین قسمت شیاری آجری به چشم می‌خورد. لوله‌های سفالی آن متصل به آب انباری استکه آب باران در آن جمع و پس از ته نشین شدن رسوبات از لوله‌های سفالی (ذوق)^(۱) به جای مشخصی هدایت می‌شده تا ضرر و زیانی برای قلعه حکومتی نداشته باشد. مهمترین عامل استحکام حاکم نشین قرار دادن آن بر روی صخره آذرین به جهت مصون ماندن از خطرات حشرات موذی و سیلابها می‌باشد. در همین چشم انداز که ایستاده‌اید می‌توانید لشه‌های سنگی را بینید که ابتدا بر روی صخره آذرین قرار گرفته که اصالت آنها به دوره اشکانی استناد می‌گردد.

۱- ذوق: اصطلاح محلی تنبوشه را گویند که اندازه‌های مختلفی دارد

زندان^(۱)

جلوی زندان سکویی است که تعدادی خشت از دوره ساسانی بر جای مانده، که کاملاً قابل رویت می‌باشد. استحکام این خشتها نشان دهنده مرغوبیت خاک رُس این قسمت از شهر بم می‌باشد. ناگفته نماند که همه جای شهر بم از این نوع خاک برخوردار نمی‌باشد بلکه این نوع گل و بار مختص محلات باگدروازه، حافظ آباد، دولاب، و سید طاهرالدین و دشت‌وئیه و تاحدى لشکر فیروز و کوچه باع نارنج می‌باشد، که از چسبندگی خاصی برخوردار است.

راهرو زندان ۲۰ متر طول دارد که در انتهای ۱/۵ متر عمق و در طبقات تحتانی یکی از برجهای قلعه حکومتی واقع شده. اغلب زندانیان به علت تاریکی و نداشتن هوای کافی طولی نمی‌کشید که جان خود را از دست می‌دادند. تا ۲۰ سال پیش، از این زندان سند زنده‌ای داشتیم؛ وی که اصغر حاجی محمد قنبر^(۲) نام داشت زمان رضاشاه در این محل زندانی بوده که با گنده و زنجیر فوار نموده و حتی از دیوار قلعه خود را به پایین انداخته بود. تا دو، سه سال پیش نیز همسروی زنده بود که در ۱۰۰ سالگی جان به جان آفرین تسلیم نمود.

در دوره صفاریان نیز محمد بن طاهر با خانواده‌اش به فرمان یعقوب لیث در این سیاه‌چال زندانی گردیده که از سرنوشت بعدی آنها خبری در دست نیست.

عمارت حاکم

از راهرویی تقریباً تاریک و باریک که به طرف بالا ادامه پیدا می‌کند در سمت راست آن به عمارت حاکم می‌رسید عمارتی که از دو ایوان تابستانی و زمستانی و محوطه تشکیل یافته. بر ستون شمالی آن نقش گلستانی گچ بری از دوره سلجوقی بر جای مانده است. از طرف شرق عمارت، یخچال و حصار شهر و کوههای کبود و از سمت غرب، عمارت قورخانه، اصطبل، عمارت میر نظام و حصار ارگ و سرسبزی نخلات و

۱ - بنا به گفته آقای دکتر طیاری، مدیر محترم بروزه ارگ زندان ابتدا ابیار حاکم بوده که از دوره فاجار به بعد به عنوان زندان از آن استفاده می‌شده.

۲ - اصغر حاجی محمد قنبر (متوفی ۱۳۶۰)

کوههای جبال بارز چشم هر بازدید کننده‌ای را مجدوب می‌سازد. از پلکانهای راهروی جنوبی با مواظبت و مراقبت، آهسته، آهسته به پشت بام عمارت رسیده و بر همه ارگ مشرف می‌شوید و اشرافیت حاکم را بر همه‌ی خانه‌ها مشاهده می‌کنید.

برج دیده بانی اصلی

این نظاره گر اعصار و قرون مت마다، محکم و استوار بر جای ایستاده تا دیده‌بانانش بدانند از کدام طرف قصد شبیخون یا حمله‌ای به ارگ می‌شده تا یاران باوفای خود را که در اطراف حصار با نظم و ترتیبی خاص در فاصله ۳۰ الی ۴۰ متری گوش به زنگ منتظر و منسجم می‌باشند مطلع و در موقع ضروری از حریم و حرمت خود دفاع نمایند. این برج، هفت طبقه و مدور بوده که در دوره قاجار تخریب و به شکل چهارگوش امروزی درآمده است.

چهار فصل

هر بیننده‌ای که به بلندای عمارت چهار فصل می‌رسد، از خود می‌پرسد که چرا این نام را ببروی آن نهاده‌اند؟ آری! این بنا طوری ساخته شده که هر چهار فصل سال از آن استفاده می‌شده، و بر روی سه طبقه دیگر بنا شده طبقه زیرین آن نا محسوس است که در سالهای اخیر قدری حفاری شده، شاید در ادامه آن هویت اصلی ارگ مشخص گردد. دو طبقه دیگر آن محسوس و قابل دیدن است. عمارت چهار فصل در سال ۱۳۳۷ توسط اداره فرهنگ (آموزش و پرورش) زیر نظر اداره کل باستان شناسی قدری مرمت گردیده. این بنا که دارالحکومه بوده دارای چهار ایوان و چهار اتاق که هشتی مانند، مخصوص چهار رکن اصلی حکومتهای قدیم: عدلیه (دادگستری) مالیه (دارایی)، بلدیه (شهرداری)، نظمیه (شهربانی)، بوده است.

از ایوان شرقی دیوار، شهر بست (ربض)، زمین بند نهر، شهر (جهت کشاورزی) بخجال^(۱)، عمارت رحیم آباد، گورستان^(۲) و بازماندهایی از مسجد رسول (ص)^(۳)

۱ - بخجال: ساختمان مدوریست، همین قدر که ارتفاع دارد تقریباً همین اندازه عمق دارد بخ تابستان حاکم را

نمایان است. در قسمت تحتانی، شمال آن چاهی است به عمق ۴۱ گز^(۴) که دو ستون چرخ گاوگرد در کنارش هنوز سالم بر جای مانده؛ زیرا با حرکت گاو و چرخش چرخ گاوگرد، دلو بر روی سکوی لبه‌ی چاه^(۵) قرار می‌گرفته، از آنجا به حوضی که آثارش هنوز باقی است به جهت استفاده بخش حکومتی انتقال می‌یافته.

حمام اختصاصی حاکم

این حمام که سقفش تاراج افراد آجر بارکن قرار گرفته، از رخت کن و گرمخانه و خزینه و گلخن تشکیل یافته است. بدنه خزینه‌ی از ملالات ساروج که مواد اصیلش خاکستر و آهک می‌باشد به جهت جلوگیری از نفوذ و نگهداری آب مورد استفاده قرار می‌گرفته است.

قلعه دختر (کوهک)

در یک کیلومتری شمال ارگ در حریم جاده پشتروود «قلعه دختر» جلوه‌گری

→ در زمستان که یک ماه سرد و بخندان است در آن نگهداری می‌کردند در سال ۱۳۷۴ سقف آن مرمت و اولین کنگره تاریخ معماری و شهرسازی در آن برگزار گردید.

۲- گورستان: که هم اکنون بصورت زمین فوتیالی در آمده، در قدیم مشهور به باغ گلشن که در کنار آن حوضی به همین نام که دو درخت «پده» در کنار آن وجود داشته مردگان را غسل و پس از آن دفن می‌کردند.

۳- مسجد رسول: این مسجد در خارج از ارگ ساخته شده توصیفی که بوب در مورد این بنا داده به علت اهمیت توصیف کامل او عیناً در ذیل مندرج می‌گردد: «چندی پس از فتح اعراب عبدالله بن عامر حاکم بصره و بنا کننده اولین مسجد در هرات مسجدی بزرگ در بم احداث نمود مسجد مزبور در کنار دشتی واقع بود و به مسجد حضرت رسول مرسوم گردید بنایی باقی مانده در این محل که هنوز پارچایند و کاملاً از قبور متعدده احاطه شده‌اند در ناحیه شرقی قلعه واقع بود و همگی به مسجد حضرت رسول موسومند» (ص ۹۷ ارگ به نوشته حمید نور بخش)

۴- گز ۱۰۴ سانتیمتر می‌باشد.

۵- این چاه از زیرزمین در حدود یک کیلومتر به رشته فنات فرج آباد که مظهرش در دهستان نارنج می‌باشد متصل و این شیوه از شیوه‌های شگفت‌انگیز و مرموز ارگ می‌باشد که صنیع الدوله در کتاب مرات‌البلدان می‌نویسد؛ هر دلوی که از آن بالا می‌کشیدند چهل و پنج من به وزن تبریز آبگیر آئست اگر روزی هزار دلو آب از آن بکشند. هیچگونه نقصانی در آب چاه به وجود نمی‌آمده است ناگفته نماند که اگر این رمز را قدیمی‌ها به ما نگفته بودند مبهم می‌ماند.

می‌نماید این قلعه از ابینه و آثار تاریخی است که بر روی صخره‌ای نیز بنا گردیده است.

وجه تسمیه این قلعه‌ها عبارتست از:

زرتشتیان معتقد بودند که عناصر اربعه (آب، باد، خاک، آتش) هر یک فرشته‌ای بر آنها موکل بوده، فرشته آب «آناهیتا» نام کامل ناھید است. معبد آناهیتا در کنگاور کرمانشاه، پل دختر در لرستان و قلعه دختر در بم و کرمان و قلعه‌های دختر دیگر در سایر نقاط کشور به نشانه «آناهیتا» فرشته موکل آب ساخته شده‌اند. قلعه دختر بم ارتباطی با ارگ نیز داشته که از قدمت بیشتری برخوردار است و شاید قلعه‌های تسخیر ناپذیر را قلعه دختر نامیده‌اند.

حصار شهر بم (شهر بست)

بقایای آن از طرف شمال و شرق ارگ پیداست در محدوده آن زمین بند کشاورزی موسوم «به نهر شهر» محل کشت و زرع بوده که به وسیله‌ی قنات «نهر شهر» آبیاری می‌شده. این همان قناتی است که آب ارگ را از قسمت غربی به وسیله‌ی شترگلو^(۱) تأمین می‌نموده. حدود این حصار از شمال به طرف یخچال از وسط محله باغ دروازه جنب مسجد الرضا و محل قطب الدین و ادامه آن به محل فعلی مدرسه آزادگان (میر امان الهی) جای سابق حمام «کتو» در خیابان پاسداران به یک طرفه و کوچه دارائی منتهی به قسمت شمالی ارگ می‌شود. شهر بم دروازه‌هایی داشته که عبارتند: از شمال، دروازه اسپیکان از شرق، دروازه باغ، (باغ دروازه) از جنوب شرقی، دروازه خیرآباد، از جنوب، دروازه کتو و از جنوب غربی، دروازه بید آباد از غرب، دروازه سعدالدوله و دارائی.

۱- شترگلو: آنجه که مانند گلوی شتر منحنی باشد و شکل ل باشد.
راه آب زیرزمینی با لوله یا نبوشه‌های بزرگ در زیر نهر یا رودخانه و آنچنان باشد که از دو سوی رودخانه همچون دو چاه تعبیه کنند و آن دو را از زیر رودخانه بهم بپیوندند تا آب از یک سمت فرو رود و از سمت دیگر بالا آید چاه آب گیر را «نر» و چاه آب ده را «لام» گویند «فرهنگ دکتر معین»

دور نمائی از ایوان غربی چهار فصل

رشته کوههای جبال بارز پوشیده از برف در سمت جنوب، کوههای رنگارنگ کبود در شمال، نخلات بلند قامت خانه باع شهر و درختان اوکالیپتوس سترگ، گلستانهای مرتفع مسجد آدینه‌ی شهر، بقای متبیر که امام زاده زید و امام زاده اسیری قلعه‌ای که در دامنه کوههای کبود که در رابطه با فیلم صحرای تاتارها ساخته شده، هر یک به نوعی انسان را شیفته و مجدوب خود قرار می‌دهند.^(۱)

این مناظر را سرپرسی سایکس چنین توصیف می‌نماید:

«از فراز این قلعه مناظر زیبای جالب توجهی از هر طرف در نظر مجسم است. کوه «هزار» مستور از برف و کوههای متعدد دیگر که سر به آسمان کشیده‌اند و رشته جبال شاهسواران منظره فرح انگیزی دارد.

نخلستانهای بم و سبزه‌زارهای نرم‌اشیر و قلعه زیبای بزمان در بینندگان خاطرات خوش فناناً پذیری ایجاد می‌کند. بزمان تا سطح جلگه نه هزار پا و کوه هزار با اینکه مرتفع است تا سطح جلگه «راین» هفت هزار پا ارتفاع دارد.^(۲)

عوامل تخریب ارگ بم

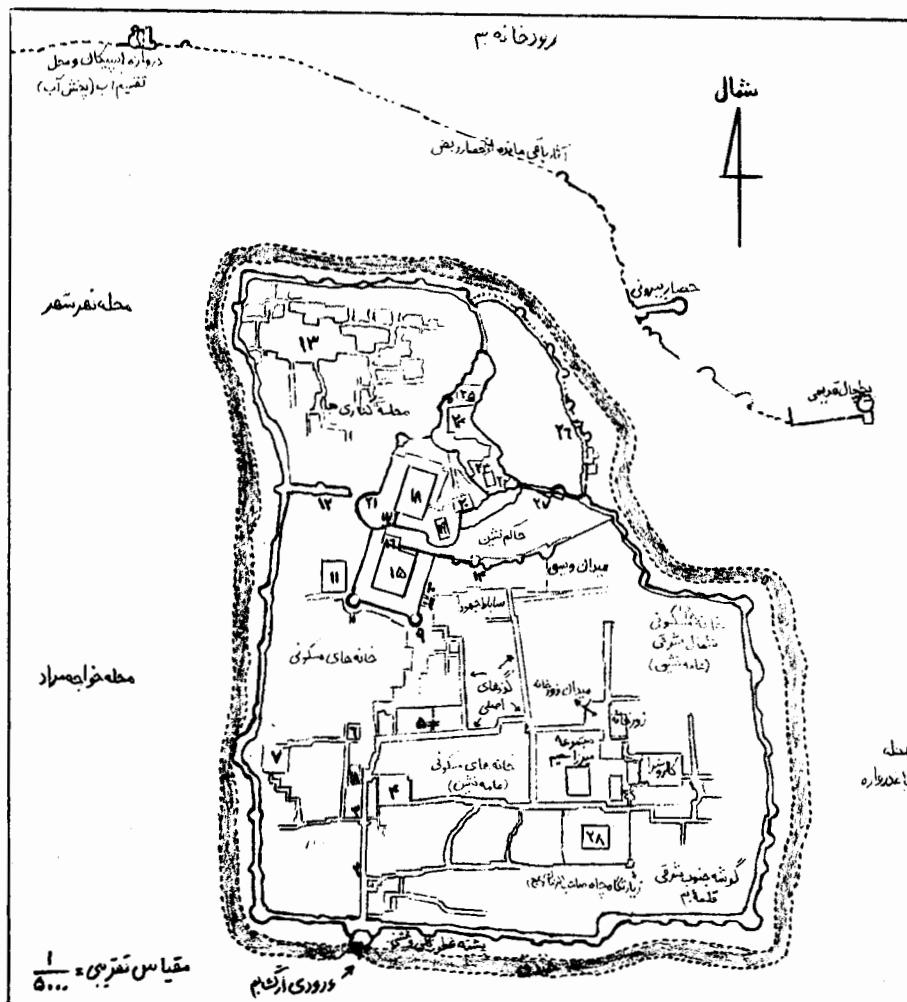
ارگ بم از سال ۱۳۰۹ شمسی که سریاز خانه به داخل شهر جدید انتقال یافت، دستخوش تخریبهای عوامل طبیعی و انسانی فرار گرفت که اهم آنها عبارتند از:

- ۱- استفاده از خاک پوسیده سقفها برای درختان خرما و مرکبات به جهت کود.
- ۲- تخریب به طمع اشیاء عتیقه، اما چون ارگ بم به طور تدریجی از سکنه خالی شده لذا هر وسیله‌ای از قبیل در و بند و میخ و کلون را در منزل جدید خود مورد استفاده قرار داده و چیزی باقی نگذاشتند.

- ۳- عده‌ای از تخریب و حمل آجرهای سقف حمام عمومی، حمام اختصاصی حاکم حوضچه‌ها و آب انبارها کوتاهی نکرده و به جهت استفاده آجرها دست به این ضرر جبران ناپذیر زدند. در موارد فوق نه تنها شهردار وقت حساسیتی

۱- جهت استفاده هر چه بیشتر مطالعه کنندگان، نقشه ارگ بم در صفحه بعد ضمیمه می‌گردد.

۲- سایکس، سرپرسی، ده هزار مایل در ایران، ترجمه: حسین سعادت نوری. ص ۲۵۶.

۱- دروازه ورودی	۸- سرویسهای بهداشتی	۱۵- ساختمان اصطبعل	۲۲- خانه حاکم واقع بر روی کوه
۲- راسته بازار	۹- محوطه برج جنوب شرقی اصطبعل	۱۶- خانه میرآخور	۲۳- برج اصلی دیده‌بانی در شمال خانه حاکم
۳- چهارسوق	۱۰- طاقنمای دیواره شرقی اصطبعل	۱۷- دروازه سر بازخانه	۲۴- ساختمان چهارفصل
۴- میدان و تکیه بازار	۱۱- ساختمانی شبیه مدرسه قدیمی	۱۸- محوطه سر بازخانه	۲۵- حمام اختصاصی حاکم و چاه آب
۵- دفتر فنی میراث فرهنگی	۱۲- پشت جدار کردن کناری محله	۱۹- خانه فرمادنده قشون	۲۶- حصار قدیمی شمال شرقی حاکم نشین
۶- مسجد حضرت محمد(ص)	۱۳- میدان اصلی کاری	۲۰- دروازه قدیمی حاکم نشین	۲۷- دروازه کُرم و جایگاه کرم
۷- حمام عمومی	۲۱- آسباب بادی ارگ	۲۲- دروازه دوم و چایخانه سنتی	۲۸- مسجد جامع صاحب الزمان(عج)

از خود نشان نداد بلکه با نامه‌ی زیر خطاب به سرایدار کشتارگاه مقابل ارگ در مورد بیرون بردن خاک تأکید نموده که ابلاغ زیر شاهد این مدعاست:

وزارت کشور ۲۵۳۰ شماره

اداره شهرداری بم تاریخ ۱۳۳۵/۹/۲۷

آقای حسین لباف زاده مأمور کشتارگاه و قلعه ارگ بم
بطوریکه جناب آقای فرماندار ضمنن یادداشت مرقوم داشته‌اند از قلعه‌ی ارگ اشخاصی بدون اجازه خاک می‌برند، لازم است تعیین و گزارش نماید چه اشخاصی بدون اجازه خاک برده‌اند و منبعد مراقبت نماید کسی بدون اجازه خاک می‌برند از ارگ خاک برداری ننماید. چنانچه مشاهده شد اشخاص بدون اجازه خاک می‌برند و شخص شما جلوگیری و گزارش ندهید، قیمت خاک به قرار باری یکصد ریال از حقوق شما کسر خواهد شد و در صورت تکرار از کار برکنار خواهد شد. ف شهردار بم - ابو عامری

تعمیرات و مرمت‌های ارگ بم

ضمن اینکه در دوره قاجار این قلعه بازسازی شده^(۱) از زمانی که این قلعه متروکه و خالی از سکنه شده تقریباً سه مرحله، مرمت گردیده که به شرح زیر است:
۱- سال ۱۳۳۷ که انگیزه آن را در نوشه‌های آقای حسن درخشنان خواهید خواند.

۲- در سالهای ۱۳۵۲ به بعد: رسمًا زیر نظر کارشناسان سازمان میراث فرهنگی مرمت بنا و سنگفرش کوچه‌ها آغاز گردید.

۳- فروردین ۱۳۷۲ ارگ بم مورد بازدید حضرت حجۃ‌الاسلام آقای هاشمی رفسنجانی (رئیس جمهور وقت) قرار گرفت که دستور مرمت و تصویب بودجه کشوری صادر و زیر نظر جناب دکتر طیاری مدیر محترم پروژه به نحوی چشم گیر

۱- در سفر نامه کرمان و بلوچستان فیروز میرزا فرمانفرما ذکر شده است.

مرمت مجموعه ادامه دارد.

ارگ یا دژ تاریخی بم و انگیزه تعمیر آن در ۵۰ سال گذشته^(۱) حسن درخشنان:

«من دوران ابتدایی را در دبستان عمامه گذراندم و یادم هست اولین بار وقتی در کلاس چهارم بودم روزی به اتفاق همساگردانم تحت سرپرستی یکی از معلمین مدرسه به نام آقای صفارزاده به دیدن ارگ بم رفتیم. در آن روز علاوه بر دیدار مسجد و برج دیده بانی (کلاه فرنگی) و عمارت چهار فصل از دو درخت کنار (سدر) هم که در سمت چپ قلعه وجود داشت دیدن کردیم و این دیدار یکی از بهترین خاطرات کودکی من بود.

در سال ۱۳۲۵ شمسی به استخدام رسمی وزارت آموزش و پرورش درآمدم و در دبستانهای فردوسی و باغ جعفری و خود اداره فرهنگ بم کار می‌کردم. در آن زمان نوشههای آقای باستانی پاریزی مدیر روزنامه هفتاد درباره قلعه دختر کرمان نیز باعث شدت گرفتن علاقه‌ام نسبت به ارگ شد.

از سال ۱۳۳۱ شمسی در خلال خدمات فرهنگی برای اولین بار رسماً عکاسخانه‌ای مقابل کارخانه برق موسی خان شهابی^(۲) بازکرده تا خدمتی به اهالی بم که غالباً برای گرفتن عکس خوب به کرمان می‌رفتند انجام دهم و به تدریج برادرانم را نیز با این حرفه آشنا نمودم. یکی از اولین کارهای عکاسی من گرفتن عکسی زیبا از ارگ بم بود که آن را برای اولین بار به اندازه 50×60 سانتی‌متر بزرگ نمودم و با قابی زیبا در مدخل عکاسخانه آویزان کردم و روی آن با خط زیبا نوشتیم دژ تاریخی بم و زیر آن به کمک آقای رغبتی (دبیر انگلیسی) نوشتیم: «مانیو منتال فور ترس آو بم».

monumental fortress of bam

۱ - نشریه فرهنگ بم (۱۳۷۷) ش.

۲ - مقابل بانک ملی مرکزی فعلی بم.

این عکس بزرگ باعث توجه بسیاری از سیاحان و جهانگردان شد که وقتی به شهر بم وارد می‌شدند به دیدن ارگ می‌رفتند. در آن روزها رسم چنین بود که بسیاری از باقداران اطراف ارگ روزانه ده‌ها الاغ با جوال^(۱) به داخل ارگ برده و خرابه‌های آن را خرابتر کرده و خاک آنها را برای تقویت مزارع خود از قلعه خارج می‌کردند و برخی از افراد نیز آجر ساختمانهای فوقانی از قبیل چهار فصل یا کلاه فرنگی (برج دیده بانی) و خانه حاکم و یا اطراف گاو چاهها را کنده و در ساختمان خود به کار می‌بردند.

راستش، این شیوه ناپسند مرا به سختی آزار می‌داد بطوریکه هر وقت با دوستان یا بستگان خود به دیدن ارگ می‌رفتم از این همه بی توجهی رنج می‌بردم. حتی زمانی رسید که آجرهای پله‌های چهار فصل و قسمتی از سقف ان را نیز برده بودند و بازدید کنندگان ناچار بودند از روی ساختمانهای مخروبه‌ی سمت راست به داخل چهار فصل بروند.

لهذا عکسی دیگر بزرگ کردم و از طریق اداره فرهنگ بم برای اداره کل باستان شناسی مرکز فرستادم و پیشنهاد کردم اگر ممکن است کمک کنند تا لاقل چهار فصل را تعمیر کنیم.

جناب آقای مصطفوی رئیس اداره کل باستان شناسی از دریافت عکس اظهار قدردانی نمودند و پانصد تومان هم به این امرا اختصاص دادند که با نظارت ادارات فرهنگ و دارایی بم و مراقبت اینجانب چهار فصل تعمیر شود. آنگاه من با استاد رضا طایی معمار صحبت کردم تا با من همکاری کند و با بودجه‌ای که در اختیار داشتیم این کار تاریخی را انجام دهیم، او هم قبول کرد. البته تعمیر چهار فصل کار ساده‌ای نبود، زیرا بدون مصالح ساختمانی از قبیل گچ، کاه، آجر و مخصوصاً (بردن) آب به آنجا مشکل بود. برای مثال ما مجبور شدیم به کمک چندین کارگر (به اصطلاح دست به دست) از رودخانه پشت ارگ با حلبي آب به بالای خندق و زیر

۱- از مو بافته می‌شد و برای بارکشی چهارپایان استفاده می‌گردید.

دیوار چهار فصل برسانیم و از آنجا به یاری چاه کنی^(۱) که کاملاً نابینا بود با چرخ چاه سلطه‌ای آب را بالا بکشیم. در هر حال به هر زحمتی بود با صرف چندین روز وقت اینکار را انجام دادیم^(۲) بعد از اتمام کار با استاد رضا مشورت کردم و گفتم تو یک کار بزرگ تاریخی انجام داده‌ای، موافقی که به مصدق

شکر نعمت، نعمت افزون کند کفر، نعمت از کفت بیرون کند

من یک سنگ نوشته یا کتیبه‌ای با هزینه شخصی تهیه کنم و آن را در مدخل چهار فصل نصب کنیم و از رئیس باستان شناسی و رئیس فرهنگ بم حق شناسی کنیم، چه ممکن است اعتبار دیگری به این امر اختصاص دهد و برج دیده بانی را نیز تعمیر کنیم، او کاملاً موافق بود. لهذا من با کمک روانشاد آقای محمد جواد رشاد استاد و همکار خود شرح کتیبه را نوشته و به کرمان فرستادم و با هزینه شخصی سنگ را تهیه نمودم و استاد رضا آنرا بطور مجانية در چهار فصل نصب نمود.

اینکار سبب شد که آقای بوریازاده (ناظر هزینه وقت اداره دارائی) بلندگوی تبلیغاتی ماشد و هر جا می‌رسید می‌گفت دیگران مبلغی از اعتبارات را بالا می‌کشند ولی درخشنان و استاد رضا نه تنها کار بزرگی را با مبلغ ناچیزی انجام دادند بلکه از جیب خود مایه می‌گذارند. در هر حال گزارش این اقدام همراه با عکسی از سنگ نوشته به تهران رفت.

در نتیجه اداره باستان شناسی ضمن قدردانی، نوشت: اگر مایلی ما حاضریم مبلغ دیگری نیز حواله کنیم تا نقطه دیگری را تعمیر نمایید. پیشنهاد کردم^(۳) برج دیده بانی (کلاه فرنگی) ارگ نیز احتیاج به مرمت دارد لذا بلافاصله مبلغ هزار تومان حواله کردند و از ما خواستند که سنگی حاوی تاریخچه ارگ نیز تهیه و در آنجا نصب کنیم اینکار را هم با همان پشت کار و دقت انجام دادیم و گزارش اقدام را

۱ - عباس فنیری که هنوز در قید حیات است و من نیز نه ساله بودم که روزی سه قران و ده شاهی یعنی ۳/۵ ریال مزد می‌گرفتم، ما دست به دست آب به بالای خندق زیر دیوار چهار فصل می‌رساندیم. (نگارنده)

۲ - سه شنبه ۱۳۳۷/۱/۵ هجری شمسی تعمیر عمارت چهار فصل خاتمه یافت

۳ - این پیشنهاد روز یکشنبه ۲۸/۲/۱۳۳۷ شمسی صورت گرفت.

مجدداً به تهران فرستادیم و شرحی نیز در مورد آن در نخستین نشریه فرهنگ بم به چاپ رساندیم نتیجه آن شد که توجه بسیاری از مقامات بر جسته مملکت به این امر جلب شد و دستور دادند که این اقدامات سودمند در جهت حفظ و حراست قلعه ادامه یابد. در اینجا سرزنش که از آقای عبدالصالح صارمی (برادر همسرم) که در آن تاریخ در شهر بم اقامت داشت و در انجام این مهم، یار و مددکار من و استاد رضا بود و با خنده‌ها و شوخی‌ها یش کارگران را به فداکاری و از خود گذشتگی تشویق می‌کرد به نیکی یاد کنم.

اکنون متجاوز از ۲۵ سال است که من دیگر ارگ بم را ندیده‌ام ولی برخی از عکسها و ویدئوهای را که خبرنگاران خارجی از آن گرفته‌اند مشاهده نموده‌ام و خبرهای خوشی درباره تعمیر و حفاظت آن شنیده‌ام دعا می‌کنم که خداوند تبارک و تعالی همه آنها بی را که در حفظ و حراست این میراث فرهنگی قدم بر می‌دارند مؤید و موفق بدارد.

زمستان ۱۳۷۸ کانادا - حسن درخشان

حفظ و نگهداری ارگ بم

در سال ۱۳۴۸ حفاظت این مجموعه آغاز گردید. در این سال ارگ بم از بی در و بندی نجات یافت. به دروازه اصلی دری نصب گردید. در ضمن مدخلی که در سال ۱۳۳۷ شمسی مقابل ورودی جنوبی مسجد به وسیله مردم باز شده بود،

علیرغم تمام مخالفتها مسدود و تخریب و خاکبرداریها به پایان رسید.

زنده یاد حاج ماشالله مصطفوی رحمة الله عليه که تنها مأمور حفاظت ارگ و حریم آن بود با جدیت و پشتکار با تمام مشقتها و مرارتها در حفظ و حراست این میراث گرانبهای آنی از پایی ننشست و تا پایان عمر (۱۳۷۳ شمسی) در این امر خطیر فراغ خاطر نیافت و دین خود را نسبت به ارگ بم ادا نمود.

فصل سوّم:

ارگ بهم از دیدگاه صاحب نظران

توصیف ارگ بم

قلعه بم یکی از نمونه‌های فرهنگی ایران است که بررسی ژرف آن نشان دهنده بخش‌های عمدۀ‌ای از زندگی ایرانیان در دوره‌های گوناگون تاریخی می‌تواند باشد.

- ارگ بم یک میراث فرهنگی کم نظری در جامعه‌ی بشری و گستره‌ی اسلام و جهان فرهنگ ایران است.

- بلندای ارگ، یاد آور دلاوریهای قهرمانان این شهر است.

- تاریخ ارگ بم بیانگر اصالت تاریخی این دیار است.

- ارج نهادن بر شکوه پیشین ارگ بم ارج نهادن به افتخارات تاریخی است.

- هر ورق از تاریخ بم گویای عظمت دیرین ارگ است.

- پاسداری از ارگ بم پاسداری از حرمت و شکوه گذشته‌ی این شهر است.

- در درون برجهای پابرجا و سرافراز ارگ بم دنبایی از راز و رمز نهفته شده است.

- هر خشت خام این شاهکار معماری آئینه‌ی تمام نمایی است که حوادث تاریخی فراوان را به خاطر سپرده است.

شهر بم عروس شهرهای تاریخی ایران

خانم دکتر مهشید حفیظی متخصص کودکان و نوزادان ساکن اصفهان:

«برای دومین بار است که از ارگ بم دیدن می‌کنم زیرا ارگ بم آنقدر مشهور

تمامی آفاق است که احتیاج ندارد آمدن و شتافتن به سوی آن را توجیه کرد.
آثار دیدنی مورد علاقه‌ی من در ایران تخت جمشید، ارگ بم، میدان نقش
جهان و چهار باغ، سی و سه پل، طاق بستان است و بس! او در مورد اینکه چه
برداشتی از دیدار خود از شهرستان بم دارد؟ گفت: «عروس شهرهای تاریخی ایران
شهر بم است. الگوی ملموسی از نظام زندگی ایرانیان قدیم است و من به اندازه‌ی
زندگی کردن در زادگاهم یعنی اصفهان، از دیدن شهر بم و آمدن به آن راضی و
خشنود می‌باشم.»

«تمامی تاریخ ایران در ارگ بم نهفته است، فرهنگ ایران زمین در آن نمایانگر
است.

بادیدن بم به سرافرازی ایرانیان کهن می‌اندیشم و امیدوارم بتوانم هر ساله از
این بنای منحصر به فرد در ایران و حتی جهان دیدن کنم. در شهر بم، ارگ آن یکی از
مراکز مهم جذب و جهانگردی در ایران محسوب می‌گردد و هیچ جایی را در بم
نمی‌توان یافت که به اندازه ارگ آن، از جاذبه‌های جهانگردی برخوردار باشد.»
(فقط به ارگ بم، ارگ بم. ارگ بم و...)*

چهارمین دیدار از ارگ بم

آقای ابوالقاسم شریفی ساکن تهران چهار مرتبه از ارگ بم دیدن نمودند.
ایشان علت آمد نشان را به اینجا چنین بیان می‌کند:
«بارها از تلویزیون فیلم ارگ بم را دیده و از طرفی با خواندن کتابهای ارگ بم،
جغرافیای بم تاریخ کرمان مشتاق شدم تا آنرا از نزدیک ببینم. همچنین بجهه‌هایم
همیشه اصرار داشتند که به شهر بم سفر کنیم. فرزندانم با دیدن ارگ از تعطیلات
نوروزشان لذت بردنده. زیرا شهر بم به عنوان مرکز شهرستان یکی از مکانهای
گردشگری و سیاحتی کشور ایران محسوب می‌گردد.
از چهار دفعه‌ای که به بم آمدم، این دفعه راضی تر بودم و شکی ندارم که باز

* - نقل از شماره ۲۷ هفته‌نامه ندای بم.

هم خواهم آمد تا ضمنن تماشای چندمین بار ارگ، با اهالی خونگرم و صمیمی بم
بیشتر برخورد داشته باشم.

هر دفعه که از ارگ دیدن می‌کنم با موضوعات مختلف تاریخی، فرهنگی،
اجتماعی و اقتصادی آن بیشتر آشنا می‌شوم زیرا با دیدن این اثر متوجه می‌شوم که
زندگی اهالی قدیم ایران، از یک نظام هماهنگ محله‌ای و اجتماعی برخوردار بوده
است».*

بازدید از ارگ بم خاطره انگیزترین روزهای زندگیم بود.....
 «به دعوت دوستان ایرانیم به این کشور دیر پای آمده و به اتفاق آنان به شهر
بم عزیمت نمودم. بازدید از ارگ بم یکی از روزهای بسیار خوب و خاطره انگیز
دوران زندگیم بود.

زیرا در این بنای خشتی بی مثُل و مانند، دنیای دیگری را احساس نمودم.
 دنیایی که زندگی گذشتگان در خاطرم مجسم می‌شود. دنیایی که در کوچه و پس
 کوچه‌هایش اصالت تمدن و فرهنگ کشوری چون ایران را لمس نموده و مطمئناً
 خاطرات ارگ بم مخصوصاً بخش عامه‌نشین، اصالت واقعی آن را حفظ کرده،
 مرمت این بنا همانطور که دلم می‌خواهد و در شان ارگ عزیز است تاکنون صورت
 گرفته است. در پایان می‌توانم بگویم این زیباترین اثری بود که تاکنون دیده‌ام». (۱)

* - نقل از شماره ۲۸ هفتنه‌نامه ندای بم.

۱ - خانم دکتر ماری رن ژرین فرانسوی دکتر کار.

فصل چهارم:
منابع تاریخی

بم نامه

یکی از رسالات گرانبهایی که متاسفانه نسخه‌ی آن فعلاً در دسترس مانیست، ولی تا یکصد سال پیش وجود داشته است کتابی بنام بم نامه بوده است. این کتاب را مرحوم احمد علی خان وزیری در دست داشته و مطالبی از آن نقل کرده و در کتاب خود نیز از آن نام می‌برد. در صفحه ۳ همین متن می‌نویسد: «در این بم نامه که تألیف سید طاهرالدین محمد بن شمس الدین بمی در سنّه [] (متاسفانه در همه نسخ جای تاریخ تحریر بم نامه سفید مانده است) چنین مذکور است که چاه قلعه بم به امر حضرت سلیمان بن داود نبی حفر شده».

باز در صفحه ۱۵ آمده است: «در بم نامه مسطور است و در همان ایلغار اردشیں، تا دود خاتون، منکوحه او، نهر نسara جاری نموده و شهری در آنجا بنا فرمود». و در صفحه ۳۱: «صاحب بم نامه گوید: در همان زمان زالی از نو مسلمانان که ارادت کامل به منصورالدین داشت یک پارچه زربه عبد الله بن عامر بداد که فلان آتشکده را بردار و بجای آن مسجد آدینه بنا فرما، او استدعای زال عاقبت به خیر را اجابت کرده مسجدی بر چهار ستون بساخت» و در صفحه ۲۴۳ گوید: آنچه سید طاهرالدین بمی نگارنده بم نامه مفصلًا شرح واقعات و معارک میانه‌ی میرزا ابابکر و سلطان اویس را نگاشته، تحریرش در این رساله موجب طول کلام است». بهر حال این تاریخ که اختصاصاً مربوط به بم بوده و توسط سید طاهرالدین

بمی مقتول، فرزند سید شمس الدین ابراهیم، نوشتہ شده فعلاً در دسترس ما نیست آقای ژان اوین در مقدمه رساله عرفای بم، ذکر کرده‌اند که در یکی از نسخ تاریخ وزیری، تاریخ تحریر بم نامه ۸۳۶ ذکر شده است. بهر حال این نسخه تاریخ اگر روزی بدست آید از منابع مفید تاریخ کرمان محسوب می‌شود.^(۱)

رساله مقامات عرفای بم

این کتاب حاوی دو رساله است، یکی در مقامات سید طاهرالدین محمد بمی، و دیگری در مقامات سید شمس الدین ابراهیم بمی.

نسخه اصل این کتاب به آقای سعید نفیسی تعلق داشته است و آقای ژان اوین ean aubin زاز مستشرقین فرانسوی عین آن رساله را با مقدمه‌ای بزبان فرانسه و بدون هیچ تصحیحی، به ضمیمه فرهنگ ایران زمین (جلد سوم، ۱۳۳۳) به چاپ رسانده. مؤلف این رسالات معلوم نیست، در این دو رساله گرچه اشارات متعددی به تاریخ بم می‌شود و حتی فصلی از آن شامل این وقایع است، ولی این کتاب نمی‌تواند رساله بم نامه (که در این کتاب چند جا به نام آن اشاره شده) باشد، زیرا بم نامه به تصحیح احمد علی خان وزیری تالیف سید طاهرالدین محمد بمی بوده است، و البته این رساله که خود در شرح حال سید طاهرالدین است، باید غیر از بم نامه باشد علاوه بر آن بعضی مطالبی که مرحوم وزیری از بم نامه نقل یا بدان اشاره می‌کند در این رساله نیست.

این دو رساله بیشتر در شرح کرامات و خوارق عادات این دو عارف بمی است که در قرن نهم هجری می‌زیسته‌اند، (شمس الدین در نیمه اول و طاهرالدین پسرش در نیمه دوم قرن نهم) معدالک قسمتهاي مربوط به زمان ایدکو و اویس بن ایدکو و حمله شاهزاده ابابکر به بم دارد که بسیار در خور توجه و برخلاف «مزارات محرابی» دقیق و خوش انشاء و جالب است و بنده در تصحیح وقایع قرن نهم از این رساله استفاده کرده‌ام. در حواشی همه جا این کتاب (که نام آن نیز معلوم نیست)

۱- احمد علی خان وزیری، تاریخ کرمان، به کوشش دکتر ابراهیم باستانی پاریزی، چاپ دوم.

به نام رساله مقامات یا مقامات عرفای بم معرفی شده است. روایتی دیگر از این کتاب را نزد آقای دکتر خرمی دیده‌ام. این کتاب به همت آقای ایرج افشار به ضمیمه فرهنگ ایران زمین چاپ شده است.

تألیف کتاب نباید از حدود قرن نهم یا اوایل قرن دهم تجاوز نماید. نویسنده رساله مقامات طاهرالدین، قرب خود را به سید طاهرالدین در پایان رساله چنین بیان می‌کند: بدان ای عزیز که مقصود از این جرأت اظهار استعداد نیست، ... چون این فقیر از جمله خدام و محروم آن حضرت بودم و عمر به پایان رسیده بود و کسی دیگر محروم سید شهید سید طاهرالدین محمد - قدس الله روحه العزیز - نبود، گستاخی کردم، والله الموفق و المعین و اختم بالخير والحسنى، قدتم».

رساله دوم به قلم نویسنده دیگری است و در مقدمه گوید: «اکنون چند فصل از حکایات سلطان العارفین سید نعمت الله ولی و قطب الاولیاء سید شمس الدین ابراهیم و فرزند او... طاهرالدین محمد و همچنین شاه نعمت الله در آن نیست... آقای اوین جزوی از در مورد این رساله در خارج از ایران به نام «دو سید بمنی» چاپ کرده‌اند.

این رساله با مقدمه فرانسوی ژان اوین، صفحه ۹۳ تا ۲۲۶ (مجموعاً ۱۳۳ صفحه) از جلد دوم فرهنگ ایران زمین را شامل می‌شود.^(۱)

بهمن نامه

منظومه‌ای حماسی، به فارسی، منسوب به ایرانشاه این ابی الخیر و جمالی مهریجردی (منسوب به مهریجرد یا مهریگرد، از نواحی قدیم کرمان، نزدیک بم). این منظومه که به تقلید شاهنامه تصنیف شد به بحر متقارب است، و در حدود ده هزار بیت موضوع آن داستان بهمن پسر اسفندیار است و مشتمل بر چهار قسمت: ۱- درباره جلوس بهمن به تخت سلطنت و حدیث وی با کتابیون دختر پادشاه کشمیر

۱- احمد علی خان وزیری، تاریخ کرمان، به کوشش دکتر ابراهیم باستانی پاریزی چاپ دوم

و همای دختر خدیو مصر،

۲- در جنگ بهمن با پهلوانان سیستان،

۳- در باب تعقیب بهمن دختران رستم را در سیستان و اسیر کردن آنان

۴- بیشتر درباره آذر پسر فرامرز است.

از مقدمه های دو نسخه ای که از کتابخانه موزه‌ی بریتانیائی موجود است چنین بنظر می‌رسد که ناظم پس از فوت (۴۷۸ هجری قمری) سلطان محمود سلجوقی، چند بار (در حدود ۴۹۵ و ۵۰۰ و ۵۰۱ هجری قمری) در منظومه خود تجدید نظر کرده است چون دوبار نام این کتاب در مجلل التواریخ و القصص، که در حدود ۲۵۰ هجری قمری تالیف گردیده ذکر شده است می‌توان گفت که بطور قطع قبل از سنه ۵۲۰ هجری قمری به رشتہ نظم درآمده^(۱)

بهمن بن اسفندیار

بهمن بن اسفندیار به وقت آن که از سیستان متوجه شق بم شد بدان عرصه رسید و دواعی رغبتیش به ساختن آن بازدید آمد و از جاماسب حکیم در این باب استشارات نمود جاماسب طرح آن بکشید و بر طالع دلو، به حکم انطباق زحل و زحل در آن وقت بر درجه عاشرقوس که اوچ اوست بود، بنای آن شهر نهاد و پس از انفرض ایام اردشیر ملک کرمانی در قبضه اقتدار فبادیان که اسلاف نوشیروان عادل بودند بطناً بعد بطن سالیان دراز بماند تا به وقت آن که از مشرق سعادت^(۲)

برآمد آفتاب راست گویان	خجسته رهنمای راه جویان
رسول و خاتم	پاسین و احمد
چراغ دین ابوالقاسم محمد	

رزم فرامرز و بهمن

بهمن بن اسفندیار به خونخواهی پدرش از استخر فارس به زابل لشکر کشیده

کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱- دائرة المعارف زبان فارسي جلد اول.

۲- ناصرالدین منشی کرمانی، سمعط العلی للحضرۃ العلیا

و فرامرز پسر رستم از حرکت سپاه بهمن آگاه گشت و او هم بالشکری به عزم جنگ به سوی بهمن که از فارس می‌آمده شتافت و این دو لشکر در محل فعلی بم به هم تلاقی کرده و پس از زد و خورد، بهمن پیروز گشته و فرامرز را به دار آویخت و گویند که از شرق محل زد و خورد، داری تهیه کرده و در غرب آن دار را استوار ساخته و فرامرز را در آنجا به دار آویختند.

امروزه پس از قرنها این دو محل در دو طرف شهر فعلی بم پایرجایند، به طوریکه محلی را که از آن دار تهیه شده به نام «دارستان» و جائی که فرامرز به دار آویخته شده به دار زین موسوم اند.^(۱)

فردوسی در شاهنامه به این موضوع اشاره نموده است:

غمی شد فرامرز در مرز بُست	ز بهر نیا دست کین را بشست
سپه کرده سر سوی بهمن نهاد	ز رزم تهمتن بسی کرد یاد
چون نزدیک بهمن رسید آگهی	بر آشفت بر تخت شاهنشهی
بُنه بر نهاد و سپه بر نشاند	به گورابه آمد دو هفته بماند
فرامرز پیش آمدش با سپاه	جهان شد زگرد سواران سیاه
چو دیدش ندادش به جان زینهار	ب فرمود داری زدن شهربار
فرامرز را زنده بر دار کرد	تن پیلوارش نگونسار کرد
وز آن پس کی نامدار اردشیر	ز کینه بکشتش به باران تیر ^(۲)

يعقوبی در کتاب البلدان (۲۸۷ هجری):

و شهرها و قلعه های آن عبارت است از «بیمند»، «خناب»، «کوهستان»، «کرستان»، «مغون»، «طمسکان»، «سر وستان»، «قلعه بم»، «منوجان»، «نر ماشیر»... و «فهرج» که اهالی آن «فهره» اش نامیده اند و این آخرین شهر تابع شهر کرمان است.

۱ - محمد مهدی محلاتی - جغرافیای شهر بم ص ۹۹

۲ - شاهنامه فردوسی چاپ هفتم انتشارات امیر کبیر ص ۲۳۹

ابن فقيه در کتاب مختصر البلدان (۲۹۰ هجری):

ابن فقيه در کتاب مختصرالبلدان بر خلاف یعقوبی از قلعه بم صحبتی نکرده و فقط به درج نام بم بعنوان شهرستانی از شهرستانهای کرمان اکتفا نموده است ولی باید متوجه بود که شهرستان بم را هم ردیف سیرجان، ماهان و هرمز که از مراکز بزرگ شهرنشینی آن عهد بوده اند قرار داده است.

اصطخری در کتاب مسالک و ممالک (۳۴۶ هجری):

شهر بم نخیل بسیار و روستای فراوان دارد. و روز آدینه در سه مسجد نماز آدینه کنند:

در بازار «مسجد خوارج» و در بازاران «مسجد اهل سنت» و در قلعه مسجدی دیگر بود و بیت المال صدقات مسجد آدینه دارند.

ابو القاسم جیهانی در کتاب اشکال العالم (۳۶۷ هجری):

در اقلیم یازدهم این کتاب که به ذکر ولایت کرمان و توابع اختصاص یافته، درباره بم نوشته شده: «اما بم -در آنجا درختان خرماست و دیههای بسیار از جیرفت خوش هوادر است و قلعه‌ای دارد در غایت محکمی و استواری. در شهر بم سه مسجد جامع است یکی در بازار معروف به مسجد خوارج و مسجد هزاران و مسجد قلعه.»

مولف کتاب حدود العالم من المشرق والمغارب (۳۷۲ هجری قمری)

در مورد بم چنین می‌نویسد:

«بم شهریست با هوای تندرست و اندر شهرستان وی حصاری است محکم و از جیرفت مهمتر است و اندر وی سه مزگت جامع است، یکی خوارج را، یکی مسلمانان را و یکی اندر حصار و ازوی کرباس عمامه (خناب) و دستار بمی و خرما خیزد.».

ابن حوقل (عراقی) در کتاب «صورة الارض» (در سنّه ۳۶۷ هجری):

شهر بم را این گونه توصیف می‌کند:

«شهر بم نخلستانها و دیه‌های بسیار و هوای سالم تراز جیرفت دارد قلعه‌ای استوار و معروف در اندرون این شهر هست و سه مسجد جامع دارد که در آنها نماز جمعه بر پا می‌شود: یکی مسجد خوارج واقع در بازار نزدیک خانه منصور ابن خردین که امیر کرمان بود، دیگر مسجد اهل سنت در (بازار) سوم مسجد جامعی در قلعه است در مسجد خوارج بیت المال برای صدقات است و شماره این خوارج اندک است ولی توانگرند. بم بزرگتر از جیرفت است و در آنجا پارچه‌های پنبه‌ای زیبا و عالی و با دوام می‌باشد که به سرزه‌های شور فرستاده می‌شوند و مورد توجه قرار می‌گیرند طیلسانهایی که در شهر تهیه می‌شوند بسیار قابل توجه و قواره‌دار است و از دیبای نازک (رفف) بافته می‌شود و جامه‌های عالی دیگر دارد که هر یک کمابیش سی دینار ارزش دارد و این لباسهای خراسان و عراق و مصر به فروش می‌رسد عمامه‌های بلند معروفی نیز در آنجا تهیه می‌کنند که مردم عراق و مصر و خراسان را به آنها رغبت فراوان است و پارچه‌های بم همچون پارچه عدنی و صنعتی با دوام و قابل نگهداری است و از پنج تا ده سال دوام دارد و پادشاهان آنها را در گنجینه خود نگاه می‌دارند سلطان را در قدیم طرازی بود که مردم بم آن را تهیه می‌کردند و با مرگ وی آن نیز از میان می‌رفت.

مقدسی (جغرافیادان و جهانگرد عرب)

در کتاب خود احسن التقاسیم (۳۷۵ هجری) این گونه می‌نویسد: «باروی بم چهار دروازه دارد: دروازه نرم‌اشیر، دروازه کوسکان، دروازه اسبیکان و دروازه کورجین بیشتر بازارها را در خارج شهر و چند تا هم در داخل شهر قرار دارد. در وسط شهر نهری جاریست که از کنار شهر گذشته به قلعه داخل می‌شود.

شریفه ادریسی در کتاب خود «نژهہ المشتاق فی اختراق الافق»

در مورد اهمیت و آبادانی بم در سنه ۵۴۸ هجری قمری چنین می‌نویسد: «بم شهر بزرگ و پرثروتی است که از مراکز مهم تجاری محسوب می‌شود و قراء و قصبات زیادی دارد تاک و نخل در این ناحیه فراوان و استحکامات ارگ آن از کلیه قلاع دیگر ایالت کرمان زیادتر قابل توجه است، اهالی به تجارت و کارهای صنعتی اشتغال دارند و از اقلام برجسته و صادراتی بم منسوجات آنست».

یاقوت در سنه ۶۲۳ هجری قمری در کتاب خود نژهہ القلوب

شهر بم را چنین توصیف می‌کند: «بم - از اقلیم سیم است طولش از جزایر خالدات... گویند که کرم هفتاد در آنجا بترکید بدان سبب آنرا بم خوانند قلعه حصین دارد و هوایش از جیرفت خوش تراست و به گرمی مایل است».

از ماهان تا چابهار به کوشش محمد رسول دریاگشت:

بم در سابق شهری بوده است که الان هم معروف است به دارالاربعه. چهار شهر یکی دارزین و یکی چفوک آباد و یکی ریگان بوده است بم از قصبه‌های عظیم است. که تقریباً دو هزار خانوار دارد. دکاکین و کاروان سراهای متعدد و حمام و مساجد متکثره دارد. در اغلب از خانه‌هایش نهر آبی جاری است. نخیلاتش زیاد است. حاصل بیشتر باغات خرما و انار است. اناری دارد کیانی که خالی از تعریف نیست و سایر میوه‌ها هم از قبیل انگور و زردآلو و سبب و توت و غیره هم دارد. حاصلش گندم و جو و ماش و لوبیا و پنبه و برنج است. هوایش دو درجه گرماتر از هوای بیدران است.^(۱)

افضل الدین ابو حامد کرمانی از کتاب (عقدالعلی الموقف الاعلى)

این کتاب که سنه ۵۸۴ هجری) به رشته تحریر در آمده، بم را چنین توصیف

۱ - محمد رسول دریاگشت، لز ماهان تا چابهار به کوشش انتشارات کرمان شناسی

می نماید: «از بلاد کرمان شهر بم است. و از آنجا ابریشم خیزد و جامه‌ها مرتفع^(۱) و آنجا شهری است حصین و سوری متین و در میان کوهی منیع و به روی قلعه رفیع.
از بسکه سوده جرم فلک سطح منظرش

بی موی گشته است برو فرق پاسبان

لابل که شکل انجم و راز ملائکه

دید و شنید بر شرفش مرد دیده بان

و بر شرقی شهر بم نرماشیر است ولایتی نزه و بقעה فسیح رقه، در روی فواکه سردسیر و گرمسیر و ابریشم بسیار و دخلهاء متواتر و من وقتی در خدمت مجد الدین بن ناصح الدین از بم می آمد و در ناحیت (دارزین) بر بام سرای ملک نشسته بودیم و در آن دیها متصل و مزارع متسلق و انهار مطرد و نگاهی کردیم و پنداشتیم بر زمین آن ناحیت بساطی زمردین گستردہ‌اند و به دُرّ مرجان مرصع کرده و آن انهار سلسیل ذوق تسنیم مزاج بطون حیاتیست^(۲) و در صفا آب حیات. زین الدین خلف بن المتوج رحمة الله با ما بود گفت اتفاق است که فارس ولایتی بزرگ است و معمور و آن رانصف العالم می خوانند و من جمله آن ولایت دیده‌ام به فلان سوگند که در همه فارس ناحیتی چون این ناحیت ندیدم. با نزاهات ریاض و صفاء حیاض و لطافت هوا و کثرت منال. و از خصایص بم باد شمال دایم است و بر مثال شهر هری^(۳) و در تابستان آنجا توان بود و حاجت به رحله الشتاء و الصيف نیاید^(۴)

توصیف بم^(۵)

۱ - جامه‌ها (جامه‌ها) مرتفع: پارچه‌های قیمتی.

۲ - جمع حیة تشدید یا به معنی مار و اژدها

۳ - به کسر اول نام شهری است از ولایت خراسان که به هرات مشهور است. (برهان قاطع)

۴ - اشاره است به آیة لايلاف قريش ايلافهم رحلة الشتاء والصيف

۵ - محمد بن ابراهیم کتاب سلجوقیان و غز در کرمان به کوشش: باستانی پاریزی در باب گفتار در آمدن ملک ارسلان به در بر دسیر و فرو گذاشتند ایک ایک از در بر دسیر به جانب بم که قبل از توصیف بم جنین می نویسد: چون خبر به جیرفت رسید که روزگار از پس پرده فتنه، شعبدہ تازه بیرون آورد و کار مملکت از

افضل الدین ابو حامد احمد کرمانی گوید که موار نجکی بود و در خدمت رکاب نتوانستم بود و مقام متعدد شد با رنجوری، در صحبت جمعی از دوستان به بم شدم. اول رمضان بود، سی روز بر فراش بماندم و طاقت انتعاش نداشت.

ولایت بم حکایت از بهشت می‌کرد. خطه‌ای مشتمل بر الوان نعیم، والی عادل و کاری مستقیم. بلده طيبة و رب غفور،^(۱) از سابق علی انصافی شامل و سیاستی کامل، زبانها نعمت حسن ایالت او را شاکر. چون مرا خفتی حاصل آمد، بعد از عید به خدمت سابق، به پادشاهی ذو شوکت مانست. فی الجمله مراعات فرمود و عطاها داد. و بزرگان و زیرکان بم، که عمره‌است که بنات افکار من می‌دیدند و سودای مشاهده می‌پخت، در اکرام من مبالغت نمودند و مرا باز خانه نمی‌گذاشتند، و انس دل من غریب به حسن معاشرت می‌جستند.

حمدالله مستوفی نزهه القلوب

«بم از اقلیم سیم است، گویند که کرم هفتاد در آنجا بتركید بدان سبب آن را بم خوانندند. قلعه‌ی حصین دارد و هوایش از جیرفت خوشترست و به گرمی مایلست.

احمد علی خان وزیری - جغرافیای کرمان

بم، یکی از بلدان قدیم و معتبر کرمان بوده، اکنون هم آنجا را شهری می‌توان گفت چهل و دو فرسخ در شرق گواشیر واقع است، هوایش به گرمی مایل و سالم، مردمش را حاجت به رحله الشتاء و الصيف نیست پیوسته بادی از سمت شمال آنجا می‌زد که دفع گرمی آنجا را می‌نماید. آبش بیشتر از قنوات است و در کمال عذوبت. طولش از جزایر خالدات ۹۲ درجه و عرضش از خط استوا ۲۹ درجه و ۴۰ دقیقه.

→ حالی به حالی گردید، ملک و اتابک ایک را روی مقام جیرفت نمанд؛ پیش از معهود خروج کردند و وزیر ظهیر الدین و کیا محمد بن المفرّح خازن به جانب بم و خانه خویش توجه نمودند.
۱ - شهری پاکیزه و خداوندی بخشایشگر

کذا فی تقویم البلدان

دوره آن شهر یک میل و حصاری معمور دارد. بر طرف شرقی شهر کوهی است به ارتفاع ۲۰۰ ذرع، اگر چه با اصطرباب و اسبابی دیگر ارتفاع نگرفتم لکن بر حسب تخمين باید همین قدرها باشد بر بالای آن دو سور محکم و بروج مرتفع ساخته آنجا را ارگ بم گویند.

یک طرف ارگ متصل به شهر است و از یک طرف به خارج مبني برخانه‌های متعدده و انبارها و طولیه و باربند و یک چاه که عمق آن ۲۰۰ ذرع متجاوز است و اکنون آب دارد. درنهایت گوارنده‌گی، در بم نامه که نام کتابی است و سید طاهرالدین بمی مصنف آن است می‌نگارد که چاه قلعه بم به حکم حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلام حفر شده، و نامه نگار عرض می‌کند که در هیچ تاریخی و سیری ندیدم که کرمان در تصرف گماشتنگان آن حضرت باشد... در مورد بانی قلعه می‌نویسد: بانی آن قلعه به حقیقت معلوم نامه نگار نیست. این قدر مشخص است هفتاد که اوایل زمان اردشیر بابکان سر خود سری برداشت و ریاست کرمان را مستقلابدست کرد بدواناً در این قلعه بود و قصه کرم هفتاد در تاریخ این کتاب عرض می‌شود اکنون یک دروازه ارگ به سمت خارج آن شهر است آن را دروازه «کت کرم» گویند... همواره این قلعه پناه سلاطین کرمان و مجلس اشرار و اهل طغیان بوده...^(۱)

«مرات البلدان» صنیع الدوله

بم: به فتح باء و تشید میم، شهر بزرگ خوبی است معروف در ایالت کرمان. مردمان با حذافت و اکثر اهالی آن نساج می‌باشند و پارچه‌های منسوج در بم معروف همه جا می‌باشد. آب این شهر از قناتی است که از زیر زمین بیرون می‌آید و فی الجمله شوری دارد و یک نهر جاری و بازارها و باغات خوب نیز دارد...

۱- احمد علی خان وزیری کرمانی. جغرافیای کرمان به کوشش دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی

درباره ارگ می‌نویسد:

خود آبادی بم قلعه‌ای است در بالای سنگ که در واقع قلعه خدای آفرین است در میان جلگه بم یک تخته سنگ اتفاق افتاده که اصل ارگ بم را در بالای آن کوه ساخته‌اند. در سرکوه چاهی حفر کرده که چهل گز طناب می‌خورد و آب شیرین گوارا دارد و چاه ارگ دویم که پائین تراست سی ذرع طناب می‌خورد و سیم که در پائین می‌باشد چاهی دارد که بیست و هفت ذرع ریسمان می‌خورد و با دلوهایی که چهل و پنج من به وزن تبریز آبگیر آن است اگر روزی هزار دلو از چاههای مزبور آب بکشند کسر و نقصان در آن پیدا نمی‌شود. دور شهر بم حصار محکمی از چینه بابروج می‌باشد و خندق پهن عمیقی دور آن است و دروازه بم منحصر به یک دروازه است پهناز دیوار قلعه بم از میان چهارده ذرع و روی مرد روی آن الحال ده ذرع پهنا دارد چنان گلی دارد که با کلنگ نمی‌توان یک صبح تا شام باهر قدر قوت یک ذرع او را خراب کرد. در ارگ دویم بم آسیایی بادی در زمان مرحوم ابراهیم خان محمد قاسم خان ساخته است دور سنگ آسیا تخمیناً ده ذرع است و سه چاریک قطر دارد.

درباره انار بم می‌نویسد:

مخصوص اناری دارد شیرین که نهایت ممتاز و دانه‌ای یک چارک می‌شود.

الى آخر^(۱) ...

سفرنامه کرمان و بلوچستان

فیروز میرزا فرمانفرما

بم: منزل ششم، بم^(۲) است و از دارزین به بم پنج فرسخ به بم مانده جایی

۱ - مرآت البلدان

۲ - شهر بم امروز شهر کوچکی است که در این قسمت ایران از شهرهای آباد محسوب می‌شود و تجارت و زراعت نسبتاً مهمی دارد. این شهر از قدیم دارای اهمیتی بوده، و در اواخر زندیه به میدان مبارزه لطف علی خان زند با آقا محمد قاجار بوده، و نیز در سال ۱۲۵۶ آقا خان محلاتی مدتها این شهر را در تصرف داشته است.

است مشهور به بیدران، چمنهای این نقطه خوب است، **دُرَاج هم** در این چمن‌ها پیدا می‌شود. از قدیم شهر معتبری بوده و قنوات زیاد به سمت کوه داشته، به مرور شهر و قنوات مخربه شده آثار خیلی مختصری باقی است. از کثرت آب قنوات مخربه به اندک فاصله از محله‌ای مختلف آب می‌جوشد بقدر پانزده سنگ بلکه متجاوز است و این آب شعبه شعبه می‌شود که اهالی بم نهر نهر کرده تقسیم نموده‌اند و به قصبه بم می‌برند، زراعات و باغات و نخلات را مشروب می‌نماید بلکه در همه عمارت‌آنها گردش می‌کند و می‌گذرد مرکبات خوب عمل نمی‌آید و ترقی نمی‌کند.

و قصبه بم بواسطه حناکاری هیچ نسبت به چهل و سه سال که دیده بود نداشت، آبادی و شهر خوبی شده و الان هم رو به آبادی است اندک زمانی نمی‌گذرد شهر بسیار معتبری می‌شود، در همه کوچه‌ها نهر آب جاری است بعکس کرمان که خانه و کوچه‌ها آب جاری ندارد. از نهرهایی که از بیدران به شهر بم می‌آید قرار دادم که از یک فرسخی خیابان بزرگی تا شهر بیندازند و دو طرف خیابان نهری حفر کنند درختهای نخل وزرده بید و گز و گنار بکارند که خیلی با صفا خواهد شد، این آب زیادی از صحرای خشک نرود از خیابان برود.

ارگ بم

ارگ بم: ^(۱) و شهر بم را هم سرکشی نموده، در ارگ ساخلوی دیوانی و قور خانه و توپخانه منظم، و شهر او که در زیر ارگ واقع است بکلی خراب می‌باشد که یک خانوار هم ساکن نیست و از محاصره چهل و سه سال قبل که آقاخان ^(۲) یاغی شده بود و یک سال تمام در محاصره بنده بود که بالاخره دستگیر نمود، از آن زد و خورد ها و شکست و فتح و زحمتها و قوه و قدرت و جیانی که به خاطر می‌آورد با

۱ - تاریخ بنای این ساختمان معلوم نیست ولی در کتب تاریخ بعد از اسلام بکرات از آن نام برده شده است.

۲ - برای بدست آوردن اطلاعات کامل از داستان یاغیگری آقا خان محلاتی نگاه کنید به تاریخ کرمان(سالاریه) تالیف احمد علی خان وزیری، تهران ۱۳۴۰ (صفحات ۳۸۴-۴۰۰)

حال شکسته حالیه بر حیرت می افزود وضع مهندسی قلعه محل تعجب است. اصل ارگ در سرتپه سنگی واقع شده که مشرف است بر عمارت و باغات و جلگه، سه قلعه در میان یکدیگر می باشند و شهرش هم در زیر ارگ واقع شده که دیوار و بدنه آن دو عراده توپ جفت میروند آنقدر پهن است و خندق معتبری دارد.

دیوار شهر هم در روی خاکریز بلندی گذاشته اند که در یورش بسیار به صعوبت می توان بالا رفت و خانه های این شهر کلاً رو به ارگ است و برای این بوده که اگر کسی خیالی در شهر کرده باشد فوراً از ارگ که مشرف است بزنند، دفع و رفع نمایند. سواره ممکن نیست برود لابداً همه را پیاده رفته صدمه به پاهایم وارد آمد و مرض نقرس باز بروز کرد که چند روز است مبتلا می باشم. این قلعه که شهر قدیم است و مخروبه شده به نقد بی فایده و بی معنی است هرگاه بخواهند باع نمایند قدری مخارج دارد مسطح شود آب از خارج خوب می گیرد بسیار جای با صفائ خوب و با فایده می شود. ارگ و تالار و طویله را فقط برای ساخلوی سر حد آباد نگاه بدارند کافی و صرفه دولتی می شود ارگ خرابی کلی داشت حتی المقدور در تعمیرات کوشیده، و اکنون هم بنا و عمله مشغول می باشند.

داستان کرم هفتاد (نصرت تجربه کار)

ز شهر کجaran به دریای پارس که گوید ز بالا و پهناهی پارس در آغاز ظهور اردشیر باکان در حدود دریای فارس شهری به نام کجaran^(۱)، جمعیت این شهر زیاد بود و مردم فقیر آن مجبور بودند همواره کار کنند تا نانی فرا چنگ آرند. در یک سوی شهر کوهی بود که همه روزه جمیع از دختران شهر با پنجه و دوک به دامنه آن کوه می رفتند و به کار رشتن پنجه مشغول می شدند، بدین معنی که یک نوع مسابقه ای میان دختران بود و آنکه در آخر روز بیش از دیگران ریشه بود

۱ - وجود محله بسیار قدیمی «کوزران» در غرب ارگ بم که بی گمان محترف کجaran فردوسی با کلالان کار نامک اردشیر باکان است و قوع داستان هفتاد در بم را محقق می سازد معروف این است که قلعه هفتاد همین قلعه بم است. در یک طرف قلعه بم محلی است معروف به «گُت کرم» که آنرا جایگاه کرم هفتاد.

برتری و سرافرازی داشت.

در این شهر مردی فقیر زندگی می‌کرد که چون دارای هفت پسر بود او را (هفتاد) می‌گفتند. این شخص علاوه بر هفت پسر دختری زیبا نیز داشت که همه روزه با دختران دیگر به پنجه ریسی می‌رفت. یک روز وقتی دختر هفتاد به ریشتن گاه می‌رفت، در راه سیبی یافت که باد از درخت افکنده بود، سیب را برگرفت و در دوکدان نهاد. هنگام نیمروز که سیب را دو نیمه کرد و در میان سیب کرمی یافت آنرا به فال نیک گرفت و با سرانگشت از سیب برداشت و نرم نرم در میان پنجه نهاد وقتی مسابقه پنجه ریسی شروع شد به دیگر دختران گفت که امروز به اقبال این کرم از شما همه بیش خواهم ریشت.

من امروز بر اختر کرم سیب به ریشتن نمایم شما را نهیب
 همه دختران شاد و خندان شدند گشاده رخ و سیم دندان شدند
 اتفاقاً چنان شد، و نه تنها آنروز بلکه روزهای دیگر هر قدر پنجه می‌آورد همه را می‌ریشت و به همین مناسبت از کرم سخت توجه می‌کرد اندک اندک خانواده هفتاد به کرم عقیده پیدا کردند و از اتفاق روز به روز کارشان بهتر می‌شد و رونقی و آب و رنگی بیش می‌یافت. روزی فرماندار شهر به بهانه‌ای می‌خواست هفتاد را جریمتی کند و چیزی از او بستاند، هفتاد و پسراوش بر او شوریدند مردم شهر هم یاری دادند و فرماندار را کشتنند. بدین ترتیب، هفتاد سری و سوروی یافت. قلعه‌ای استوار بر قله کوه بنا نهاد و لشکری با ساز و برگ فراهم آورد و چون این کامیابی‌ها را از دولت کرم می‌دانست از توجه و پرستاری آن جانور به هیچ وجه غافل نمی‌بود. در قلعه جایگاهی خاص برای کرم ساخت و خادمان و طباخان به خدمتش بگماشت.

چون شاهنشاه ایران اردشیر بابکان از طغیان هفتاد آگاهی یافت با سپاهی آزموده به دفع او آمد. هفتاد نیز رزم را آماده گشت. پسر بزرگ هفتاد که «شاهوی» نام داشت از راه دریا به پدر پیوست در این رزم و سیز هفتاد پیروزی یافت و اردشیر شکست خورده به فارس برگشت زیرا در همین موقع در پایتخت فتنه‌ای

دیگر برخاسته بود که شاه اردشیر دفع آنرا لازمتر می‌شمرد. بعد از رفع غائله فارس دیگر بار اردشیر رزم هفتاد را مصمم گشت و چون آزموده بود که به اقبال کرم بر نمی‌تابد راه چاره را پوییدن گرفت. پس بزی بازگان در آمد و صندوقهایی از جواهر و سنگهای قیمتی و دیگر طرائف بر خری چند بار کرد و خود چند تن از پهلوانان چون خربندگان جامه‌های گلیم پوشیدند و به شیرین زبانی اندک اندک به قلعه هفتاد راه یافتند. بر اهل قلعه و مخصوصاً بر خدمتگزاران و پرستاران کرم سیم و زر بسیار دادند و وانمود کردند که این همه زر و سیم و درّ و گوه را از دولت و اقبال کرم به چنگ آورده‌اند.

این بازگانان دروغی بعنوان پرستش و نیایش خود را به دستگاه کرم نزدیکتر ساختند و با فریفتن پاسبانان و پرستاران، خوراک دادن جانور مقدس را عهده دار شدند و مجال یافتن غذایی را که از روی وارزیز مسموم ساخته و با خود آورده بودند به کرم بخورانند. بدین چاره کرم تلف شد لشکریان اردشیر که در بیرون قلعه گوش به فرمان داشتند با نشانه‌هایی که نهاده بودند چون از تباہی کرم آگاهی یافتد به فرمان اردشیر به قلعه در شدند، قلعه تسخیر شد. اردشیر هفتاد و پسرش را بر دار کرد و بساط فرمانروایی او را در هم نور دید. مال و خواسته فراوان بدست آورد و بدین ترتیب غائله هفتاد را پایان بخشید.

بکرد اندر آن کشور آتشکده	بدو تازه شد مهرگان و سده
وز آن جایگه رفت پیروز شاد	بگسترد در کشور فارس داد
به کرمان فرستاد چندی سپاه	یکی مرد شایسته‌ی تاج و گاه
چنین است رسم جهان جهان	همی راز خویش از تو دارد نهان
نسازد، تو ناچار با او بساز	که روزی نشیب است و روزی فراز ^(۱)

نشریه فرهنگ بم

این نشریه در سال ۱۳۳۷ شمسی توسط (آقای علی اکبر سعیدی دبیر

۱ - مجله مردم شناسی شماره اول داستان کرم هفتاد - نصرت تجربه کار

فرهنگ بم) تالیف شد و مقالات زیر می‌تواند اطلاعاتی درخصوص تاریخ کرمان به خواننده بدهد: جغرافیای بم از شهر یارزاده، ارگ بم از سیف الدینی، نظری به تاریخ مختصراً بم از ربابه سامی دخت، تاریخ بم از سید محمد هاشمی کرمانی است.

جلال آل احمد در کتاب کارنامه سه ساله

و اینک بم، خرمشه‌ی منهای کارون. اما خیابان‌هایش تمیزتر و با همان نخلها به اضافه بوی بهار نارنج و کوچه باعهای مستقیم. ارگ بم که عین کندویی عظیم از گل-کنار شهر بر سر بلندی متروک افتاده. و عین شهری با حصارهای هنوز مرتب و خندق اطرافش و بازارها و کوچه‌ها و پیشخوان دکانها و کوچه‌های سرپوشیده و سراهای کاروانسراها و مدرسه بزرگ و مسجد جامعی و مقر حکومتی بر بلندترین نقطه.(۱)

ارگ بم - حمید نوربخش

ارگ بم - همراه با تاریخ مختصراً از تحول شهر نشینی و شهر سازی در ایران نوشته حمید نوربخش با همکاری عبد الرحمن گلابی، امیر کاظم تبریزی، عیسی حجت، علیرضا شادانلو، در سال ۱۳۵۵ به چاپ رسید که هم اکنون نایاب است.

مقاله دکتر باستانی پاریزی

این مقاله در کتاب «نوح هزار طوفان» دکتر باستانی پاریزی تحت عنوان مقاله ارگ بم به چاپ رسیده و این همان مقاله‌ای است که برای دائرة المعارف «ایرانیکا» نوشته و به خدمت استاد دکتر «یار شاطر» فرستاده است. این مقاله‌ی پر محتوا دوازده صفحه از کتاب فوق الذکر را در برگرفته و منابع زیادی برای آن ذکر کرده است. تاریخ تحریرش (آذر ماه ۱۳۶۵ / دسامبر ۱۹۸۶ میلادی) می‌باشد.

جغرافیای شهر بم

جغرافیای شهر بم: جلد اول، تالیف محمد مهدی محلاتی، تهران، انتشارات اسلامی، سال ۱۳۶۷ هجری شمسی، چاپ اول.

این مجموعه که متشکل از هفت فصل به رشته تحریر درآمده، اولین موضوعات جغرافیایی به سبک جدید می‌باشد که در استان کرمان تحقیق یافته است زیرا که بعد از چاپ و انتشار آن، جغرافیای کرمان مربوط به شهر کرمان، الماس کویر و کیمیای ناسوت مربوط به شهر بم نگاشته شدند، بنابر این جغرافیای استان کرمان در قرن جاری است، که مطالب آن به صورت تخصصی در ۲۶۰ صفحه با فصولی مرتبط و مکمل هم که در بهمن ماه ۱۳۶۵ تدوین یافته بود در آذرماه سال ۱۳۶۷ هجری شمسی چاپ و در سرتاسر کشور انتشار یافت.

فصل اول آن نگاهی گذرا به شهرستان بم در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی.

فصل دوم آن، به شناسایی اجمالی شهر بم پرداخته است.

فصل سوم تا فصل هفتم، به ساختار شهر بم اختصاص یافته، بطوری که فصل سوم و فصل چهارم، علل وجودی شهر بم و وجه تسمیه آن تشریح شده است.

فصل پنجم به توسعه شهر بم در ادوار تاریخی گذشته، فصل ششم، گسترش شهر در قرن جاری و فصل هفتم در نهایت به متابولیسم شهر بم پرداخته شده است. امید بدان است که جلد های دیگر آن هر چه سریعتر چاپ و در دسترس مشتاقان علم و فرهنگ قرار گیرد.

ارگ بم - عبد الرضا سالار بهزادی

این کتاب به فارسی و انگلیسی در ۴۶ صفحه با عکسهایی از مسعود زنده

روح کرمانی به کوشش بتول ایزدپناه، چاپ و منتشر گردید. (بهار ۱۳۷۴)

ناشر: صنایع خودروسازی کرمان، خوشنویسی روی جلد بیژن بیژنی.

الماس کویر - زهرا اسعد پور بهزادی

این کتاب شرحی از وقایع تاریخی ارگ بم از هخامنشیان تا زندیه می‌باشد که چاپ اول آن سال ۱۳۷۰ شمسی و ناشر خود مولف و عکس‌های داخل کتاب از مصطفی حضرتی، از این مؤلف کتابهای «کیمیای ناسوت» و «میلاد ققنوس» نیز به چاپ رسیده‌اند.

نیمرخی از ارگ بم - داوود یوسف زاده

این کتاب در زمستان ۱۳۷۶ چاپ گردید و مطالب آن عبارتند از: مطالبی راجع به ارگ و شهر بم، سیمای فرزانگان و تعدادی از شعرای متقدم و معاصر همراه با نمونه شعر و تصاویری که توسط حمید چترودی و عبدالخالق طاهری تهیه شده‌اند.

معدن

ایرانیان از دیرباز برای بهره برداری از معدن به حفر چاه و تونل و گالری می‌پرداختند و قسمتهای کم استقامت را به کمک چوب بست آماده کار می‌کردند. برای روشن کردن معدن از پیه سوز و چراغهای روغنی استفاده می‌شد.

در ایران سنگ مس قبل از سنگهای دیگر مورد استفاده قرار گرفته است. طبق نظر محققین، استفاده از مس بوسیله چکش کاری مس ناتیف، اوایل هزاره پنجم ق. م شروع گردید و از اوایل هزاره چهارم مس ناتیف را ذوب کرده‌اند. تهیه آلیاژهای مس در نیمه دوم هزاره سوم حدود ۲۴۰۰ ق. م شروع گردیده است قدیمترین این کوره‌ها به نظر متخصصین، کوره «تل ابلیس» در حوالی «بردسیر» کرمان و دومی «تل آتشی» نزدیک بم است. ذوب سنگهای سرب در هزاره سوم و شاید کمی قبل از آن در ایران شروع شده است سرب در ایران زودتر از قلع شناخته شده است و قسمتی از مفرغهای بدست آمده دارای مقداری سرب و نیکل است.

ذوب سنگهای آهن در ایران در هزاره اول قبل از میلاد شروع و به احتمال

قوی اولین بارکوره‌های ذوب در «دلفارد» نزدیک جیرفت شروع به کار نموده است. صاحبان معادن اکثراً برده‌داران و یا رؤسای قبایل بودند و برده‌گان و اسرا در شرایطی دشوار و طاقت‌فرسا برای آنها کار می‌کردند. کارهای سبک‌تر بوسیله بچه‌ها انجام می‌شد و آنها سنگهای استخراج شده را بوسیله زنبیلهایی که از الیاف و برگ خرما درست شده بود از زمین به بالا می‌آوردند^(۱)

«تلخیص از مهندس زاوشن، معدن کاری و کان شناسی در ایران نشریه کانون مهندسین سال ۲۴ شماره ۳۸ ص ۴۴ به بعد.»

۱ - مرتضی راوندی تاریخ اجتماعی ایران جلد اول چاپ سوم

فصل پنجم:

ارگ بهم از دیدگاه سیاحان

پاتینجر سیاح انگلیسی (۱۸۱۰ میلادی)

پاتینجر سیاح انگلیسی که بین سالهای ۱۲۳۸-۱۲۳۱ (هجری قمری) به ایران سفر نموده، شهر وارگ بم را از نزدیک مشاهده کرده و نتایج مشاهدات خود را این چنین در سفر نامه اش درج نموده است: شهر بم تا موقع اخراج افغانها همانطور که گفته شد، شهر سر حدی ایالت کرمان محسوب می‌گردد ظرف بیست سال اخیر چندین بار با کمک بلوچهای مجاور و به تلافی تاخت و تازهایی که نیروی پادشاهی به ناحیه نرمان شیر (نرماشیر) کرده است در صدد خرابی و انهدام آن برآمده‌اند و در نتیجه برای مبارزه با اقوام مهاجم و مدافعه در برابر آنها، قلاع و استحکامات این شهر را به قدری مستحکم کرده‌اند که شاید در تمام ایران از این حیث بی نظیر باشد. قلاع مذبور در محل مرتفع بنا شده و در حال حاضر تشکیل می‌شود از یک دیوار گلی بسیار بلند قطور و یک خندق خشک عمیق عریض و شش برج بزرگ در هر ضلع به استثنای برجهایی که در چهار گوشه قرار دارد و چند یارده مرتفع تراز سایرین است بنای قلعه تماماً از گل مخلوط با کاه و مواد فیبری ساخته شده و بین دو قلعه مرکزی ضلع جنوبی، دروازه قلعه قرار دارد.

ارگ در بالاترین نقطه و محلی که شهر ساخته شده است واقع گردیده و با یک دیوار محکم و بلند و چهار برج از چهار گوشه احاطه و مستحکم و قلعه بنده شده است محوطه داخلی، تماماً قصر فرماندار را تشکیل می‌دهد و ساختمانها یش در اشغال فرماندار می‌باشد. بازار شهر، بزرگ و پراز انواع کالا است.

هنگامی که آنجا بودم گندم کم و نایاب ولی جو و خرما و لبنتیات و انواع میوه

فراوان بود. باغهای این شهر به خاطر انواع محصول اناه شهرت دارند و طعم ویژه و شیرینی آنها مسلمان و بدون تردید از تمام انواع اناهی که در شیراز یا بغداد که می‌گویند بهترین و عالی ترین محصول اناه دنیا را دارند بهتر است.

آثار خرابهای گسترشده و متفرق و بقاوی‌ای ساختمانهای مخروبه‌ای که گردآگرد این قلعه وجود دارد حاکی از بزرگی و عظمت قدیم شهر هم می‌باشد و بطوری که شایع است این شهر با عظمت و پر جلال یکی از مهمترین شهرهای ایران بوده است. افغانها که در سال ۱۷۱۹ م (۱۱۴۰ ه) به قلمرو ایران تجاوز و تاخت و تاز نموده‌اند معمولاً به عنوان عاملین اصلی زیباق‌ردن شهر معروف شده‌اند ولی مؤسس شهر نبوده‌اند زیرا این شهر خیلی پیش از آنها وجود داشته است و در دوران سلطنت غل‌جایی‌ها رو به ویرانی و خرابی نهاده است. می‌گویند در گذشته بعضی از فواره‌های این شهر آب را تا ارتفاع بسیار زیاد و به مراتب بیشتر از آنچه که در حال حاضر به مدد علم هیدرولیک در ایران انجام می‌گردد به هوا می‌پرانیده است. هیچ منزلی را در این شهر کامل محسوب نمی‌کنند مگر آنکه دارای آب انبار مرمرین و فواره باشد. در حدود سی میلی قلعه، راهنماییم توجه مرا به باغی که چندین جریب و سعی داشت جلب کرد.

هنوز آثار دیوارهای آن بر جاست و در این باغ هرگز شه خانه‌های زیبای تابستانی بنا شده بود.

او تایید می‌کرد که در دوران پر رونق افغانها این باغ هر روز دوبار و مرتب توسط آب پاشی مصنوعی که از یک استخر و مخزن بزرگ که حالا پر از زباله می‌باشد آب می‌گرفت، آبیاری می‌کردند. موقع شهر بیرون تردید برای چنین زیبایی ها و تجملات مساعد می‌باشد زیرا شهر در وسط جلگه و در مجاورت جبال پوشیده از برف واقع است و قاعدتاً بایستی مخازن دائمی و پر برکت آب داشته باشد.^(۱)

سرپرسی سایکس - انگلیسی ۱۸۷۵ میلادی
بم شهر بزرگ و پر ثروتی است که از مراکز مهم تجاری محسوب می‌شود و

قراء و قصبات زیادی دارد. تاک و نخل در این ناحیه فراوان و استحکامات ارگ آن از کلیه قلاع دیگر ایالت کرمان زیادتر قابل توجه است. اهالی به تجارت و کارهای صنعتی اشتغال دارند و اقلام برجسته بم منسوجات آنست.

بم ^(۱) ۳۶۰۰ پا ارتفاع و سیزده هزار نفر جمعیت دارد. خاک این محل حاصلخیز و در میان ناحیه پرثروتی واقع شده است. مؤلف کتاب «ایران شرقی» در جلد اول کتاب خود می‌نویسد بم شبیه یکی از بلاد هندوستان است ولی من در صحت این گفته تأمل دارم و گویا سی سال قبل نخل خرما در بم و حوالی آن وجود نداشته و از این نظر نویسنده نامبرده شهر را به یکی از بلاد هند تشبیه کرده است. من و همراهان طبق دعوت مخصوص به قلعه بم رفتیم و از بالای ارگ به خوبی هویدا بود که آثار شهر قدیم هنوز باقی می‌باشد و دیوار مرنفع و خندق بزرگ دور تا دور شهر کشیده شده است برای ورود به قلعه باید از بازار کهن‌های که در حدود ششصد ذرع ^(۲) طول آن است، و قلعه در قسمت شمالی آن واقع شده عبور نمود. از اینجا به آن طرف نیز نشیب و فرازهایی است که روی کوه واقع شده و هیچ گاه تستیح نگردیده است. کسانیکه به قلعه می‌روند باید از دروازه بزرگ و از پای دیوارهایی که ۴۰ با ارتفاع آنهاست و از آجر ساخته شده و از معبری که روی صخره قرار گرفته و دیوارهای آن ۲۰ پا ارتفاع دارد عبور نمایند. دروازه دومی قلعه منتهی‌الیه همین معبر قرار گرفته و شخص پس از عبور از نشیب و فرازهای متعدد دیگری به تپخانه می‌رسد. در اینجا چند عراده توپ ته پر مشاهد می‌شود که تاریخ ساخت یکی از آنها ۱۲۵۴ هجری (۱۸۳۸ م) است. راه پست و بلند دیگری را طی نموده و به صفة وسیعی می‌رسید که چاهی در وسط آن حفر شده و عمق آن در حدود ۱۸۰ پا می‌باشد. عوام محل می‌گویند که این چاه را راستم به امر سلیمان بنادر کرده است!! از اینجا که گذشتید به بالای قلعه می‌رسید که «چهار فصل» نامیده می‌شود و محل نشیمن حاکم بم می‌باشد. ^(۳)

۱ - پا، واحد بریتانیابی طول - فوت ۴۸ و ۳۰ سانتیمتر که بر مبنای یک کف پا می‌باشد

۲ - ذرع (ذراع) نام چندین واحد قدیم برای طول که جملگی می‌باشد بر فاصله آرنج تا نوک انگشت وسطی بوده است.

۳ - سفر نامه ژنرال سر پرسی سایکس یا «ده هزار میل در ایران»، ترجمه حسین سعادت نوری

سفرنامه آنتونی اسمیت انگلیسی

ساعت ۲/۵ صبح بود که حرکت کردیم، ماهان را پشت سر گذاشتم و از طریق جاده‌ای که به هند منتهی می‌شد، به طرف بم راندیم. بم آخرین شهر بزرگ ایران قبل از بلوچستان می‌باشد و به نوبه‌ی خود شهریست جالب و دیدنی. گفته می‌شود بهترین خرمای منطقه در بم پرورش می‌یابد. هوای کرمان برای پرورش درخت خرما به اندازه کافی گرم نیست. ۵ ساعت طول کشید تا توانستیم از جاده‌ای ناهموار و کوهستانی عبور کنیم. از آن پس از تعداد کوهها به مرور کاسته شد تا به دشت و سیعتری و از آنجا به شهر بم رسیدیم. شهر که در جلگه‌ای قرار داشت، بیش از هر شهر دیگر ایران مخروبه می‌نمود؛ برج و باروی بلند و مستحکمی که قسمتی از آن ویران شده بود شهر را چون حلقه‌ای در میان داشت. اولین بار این استحکامات به منظور جلوگیری از یورش افغانها ساخته شده بود.

من و فیلیپ به قدم زدن در شهر پزداختیم. درختهای نخل با شاخه‌هایی پراز خرما از باغ سر بیرون کشیده بودند ولی خرمای آنها زرد بوده و هنوز برای چیدن مناسب نبود؛ اواسط مهر زمان برداشت محصول خرمای این منطقه است.

نزدیکی برج و باروی اطراف شهر، خرابه‌های تعداد زیادی ساختمان قدیمی و یخچالهای شهر که با مقاطع مخروطی خود تا عمق زیاد پایین می‌رفتند، به چشم می‌خورد. داخل این یخچالها، یخ و برفی که زمستانها از کوهستانها اطراف آورده می‌شود، ذخیره شده و در تابستان فروخته می‌شد.

به راستی که غروب آفتاب در ایران پدید آورند بدیع ترین و زیباترین مناظر طبیعی جهان می‌باشد؛ به جرأت می‌توان ادعا نمود که شکوه و گشایی غروب آفتاب ایران کلیه مناظر مشابه را در سراسر دنیا تحت الشعاع قرار می‌دهد. در برگشت از بم، واپسین اشعه‌های خورشید چنان رنگ آبی زیبایی به کوهستان داده بود که کوهها فقط با تغیر موزون رنگ آبیشان از یکدیگر قابل تمیز بودند. دیگر اثری از دره‌های عمیق که موقع آمدن دیده بودیم به چشم نمی‌خورد. مرز کوهها و دره‌ها را فقط خطوط مبهمنی که بیشتر به طراحی ابتدایی یک شاهکار نقاشی می‌ماند از یکدیگر جدا کرده بودند. رؤیت طرف دیگر صخره‌ها و همه چیزهایی که اشعه

زیبای خورشید بر آنها تابشی نداشت، غیر ممکن بود. وقت آن رسیده بود که فقط طرحها و رنگها حیات وجود داشته باشند.^(۱)

دکتر آلفونس گابریل اتریشی

دکتر «گابریل» به همراه همسرش خانم «آگنس - گابریل - کومر» سه بار به ایران سفر کرده است. در سال ۱۹۲۸ کویرهای ایران را زیر پا گذاشت و در سال ۱۹۳۵ حاصل مطالعات این سفر را تحت عنوان «عبور از صحاری ایران» منتشر نمود. این کتاب بواسیله نجد سمیعی به فارسی ترجمه و به وسیله انتشارات آستان قدس رضوی در سال ۱۳۷۱ چاپ گردیده است.

«ما در شروع سال ۱۹۲۸ از «بندرعباس» در ساحل «خلیج فارس» به کمک تسهیلاتی که قدرتمندان محلی برای ما فراهم آورده‌اند به منطقه تقریباً ناشناخته کوهستانی « بشاگرد » نفوذ کردیم. با همه سر سختی و خصوصی که سکنه آنجا ایجاد کردند، توانستیم به عنوان اولین خارجیان به «انگوران» مرکز آن ناحیه وارد شویم، ولی پیشروی به سمت شمال، به آن صورت که برنامه ریزی شده بود، میسر نشد و مجبور شدیم راه را به سوی غرب «روبار» منحرف کنیم، پس از بازدید کوتاهی از باتلاق پر راز و رمز «جازموریان» با قطار^(۲) به سوی کویر «لوت» در شمال شهر «بم» حرکت کردیم کوشش برای تحقیق بیشتر در این منطقه بی ثمر ماند، زیرا گرمای بیش از حد فصل ما را به مخاطره انداخت در عوض موفق شدیم در ادامه سفر از کرمان رد پای «مارکوپولو» و نیزی جسور را از طریق کویر «بهاباد» تعقیب کنیم.^(۳)

استراتیل زوئر استاد جغرافیای دانشگاه وین

زوئر اولین مسافری است که از ماشین در اکتشافات خود در دشت لوت استفاده کرده است. این استاد بین سالهای ۱۹۳۱-۳۳ به تحقیق پرداخت. سفر وی

۱- ماهی سفید کور در ایران (سفر نامه آنتونی اسمیت) ترجمه محمود نبی زاده.

۲- کاروان شتر را در بم و اطراف قطار گویند.

۳- عبور از صحاری ایران.

بسیار خطرناک بود. زیرا به اتفاق خانمتش با یک ماشین وارد لوت شد و به واسطه نقص فنی ماشین در وسط لوت متوقف گردید و راه را گم کرد و به زحمت توانست خود را به راه خبیص به ده سلم برساند و از آنجا به ده سلم رود. در حاشیه جنوبی لوت سعی کرد از بم وارد لوت زنگی احمد گردد ولی توفیقی نیافت و کوشش وی برای پیمودن حاشیه شرقی لوت از اسپی به سوی شمال بی نتیجه ماند، ولی به هر حال یادداشت‌های آقای استراتیل زوئر بسیار پر مغز است.^(۱)

مقارن با سفرهای «هدین» در آغاز سده بیستم میلادی در ایران یک نفر روس بین کرمان و بندر عباس مسافرت کرد. او از کرمان به خبیص و از آنجا به گوک^(۲) و بم و جیرفت رفته است ولی نشیره وی بسیار نایاب است.^(۳)

پروفسور هاینس گوبه

پروفسور هاینس گوبه آلمانی در سال ۱۹۷۲ از شهر بم و ارگ آن بازدید و تحقیقات مفصلی راجع به ارگ بم نموده وی مطالعات قبلی راجع به شهر بم نیز داشته و نظریات جغرافی نویسان عرب علی الخصوص مقدسی و این حوقل را مدّ نظر قرار داده و مقاله‌ای جامع تحت عنوان ارگ بم در حدود ۱۶ صفحه همراه با نقشه شهر کهنه بم به رشته تحریر در آورده که به وسیله کرامت الله افسر ترجمه و در کتاب «نظری اجمالي به شهر نشینی و شهر سازی در ایران» به کوشش: محمد یوسف کیانی در سال ۱۳۶۵ چاپ و انتشار یافته. این مقاله ضمیمه «کرمان در فلمرو تحقیقات ایرانی» مجموعه مقالات انتشارات کرمان شناسی به مناسبت کنگره جهانی بزرگداشت خواجه‌ی کرمانی به کوشش محمد رسول دریاگشت چاپ گردیده است.

پروفسور اهلرز

پروفسور اهلرز دوست و همکار پروفسور هاینس گوبه و استاد آقای دکتر

۱ - گزارش‌های جغرافیایی نگارش احمد مستوفی.

۲ - گلیافت امروزی را می‌گفتند.

۳ - گزارش‌های جغرافیایی نگارش احمد مستوفی.

رهنمایی در دانشگاه های آلمان غربی بوده، که دکترای برنامه ریزی شهری را در آن دانشگاه دریافت نموده است. پرسور اهلرزاکارت کتابی تحت عنوان «مبانی کشورشناسی جغرافیایی» نوشته و در حدود سال ۱۹۷۰ میلادی (۱۳۴۸ هجری شمسی) از بم دیدن کرده است.

اوریک گازپر (یوگسلاوی)

در سال (۱۳۷۰ هجری شمسی) از طریق زاهدان به بم رسید. شروع سفرش بیست و نهم ژوئن سال ۱۹۸۴ میلادی از یوگسلاوی بود که با پای پیاده به مدت هفت سال تا بم طی طریق نمود و پس از یک شبانه روز اطراف در بم و بازدید از ارگ به طرف کرمان ادامه راه را شروع و پس از چهار ماه وارد مرز ترکیه شد و شعارش این بود: خدا، عشق، محبت، و صلح، در دفتر خاطرات اوریک نوشته بود:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

با پیامی از عشق و محبت به بشریت. من برای صلح و کشف دنیا، ایجاد روابط دوستی، تحقیق در مورد تاریخ، فرهنگ (ملتها)، و سپس نوشتن یک کتاب در این زمینه و تلاش در جهت مبارزه، بر علیه نژاد پرستی، کشت و کشتار، مواد مخدوش، اختلاف طبقاتی و جنگ حرکت کرده‌ام. من یک جهانگرد با پای پیاده هستم. جهان وطنی اهل یوگسلاوی.

بدنبال جهانی آزاد و رها از سلاحهای هسته‌ای و اتمی
 «آینده متعلق است به آنهایی که عشق می‌ورزند و گذشت می‌کنند»
 همه انسانها برادر من هستند.
 همه انسانها دوست من هستند.

دیویدست وینست سیاح انگلیسی

وی در سال ۱۳۷۱ شمسی (۱۹۹۲ میلادی) طی مسافرتی در ایران به مدت یک روز کامل از ارگ دیدن نمود و در همان سال کتابی تحت عنوان «ایران» در

انتشارات «لونی پلونت» به چاپ رساند. این کتاب حدود ۴۰۰ صفحه راجع به ایران با تصاویر و نقشه‌های مختلف است که می‌تواند راهنمای مفیدی باشد برای سیاحانی که از اماکن تاریخی توریستی کشورمان بازدید می‌کنند.

درباره بم می‌نویسد:

بم شهری است با باغهای ردیفی از کشت درخت خرما که خرمایش شهرت جهانی دارد و از همه مهمتر و جذابتر برای بازدید کنندگان قلعه قرون وسطایی^(۱) این شهر است که بر روی تپه سنگی در قسمت شمالی شهر واقع شده است.

ارگ بم:

اصل شهر بم قلعه ایست که احتمالاً بنای اولیه آن در زمان ساسانیان گذاشته شده است و بعضی قسمتهای آن که امروزه سالم هستند مربوط به قبل از صفویه است. شباهت خارق العاده‌ای با قلعه‌های قرون وسطایی اروپا دارد با این تفاوت که آن قلعه‌ها در اروپا از سنگ ساخته شده‌اند، اما ارگ بم از خشت و گل. دیوارها و برج و باروهایی که این شهر را احاطه کرده‌اند هنوز بکر و دست نخورده هستند و امروزه بجز دروازه‌ای که در قسمت جنوبی این قلعه است هیچ مدخل ورودی دیگری ندارد. با ورود به قلعه و گذشتن از خرابه‌های باقی مانده از، خانه‌ها، مسجد، تکیه، سرباز خانه، کاروانسرا، متوجه می‌شوید که همگی از خشت و گل ساخته شده‌اند. اما می‌توانید از پله‌ها بالا بروید. شبیه است که شما را به بالای برج و باروها هدایت می‌کند و شما می‌توانید از بالا چگونگی دفاع از شهر را به راحتی ببینید. قسمت حکومت نشین کاملاً بر فراز شهر مشرف است که شامل قصر حکومتی به اسم چهار فصل است. همچنین در سطوح پائین تر شما می‌توانید میدان سرباز خانه و اصطبل حکومتی را ببینید شما امکان رفتن به بالاترین نقطه را دارید. در قرون وسطی تجارت‌های پرونق و مراکز هنرمندان توسط این قلعه تسخیر ناپذیر محافظت می‌شد.^(۲)

۱ - قرون وسطی در اروپا از ۴۷۶ تا ۱۴۵۳ میلادی است، یعنی سالی که قسطنطیه به دست ترکها فتح شد.

۲ - ترجمه محمد علی دسترس راهنمای ارگ بم.

فصل ششم:

ارگ نامه

توصیف بم از زبان طرماح:

بِمْ وَ مَا لَا صَبَاحَ فِيكَ بَارُوحَ
لَطْرَحَهُمَا طَرْفِيهِمَا كَلَّ مَطْرَحَ
أَلَا إِيَّاهَا الْيَلِ الذِّي طَالَ اصْبَحَى
بَلِّي أَنَّ لِلْعَيْنَيْنِ فِي الصَّبَحِ رَاحَةٌ

ای شبی که در بم دراز شدی روز شو.
و به بامداد برس گو اینکه روز در تو (بم) از شب دلگشاشر نیست،
آری برای چشمها در بامداد آسایشی است
زیرا می توان به هر سو نگاه کرد (و شب به واسطه تاریکی از این لذت محروم)

سه رباعی از استاد محمود شاهرخی بمی متخلف به جذبه شاعر معاصر ایران

زان روز که دور گشتم از خطه بم
قسمم همه محنت است و قوتمن همه غم
چون ذره ام از وصال خورشید جدا
چون قطره ام، او فتاده دور از دل یم

من عشق تو را ز دست ای بم! ندهم
با یاد تو دل به چنبر غم ندهم
ویرانه‌ی صفه سرا بستانت
ای بم به هزار ملکت جم ندهم

ای خطه مبیناد کسی مرگ تو را
آفت مرساد باغ و گلبرگ تو را
ایسزد داند به کوهی از زرندهم
ای بم! خشتی زمسجد ارگ تو را

ابیاتی از نگارنده
 هر ذرهی خاک ارگ رازی دارد
 هر کنگرهایش ز فخر، نازی دارد
 گر باز کند زبان به صحبت، خستی
 دانی که چه سوزی و چه سازی دارد!

ای ارگ بنام قدر و بالای تو را
 و آن چهرهی دلربای زیبای تو را
 خشتان ستر و سنگ خوارای تو را
 گلدستهی مسجد و مصلای تو را

مجموعه کاملی که از خشت و گل است
 دروازه به دروازه به هم متصل است
 چون نیک نظر کنی به آن خواهی دید
 خاکش ز غبار چشم و آبش ز دل است

ای ارگ توگنجینه اسرار برمی
 آئینه‌ی روزگار دوران جمی
 آثار تمدن نیاکان منی
 بر من بگشای رازی ارگ دمی

خطاب به ارگ تاریخی بم

دکتر علی اکبرخان محمدی

(این شعر هنگام بازدید ارگ بم در اسفندماه ۱۳۷۴ و به مناسبت برپایی نخستین کنگره تاریخ معماری و شهرسازی در شهر بم سروده شده است).

که روزی به رشته‌ای	ای خسته قرون
شمیر فاتحان زمین را	زخمی روزگار
به بند کرد	آیا کدام شحنه پیری
اما حقیقتی است	چنین مهیب
که آن هفت پهلوان	شلاق بی ترحم فصل روان خویش
اینک درون قالب	بر پشت خاک تفته‌ی تو
آن هفت برج تو	آزموده است
با زانوان خسته	یا کیست آن که
به خاک آرمیده‌اند	از سلاله نامردمان
اکنون بر آستانه‌ی تاریخ	آن کو برای زهر خنده‌ی تاریخ
ماییم و این سکوت	روزی که نه
و هیاهوی یادها	شبی
یادی بمانده از آن شهسوار زند	چشمان بی فروغ هزاران
که روزی به روزگار	ستاره را
ناخورده جام مهر	از آسمان سبز کویرت
در این کوچه‌های تو	ربوده است
ناباورانه طعم خیانت	من از کدام درد تو گویم؟
به جان خرید	که در قرون
در گوش روزگار	زخم هزار خنجر نامردمی
چو ناباوران سرود:	به پهلو نشسته، باز
یا رب ستدي ملک ز دست چو منی	اینسان بلند و راست
دادی به مختنی، نه مردمی نه زنی	برپایی‌های سنگ و گلکت
از گرداش روزگار معلوم شد	ایستاده‌ای
پیش تو چه دف زنی چه شمشیر	شاید فسانه‌ایست
زنی؟	آن کرم هفتاد
	و آن دختر خیال

جنگل نخل

اگر فرصتی هست چندی بمان
بمانده چو فیلی درشت استخوان
بود جنگل نخل تا بیدران
به یاد آر آن چاه گنج آوران
کُند خیره رنگ گل ارغوان
بهاری که هرگز ندارد خزان
نبینی ز سبزه تهی بوستان
رطب خیزد از خار خرما بنان
کف نخل سر پنجه‌ای چتر سان
مصون مائد از دید نامحرمان

بیا لحظه‌ای سوی بم کن گذر
بم از زیر و بمهای چرخ درشت
ز اقصای بزمان و شهر بُرا
به یادآر آن ارگ پر هیمنه
حنایش ز رنگ و زبوی خلوص
بم و سبزواران و شهداد ماست
زمستان اگر بگذری زین دیار
بیا شاهکار طبیعت نگر
فکنده به رخسار لیموی زرد
که رخسار این دختران نبات

دکتر سید ابوالقاسم پورحسینی (واصل)
دیوان اشعار «شکوفه‌های اندیشه»

سرزمین چهره‌های سوخته

در میان دشت لهه می‌زند
هر طرف تاری ز آتش می‌تند
در هیاهوی غبار و آفتاب
خواب می‌بینند، خواب نخل و آب
از درون سرخ، از برون خاکستری
جادوئی سبز از دل ناباوری
چون نگینی سبز بر دشت کویر
چون غبارالوده چشمانی اثیر
چشم در چشم طبیعت دوخته
سرزمین چهره‌های سوخته
زخم خونین تنِ تاریخ ارگ
ارگ نه، کندوی زنبوران مرگ
بوی استبداد، بوی خون و خشم
برقِ تیغ تفته در گودال چشم

باد وحشی همچو تازی‌های پیر
عنکبوت گرمکار آفتاب
می‌خزد اندیشه زیر خارها
کوهها این یوکیان^(۱) سوخته
 مجرمی وارونه را ماند سپهر
rstه در خلواره‌ی^(۲) این شعله زار
شهر، پنداری خیالی بیش نیست
یا که در سیمای گندم‌گون خاک
هر قدم نخلی غیور، آوازه خوان
و ز سرود آن طراوت یافته
مانده آن سوتر، به روی سینه‌اش
قلعه در قلعه، همه دهليز و بند
زیر هر طاق کهن پیچیده است
می‌درخشند از ته دهليزها

استاد دادرم تخلص به فرهاد - بم ۱۳۳۵ ش

۱ - یوک: سیخ آهنی که بر بالای تنور نهند و بریان را بر آن آویزند.

۲ - خل: خاکستر

آئینه زار طوطیان

شهر من شهر صداقت‌های باغ
 خواب‌زار ریگ‌های داغ داغ
 قصه‌ای دیرینه دارد در دلش
 با ملال آمیخته آب و گلش
 شاهد این مدعاهای ارگ اوست
 نیک بنگر دیدن دلبر نکوست
 قلعه‌ای بر سینه‌ی کوهی ستر
 پنجه‌ها چون شیر، چشمانی چوب بر
 دیده آن مرد دلیر خان زند
 دیده آن شهزاده را در پای بند
 دخت نخلش گیسوان آویخته
 طره مشکین به شانه ریخته
 سوگل هر باغ چتر پرتقال
 لیمو و نارنگی اش آرد به حال
 جز حنای بم دگر رنگی مباد
 جز صفا زین خطه نیرنگی مباد
 مشتی از یاقوت گلگون در انار
 هرچه خواهی خاک می‌آرد به بار
 آری این ملک عجب شهر بم است
 این چنین شهری در این عالم کم است
 «روح الله سلطانی متخلص به دلجو»

تاریخ چرا همیشه، تاریک؟!

تاریخ چرا همیشه، تاریک؟!	در زیر شعاع تن خورشید تاریخ نویس پسیر ایام
در پای حصار بم چو شیری تنها و قدم زنان اسیری	با مرغ هوا سر جدل داشت هر دود به بام خانه‌ای بود
هر باد که می‌زید در دشت پیچیده به خویش و ابر می‌گشت	آن طرفه غریب این حکایت تنها نه به فکر سروریها
تا گریه کنان رود به صحراء با قصه این غریب تنها	اکنون سر ظهر و تیغ گرم است خان بم و این کرم، دریغا
کوهی زمانات و شرف بود در هر قدمش دو صد هدف بود	
گاهی هدف از شرف چنانست کز فخر نه در خور بیانست	
فرصلت پی میهمان نوازی این شیوه گرفته شد به بازی	
اینجا دگر از کرم نشان نیست مهماں به پناه میزبان نیست	

کان قلعه پناه سر بلندیست
بختش به گمان که بر بلندیست

پسنداشته بود آن جوانمرد
شیری که اسیر رویهان بود

با حیله فتاده بود در بند
از پاکدلی دلاور زند

آزاده یلی چو لطفعلی خان
در اوج صلابت و جوانی

پروردهی دست پاک مردی
نادیده هنوز گرم و سردی

سر را به امید حق شناسان
افکنده به دام ناسپاسان

ننگ ابدی بر آن خبیثی
قاتل به پناه او چو آید

کاندر پی خونبهای فرزند
نابخشش و نهد بر او بند

زین زمرة خسان بهر ز مانند
بد نام زمانه کوفیانند

با صدق و صفا چه کرد مگار
وینک منِ خون به دل چه گویم

از دفتر روزگار می‌پرس
از خمامه‌ی آبدار می‌پرس

تا آز بشر کشان سرانداز
شاعر به زمان حماسه پرداز

<p>بگرفت عنان اسب در دست شهراب زمان به روی زین جست</p> <p>مهماں کش بم کشید فریاد کاین شیر زیان مباد آزاد</p> <p>یک تن به هزار تن بجنگید برخاک فکند و خود نلزید</p> <p>مردان که بسادگی نمیرند گر زانکه امیر یا اسیرند</p> <p>صد رو به ک گریز پا بود غران که نه اسب، اژدها بود</p> <p>می رفت و چنان نهنگ می رفت با دست و لگد به جنگ می رفت</p> <p>در کار کرم به کار نامد دنبال چنین شکار نامد</p> <p>گرگان گرسنه با هیاهو بردنده جوم سوی آهو</p>	<p>تا دید که حیله ای به کار است غران بکشد شیهه‌ی شوق</p> <p>در قلعه‌ی بسته در، سواری هر حمله که کرد دست و سرها</p> <p>در هر طرفی که اسب می تاخت تنها کس او در این غریبی</p> <p>از آنمه دست، یک سر انگشت بیری به شقاوت چنان قوم</p>
--	--

<p>از پشت به اسب حمله آورد حیوان نجیب صیهه‌ای کرد</p> <p>مهماں به لبش شرنگ دیگر بر دامن ننگ، ننگ دیگر</p> <p>اسبان نجیب با وفا یند یک گام جلوتر از زمانند</p> <p>رسنم چو به قتلگاه می‌رفت بارخش درون چاه می‌رفت</p> <p>جانبازی اسب خویش می‌دید با چشم شرف چه بیش می‌دید</p> <p>غران چو به خاک و خون در افتاد بر خاک سوار با سر افتاد</p> <p>او ماند و دو بازوی توانا تاریخ ستم، نهاده بر جا</p> <p>در ظلم که گفته این چنین باش؟ ای شرم بشر، تو شرمگین باش</p>	<p>مکاری از آن میان به شمشیر افکند ز پا چوبی زیان را</p> <p>هنگام شکست شهسواران تامرگ سوار خود نبینند</p> <p>وین یکه سوار دشت بم نیز آن روز وفای مرکب از خلق</p> <p>از اسب فتاد، نی ز اصلش تنهاتر از او کدام مسردی</p>
---	--

نایا به ضرب تیغ تیزی
در بین هزار دست و شمشیر

دست چپ او زکار افتاد
یک دست به کار زار افتاد

فریاد جگر خراشش از کین
می‌گفت پلنگ زخمی است این

با آنکه چو شیر حمله می‌کرد
مظلوم کشی به هر زمانی

یک دست ولی صدا ندارد
دردی است که انتهای ندارد

آن دست به تیغ دیگری نیز
 بشکست به دست خلق خون ریز

یک لحظه کویر خشک بم را
 تنها و غریب و بد سرانجام

در پرده‌ی ذهن خود گذارید
 خود را چو اسیر بم شمارید

تا جلوه کند به صد مرارت
 بسی عاطفگی، ستم، شرارت

خورشید، کنون چو طشت خون بود
 این صحنه‌ی شوم را زمانه

آن دم که کشیده شد به تزویر
 باکتی شکسته زیر زنجیر

هنگامِ غروبِ عمرِ شاه است
یکتا یل زند، بی پناه است

مغرب به زمان خون به دل گفت
تاریخ کشید نعره، کای خلق!

با اینهمه شوق دین و مذهب انسان، به چه معنی است، یارب

قداره کشان سپاه جهله در بازکنان راه جهله

عفریت نهاد حق کشانرا دیوان فرشته سوز ایام

تا جوشش جاهلان، صف آرا
بیدادگری به سروریها

خصمی که گرانترین بها داشت
آمد که هزار رونما داشت

اکنون پس پیشکش به خواجه
در دست امیر بم اسپری

در بند کشیده را، شریران
بردند به قتلگاه کرمان

فردا چو برآمد آفتابی
در حالت خواب و نیم خوابی

غافل کہ زمان نمأندہ بیکار
از مردم بم هنوز جمعی

نایگاه که خواجه زد شبیخون
بر پیر و جوان ز دشت و هامون

از صفحه‌ی دهر شد فراموش
گردید چراغ شهر خاموش

در خواجه هنوز این گمان بود
کاین شهر پناه آن جوان بود

کان شیر اسیر، رفته در بند
تادود کنند دوده‌ی زند

از بم به ظفر چنان گذشتند
کز وادی مردگان گذشتند

در شوق به سروری رسیدن
هر لحظه به برتری رسیدن

در خدمعه و ظلم قهرمانند
گرگان که به جامه‌ی شبانند

زد نعره براو، که چونی ای مرد
ای خواجهی شرم‌سارِ رو زرد

فریاد کشید خان قاجار
چون ببر ز قله‌ای نگونسار

تا نیمه‌ی روز هر که جان داشت
شاید که زباد انتقامی

آندم چو خبر به خواجه آمد
با آتش خشم شد شتابان

این نسل شریر آدمی بین
صد شهر به خون کشند و کوشند

فاتح چو اسیر خویش را دید
گفتا که اسیر سرخ رویم

چشمی که نگاه مهریان داشت
جلاد زمان اگر زبان داشت

خون در رگ ظلم چونکه زد جوش
رویین تن زند، رفت از هوش

در پیچ گلو چو ناله‌ی نی
شـرمنـدـه زـمـینـ زـهـیـبـتـ وـی

این میوه‌ی فتح و بار خشم است
از بس که ظفر دریده چشم است

یکباره دو جام خون به جا ماند
تا قصه‌ی این جنون به جا ماند

مردی که نداشت هم نبردی
اکنون کفنش حصیر سردی

می‌گفت که حق به دست زور است
«دریای بلور» و «کوه نور» است

آنگه ز شکسته بازویانی
برکند «گهر» چنانکه دانی

جلاد! در آر چشم‌ها یش
می‌گفت که دست را نگهدار

پیچید صدای آن جوان مرد
بر سینه سرش در آن اسیری

جای دو چراغ روشن چشم
بس خون که ز دیده وطن ریخت

چشمان حریص خواجه، آن روز
شایسته‌ی تخت من از امروز

از کاسه برون به جام زربود
مقبول دلی سیه نظر بود

چشمان گهر نگاه سه راب
و آنگاه دو قطعه سنگ خاموش

آن جا که سخن ز گوهر آید
انسان ز کلوخ، کمتر آید

دیگر چه حکایت و حدیثی!
در فستح، شریر بسی گذشتی

از پایه گذار دودمانی
در ضعف، اسیر ناتوانی

بس طعنه خواجگی شنیده
تا آنکه به سروری رسیده

در حسرت انتقام، عمری
در چشم زنان مرد پرور

هر لحظه کشیده است آهی
مردانه نه بر سرش کلاهی

مغموم و ز شهد عشق محروم
هنگام ظفر چگونه معصوم

آن اهل کتاب و زهد و تفسیر
شد کور جوان و پیر کرمان

این چشم دریدن، از که آموخت
ز آن خواجه که این شراره افروخت

هر فهم، که با ستم در آمیخت
دیواره ارج ها، فرو ریخت

یکسال فزون نرفت از این ظلم
در خواب خوشی به بستر کِبر

کان خلق کُش سیاه فرجام
چون بره به زیر تیغ ایام

مغور سر از تنش جدا ماند
در خیمه‌ی ظلم، بی‌صدا ماند

در کارگه جهان خداوند
نقاش زمان، به حال لبخند

آویخته پرده‌ی مکافات
اگه ز درون پرده، کس نیست

بازار جهان که دلربا بود
در هر قدمش چه پندها بود

این خاکِ مدقّر زمین نام
هر سنگ به دشت و کوه و جنگل

هر نقطه، هزار ارگ بم داشت
در خویش، طنین صد ستم داشت

وین نکته‌ی بم حکایتی بود
بر حرصِ بشر، کنایتی بود

ویرانه‌ی ارگ بم به ناگاه
شد نوحه گرش، شبانه، جغدی

گم شد به کناره‌ی کویری
بر مرگ امیری و اسیری

اکنون که جزا چو موی باریک
تاریخ چرا همیشه تاریک؟!

فریاد زمان به قصر متروک مملوک در آن سرای مفلوک	من رفتم و دیدم و چه دیدم تاریخ زبان بلندهٔ ظلمی
هر سلطه که آرزوی انسان غوغای بسمی، در اوست پنهان	آسانکه ره ظفر گرفتند هر روز یکی به نوبت آید
ای کاش دم دگر ببینند رازی که چه مختصر ببیند	ای رفته به بام! زیر پا بین غوغای (منم) بژرفنا بین
از یاد مبار امیر بم را هر لحظه، جزای صد ستم را	روزی که تو هم به مسند آئی از خواجهی روزگار می‌پرس
وی خلق به صدر اگر نشیند آینه‌ی ارگ بم ببیند	در شام سکوت بم شنیدم یک ناله، ز یک پرنده‌ی شوم
یک ناله که تا ابد نوان بود کونیز خرابه آشیان بود	دیدم به شبی سیاه و غم ریز از جمله پرنده‌گان شب خیز

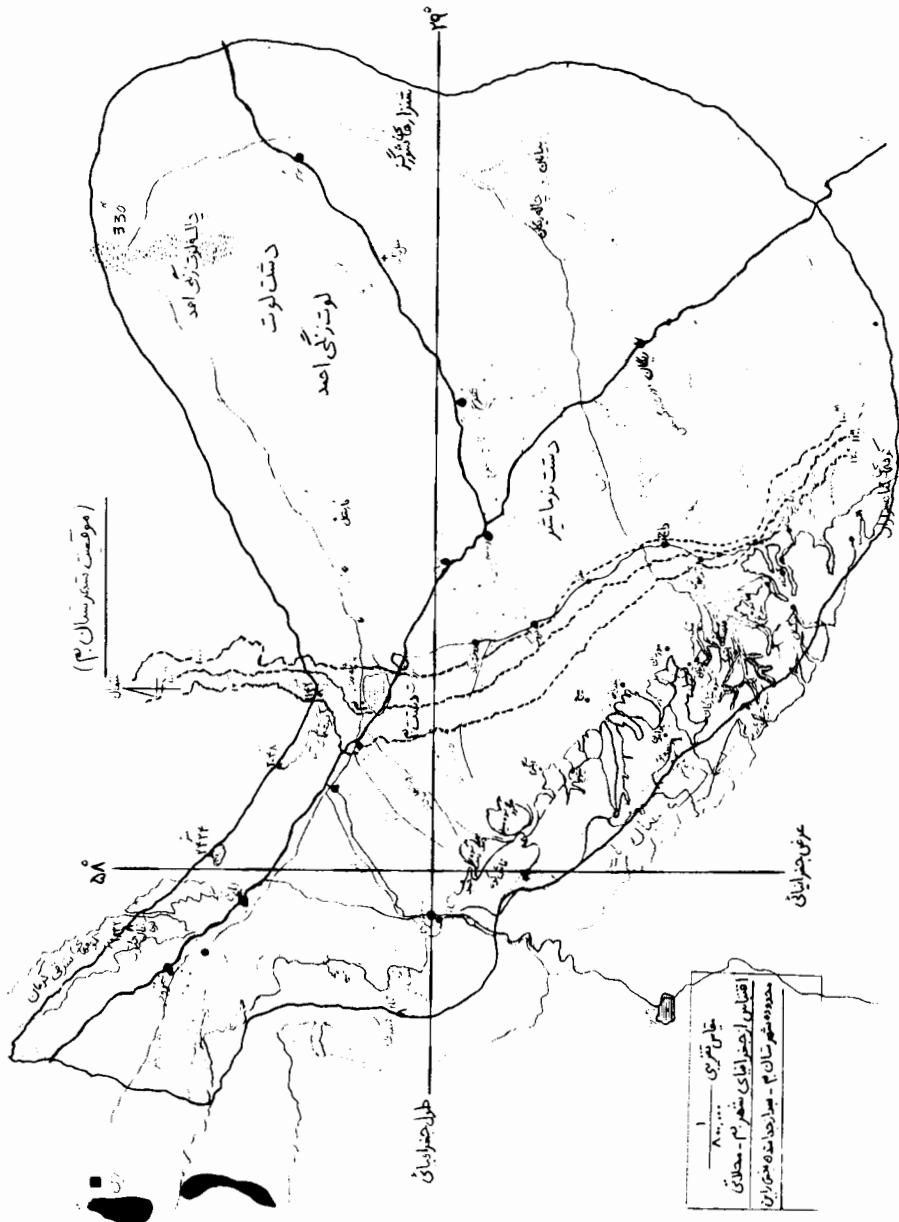
کای بُرده زیاد این و آن را دروازه ش---هر م---ردگان را	جغدی بپرید و ضَجَّه برداشت بگذرز بم و بیین چه خاموش
جغد دگری دهان چو واکرد تاریخ نویس را صدا کرد	

معینی کرمانشاهی - خورشید شب چاپ چهارم
 کرمان ۱۳۵۰/۵/۱۷

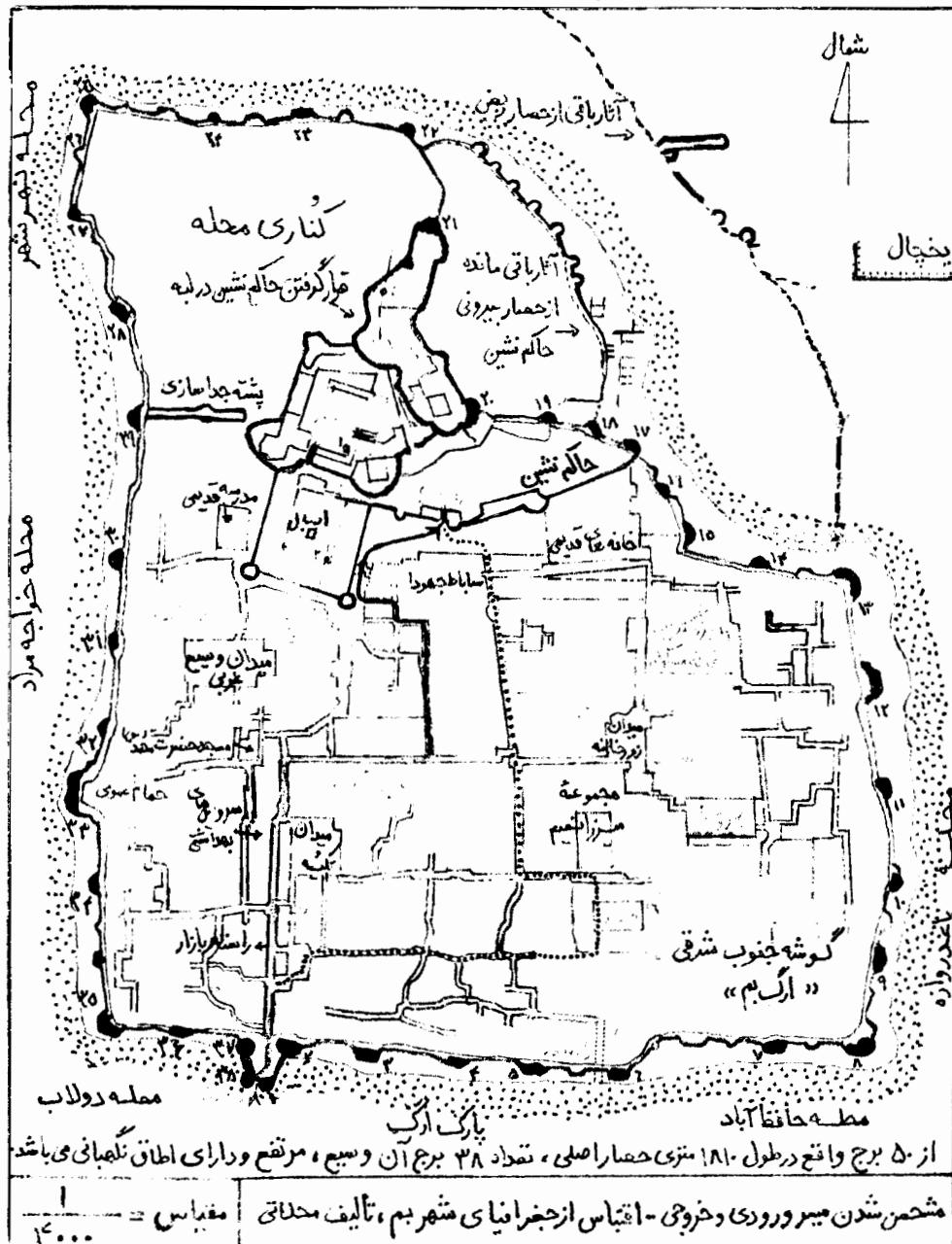
فهرست منابع

- ۱- فرمانداری، گذری بر فعالیتهای شهرستان بم، ۱۳۷۴ شمسی.
- ۲- دکتر طباری، راهنمای ارگ بم.
- ۳- احمدعلی خان وزیری، تاریخ کرمان، به اهتمام دکتر باستانی پاریزی.
- ۴- احمدعلی خان وزیری، جغرافیای کرمان، به اهتمام دکتر باستانی پاریزی.
- ۵- دکتر باستانی پاریزی، پیغمبر دزدان.
- ۶- دکتر باستانی پاریزی، نوح هزار طوفان.
- ۷- محمد بن ابراهیم، سلجوقیان و غز در کرمان، به کوشش دکتر باستانی پاریزی.
- ۸- حمید نوربخش، ارگ بم.
- ۹- حمدالله مستوفی، تاریخ گزیده، انتشارات دنیای کتاب، چاپ دوم.
- ۱۰- حمدالله مستوفی، نزهۃ القلوب، به اهتمام دکتر محمد دبیر سیاقی.
- ۱۱- شاهنامه فردوسی، انتشارات امیرکبیر، چاپ هفتم.
- ۱۲- اعتمادالسلطنه ، مرآۃالبلدان.
- ۱۳- علی اکبر دهدخدا، لغت نامه دهدخدا.
- ۱۴- دکتر غلامحسین مصاحب، دائرة المعارف.
- ۱۵- دکتر محمد معین، فرهنگ معین.
- ۱۶- محمدحسین بن خلف تبریزی، برهان قاطع، به اهتمام دکتر محمد معین.
- ۱۷- یعقوبی، البلدان.
- ۱۸- نشریه فرهنگ بم، ۱۳۳۷ شمسی.
- ۱۹- محمدمهدی محلاتی، جغرافیای بم.
- ۲۰- اصطخری، المسالک و ممالک.

- ۲۱- مقدسی، احسن التقاسیم.
- ۲۲- ابن حوقل، صورة الارض، ترجمه دکتر جعفر شعار.
- ۲۳- افضل الدین ابو حامد کرمانی، عقد العلی لل موقف الاعلی، به اهتمام علی محمد عامری نائینی.
- ۲۴- مرتضی راوندی، تاریخ اجتماعی ایران، جلد اول.
- ۲۵- نصرت تجربه کار (مجله مردم‌شناسی)، مقاله داستان هفتاد، انتشارات اداره کل هنرهای زیبای کشور.
- ۲۶- سفرنامه ژنرال سرپرنسی سایکس (ده هزار میل در ایران)، ترجمه حسین سعادت نوری، چاپ اول.
- ۲۷- فیروز میرزا فرمانفرما، سفری به کرمان و بلوچستان.
- ۲۸- بهروز دانشور، راه و رباط، انتشارات روزنه - چاپ سوم - بهار ۱۳۷۶.
- ۲۹- پناهی سمنانی، آغا محمد خان.
- ۳۰- ژان گور، خواجه تاجدار، ترجمه ذبیح الله منصوری.
- ۳۱- احمد مستوفی، گزارش‌های جغرافیایی (شماره ۱).
- ۳۲- روزنامه ندای بم - صاحب امتیاز و مدیر مسؤول فتح الله اسدی.
- ۳۳- ناصرالدین منشی کرمانی، سمعط العلی للحضرۃ العلیا.
- ۳۴- از ماهان تا چابهار، به کوشش محمد رسول دریاگشت.
- ۳۵- زهرا اسعد پوربهزادی، الماس کویر.
- ۳۶- سفرنامه آنتونی اسمیت، ترجمه محمود بنی زاده.
- ۳۷- دکتر آلفونس گابریل، عبور از صحاری ایران، ترجمه فرامرز نجد سمیعی.
- ۳۸- کرمان در قلمرو تحقیقات ایرانی، به کوشش محمد رسول دریاگشت، کرمان‌شناسی.
- ۳۹- دیوید ست وینست انگلیسی، لونی پیولنت.
- ۴۰- جلال آل احمد، کارنامه سه ساله.
- ۴۱- صفه، نشریه علمی و پژوهشی معماری و شهرسازی.
- ۴۲- تذکره شعرای بم، انتشارات اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان بم.
- ۴۳- معینی کرمانشاهی، مجموعه اشعار خورشید شب، انتشارات سنایی.
- ۴۴- نصرت الله مشکراتی، فهرست بنایهای تاریخی و اماکن باستانی ایران.
- ۴۵- سفرنامه ناصرخسرو - به کوشش دکتر محمد دیر سیاقی.
- ۴۶- دکتر سید ابوالقاسم پورحسینی (واصل کرمانی)، شکوفه‌های اندیشه.
- ۴۷- داوود یوسف‌زاده، نیمرخی از ارگ بم.
- ۴۸- رحمت الله منشی زاده، جهانگردی.

ارک بم

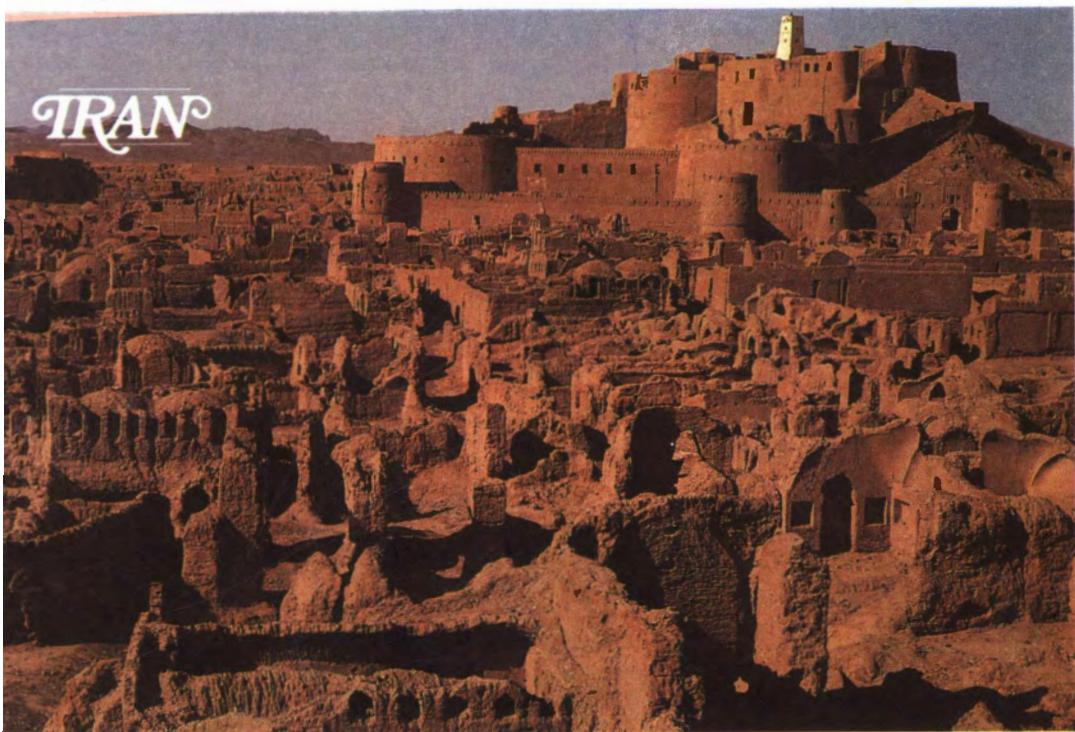
کتاب‌هایی که مرکز کرمان‌شناسی تاکنون منتشر نموده است.

- ۱- جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری کرمان
 - ۲- کتابشناسی خواجو
 - ۳- کرمان در قلمرو تحقیقات ایرانی
 - ۴- روضة الانوار خواجهی کرمانی
 - ۵- کلیات ادیب قاسمی کرمانی
 - ۶- گزیده غزلیات خواجه
 - ۷- فرهنگ لغات و اصطلاحات مردم کرمان
 - ۸- واژه‌نامه گویش بردسیر
 - ۹- از ماهان تا چابهار
 - ۱۰- امثال فارسی در گویش کرمان
 - ۱۱- دیوان اشعار خواجهی کرمان
 - ۱۲- دیوان عمامد فقیه کرمانی
 - ۱۳- تاریخ جیرفت و کهنوچ
 - ۱۴- مجموعه مقالات دومین سمینار
 - ۱۵- تاریخچه محله و مسجد خواجه‌حضر
 - ۱۶- بررسی زبان‌شناختی گویش زرنده
 - ۱۷- راور شهری در حاشیه کویر
 - ۱۸- شور عشق استاد صنعتی
 - ۱۹- دیوان همایون
 - ۲۰- آلبوم کرمان
 - ۲۱- کلیات شاه نعمت‌الله ولی
 - ۲۲- بیاد گل سرخ
 - ۲۳- امید به زندگی
 - ۲۴- کرمان در آئینه تاریخ
 - ۲۵- تحفه کرمان
 - ۲۶- بی عشق هرگز
 - ۲۷- تاریخ سیرجان
- ۲۸- دیوان استاد علینقی بهمنیار
 - ۲۹- ترجیع بند خواجه
 - ۳۰- خلوت سجاده‌های سرخ
 - ۳۱- مجموعه مقالات اولین سمینار
 - ۳۲- راهنمای کرمان
 - ۳۳- جغرافیا و کارکردهای بازار کرمان
 - ۳۴- مجموعه مقالات اولین سمینار کرمان‌شناسی
 - ۳۵- آکنه یا غرور جوانی
 - ۳۶- بررسی گویش جیرفت و کهنوچ
 - ۳۷- سیری در جغرافیای تاریخی زرنده و کوهبنان
 - ۳۸- مجموعه اشعار حدیث تنها بی
 - ۳۹- مجموعه اشعار برادران دانشور
 - ۴۰- موزه‌های بازیافت
 - ۴۱- کرمان در یک نگاه
 - ۴۲- سیرجان در آئینه زمان
 - ۴۳- پاک تن (آداب شستشوی در آئین زرتشت)
 - ۴۴- تمدن‌های نخستین
 - ۴۵- نخلبند شعراء
 - ۴۶- هزار مثل جیرفتی
 - ۴۷- فرهنگ عامیانه گلیاف
 - ۴۸- کرمان و انقلاب اسلامی به روایت تصویر
 - ۴۹- خاطرات آفتابی
 - ۵۰- سیرجان قدیم مرکز صنعت و هنر اسلامی
 - ۵۱- یاس‌ها و داس‌ها
 - ۵۲- شاهین کویر
 - ۵۳- هفتیاد
 - ۵۴- تاریخ، تمدن و فرهنگ سیرجان

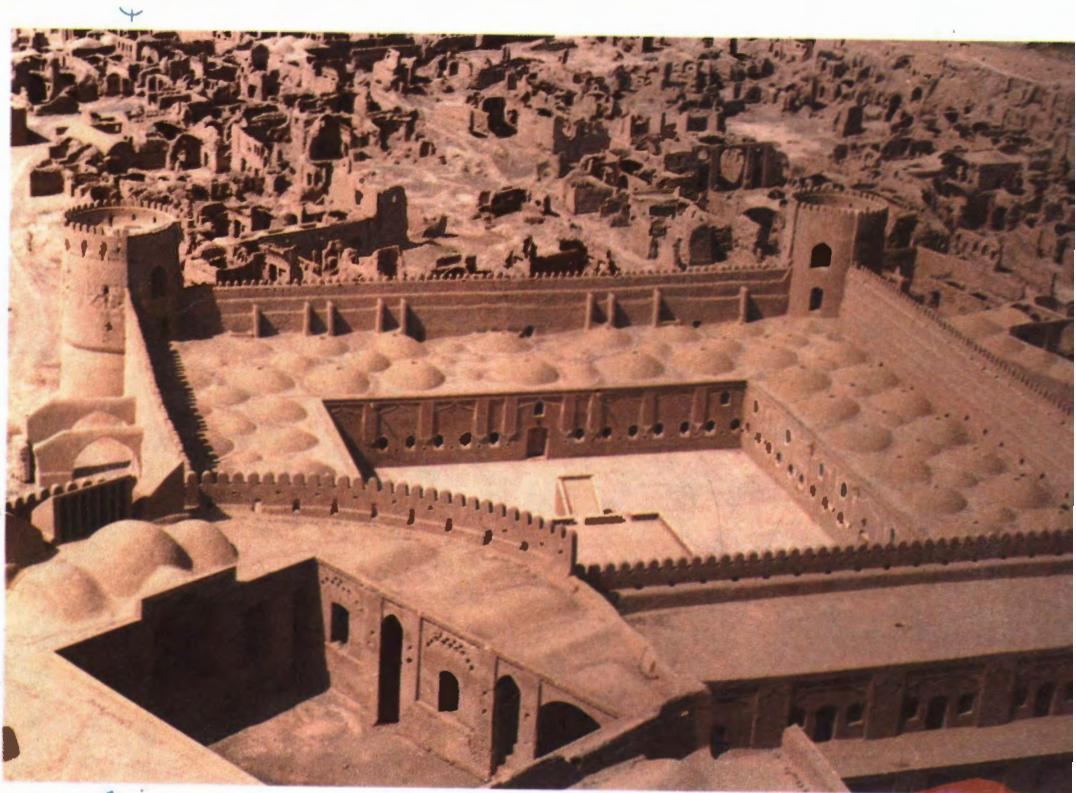
جهت کسب اطلاعات بیشتر لطفاً با شماره تلفن‌های ۰۳۵۰۸۱ و ۰۲۶۷۴۳۷ تا ۰۲۶۷۴۳۱ تماس حاصل فرمائید.
آدرس: کرمان، خیابان شهید رجائی، کتابخانه ملی، مرکز کرمان‌شناسی.

نهایی لز حاکم‌نشین لرگه به که در حاشیه شوالی قلعه بهم و بر سریخ کوهی استوار تعییه یافته است. بطوری که صحن قرلار گرفتن در لبه، سه حصار مرتفع و مجزا لز هم؛ پناهای اصلی حاکم‌نشین که شامل برج اصلی دیده‌بانی خانه حاکم، ساختمان چهارفصل، حمام اختصاصی حاکم و چاه آب آن هی باشد، لز سمت جنوب، جنوب غربی و غرب آنها را احاطه کردند. (در نهایی فوق سه حصاره‌زبور، به طرز آشکاری قابل رویت هی باشند).

دهی بنشین همه لرگ به نظر کن
دل لزیاد عزیزان پر شر کن
به عبرت بنگر این ویرانه ها را
سر لز سودای این دنیا به در گن

نهایی لز خانه فرماده نظامی (سرگردہ قشون) و ساختمان اصلی، واقع در بخش حاکم که پکی پس لز دیگری و متعاقب هم بنا شده‌اند و نیز تصویری گویا لز خانه‌های مسکونی مجاور اصلی و در واقع در بخش عامه‌نشین که به طور کلی دچار فرسایش و تخریب شده‌اند.

نمای زیبا از لرگ بهم، قبل از اجرای برنامه‌ی وسیع پروژه‌ی فن‌آگ بهم در قالب مرمت، حفظ و نگهداری بناهای لرگ بهم که از لولیل سالهای دهه هفتاد پا سرعت چشمگیری آغاز شده است.

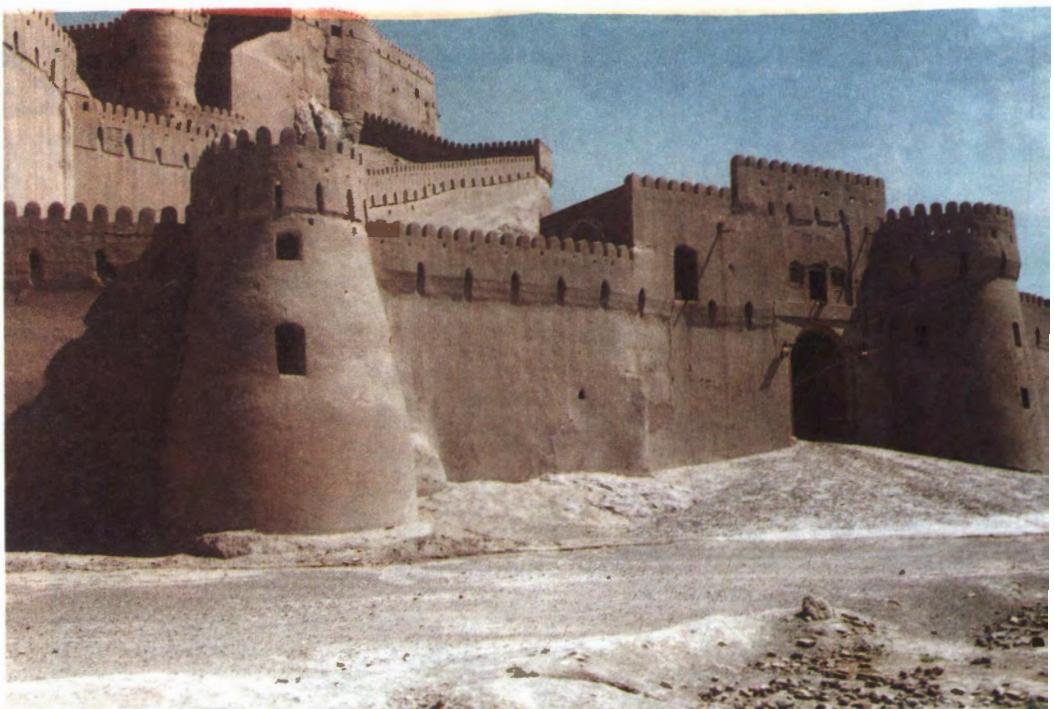

منظره‌ای جالب از داخل حاکم‌نشین به شهر و باغات سرسیز پم، لرزیر طاق راهروی ارتباطی حاکم‌نشین به محل دروازه کت کرم را لژدره‌ی داخلی حصاری که جلوی دروازه قدیمی را مسدود ساخته است.

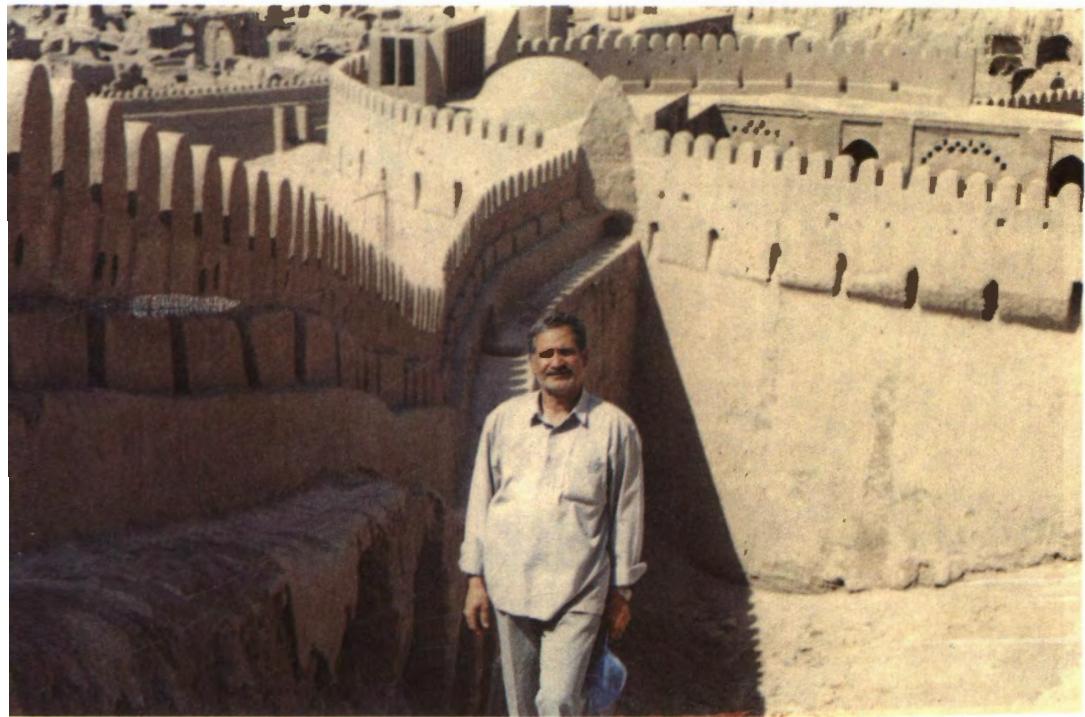

نهاي قلعه حکومتی لر پاپیلهای عامه نشین متصل به حصار دوم

۶

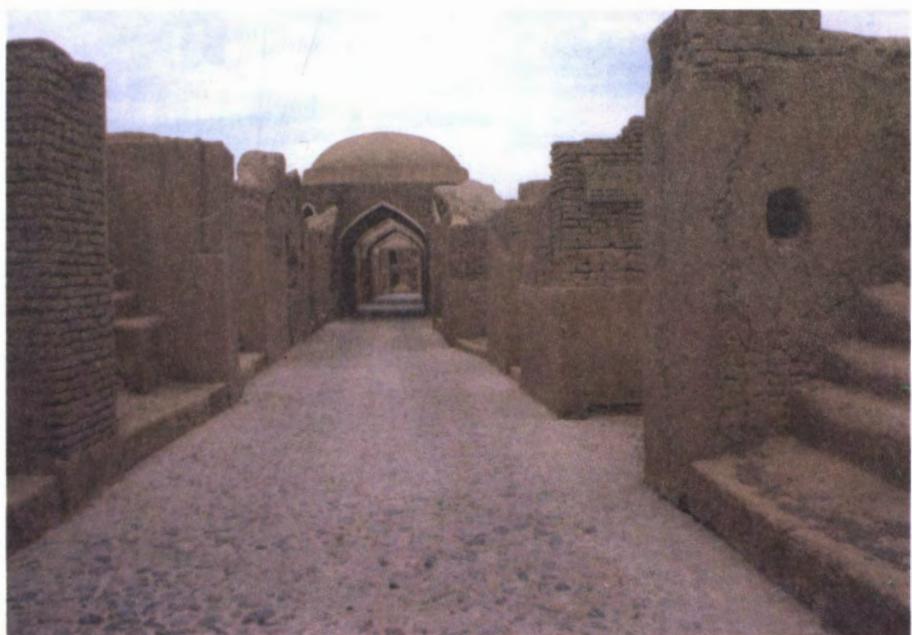
دروازه دوم، یا دروازه حاکم نشین که به کان صعود به بالای کوه را هیسر ساخته است. در دوران اخیر به بازسازی کامل آن مبادرت گشته است و اطاقهای نگهبانی و استراحت محافظین آن، واقع در دو طرف دلان ورودی و طبقه فوقانی به چایخانه سنتی اختصاص یافته است.

نگارنده در پای حصار فوق الذکر، حصاری که به منزله قسمتی از حصار سوم حاکم نشین است و جهت
کامل شدن حصار سوم، از سمت شرقی به حصار اصلی و مردگرد بالای دروازه کت کرم و از سمت غربی به
دیوارهای شرقی برج جنوب شرقی سر بازخانه، الحاق یافته است.

نمای کلی ارگ بم در پرتو روشنایی نور شبانه

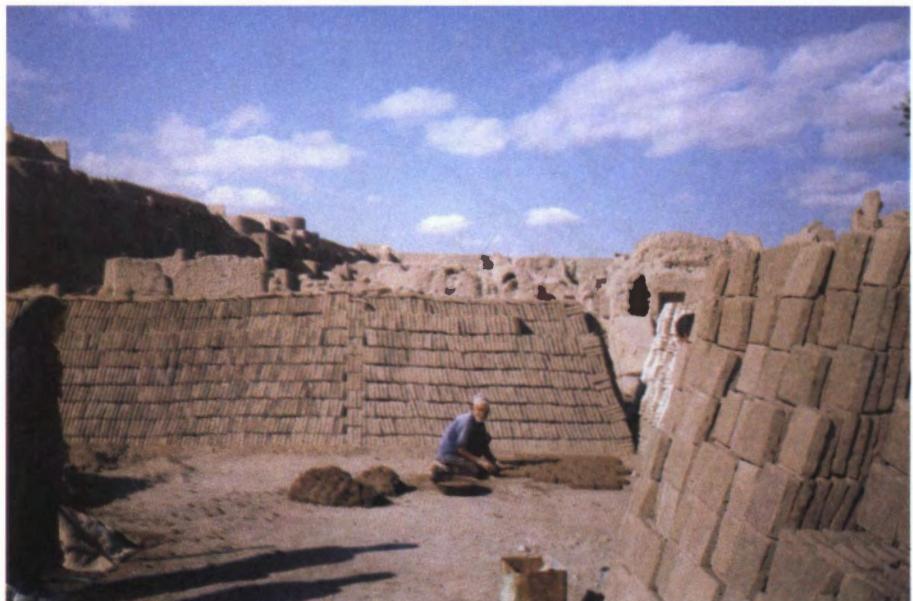
تصویر بازار اصلی و چهار سوق آن

تورموتور سواران خارجی در مقابل دروازه اصلی

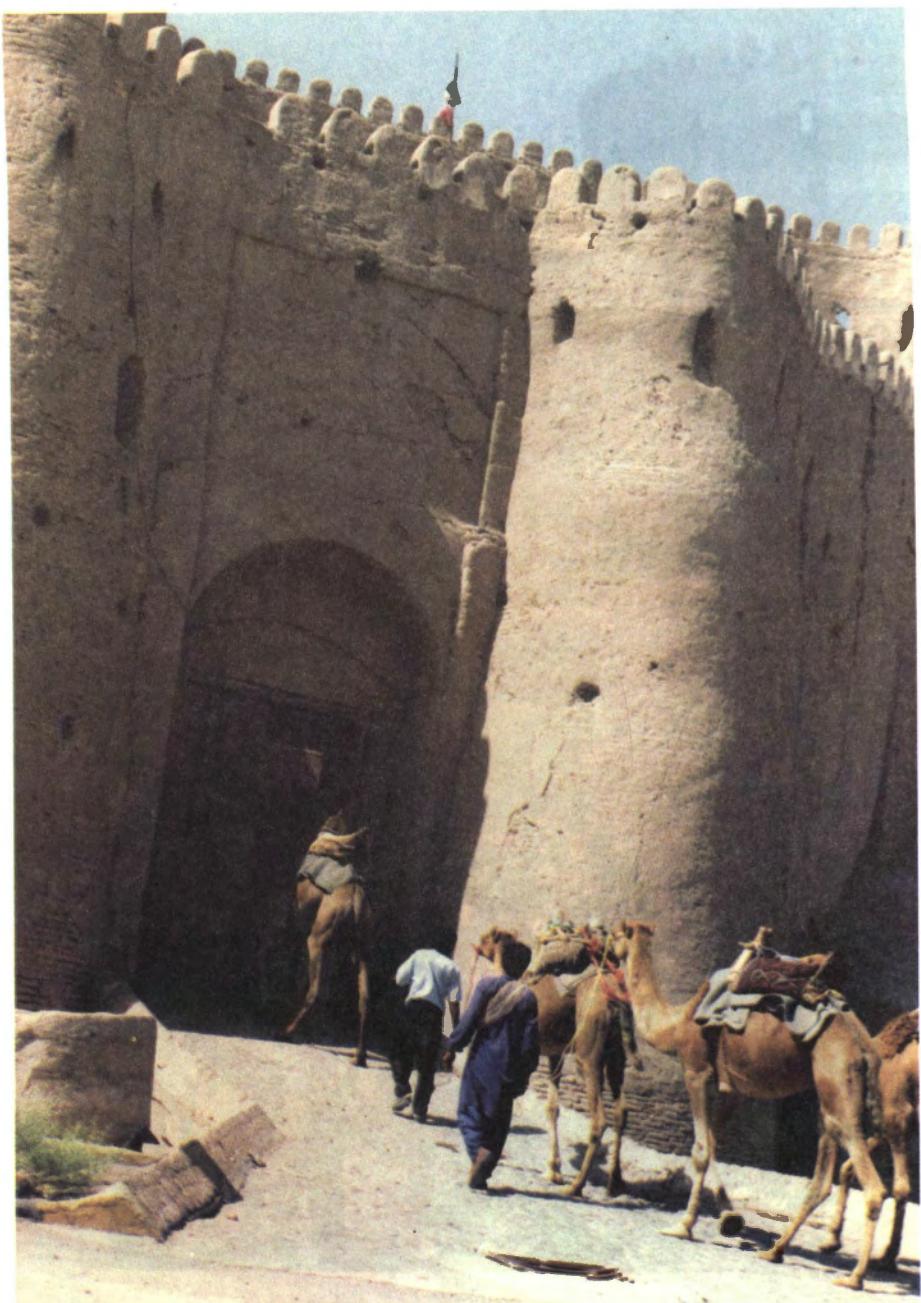
نمای کلی عامه نشین و نخلهای سر سبز شهر از بلندای ارگ

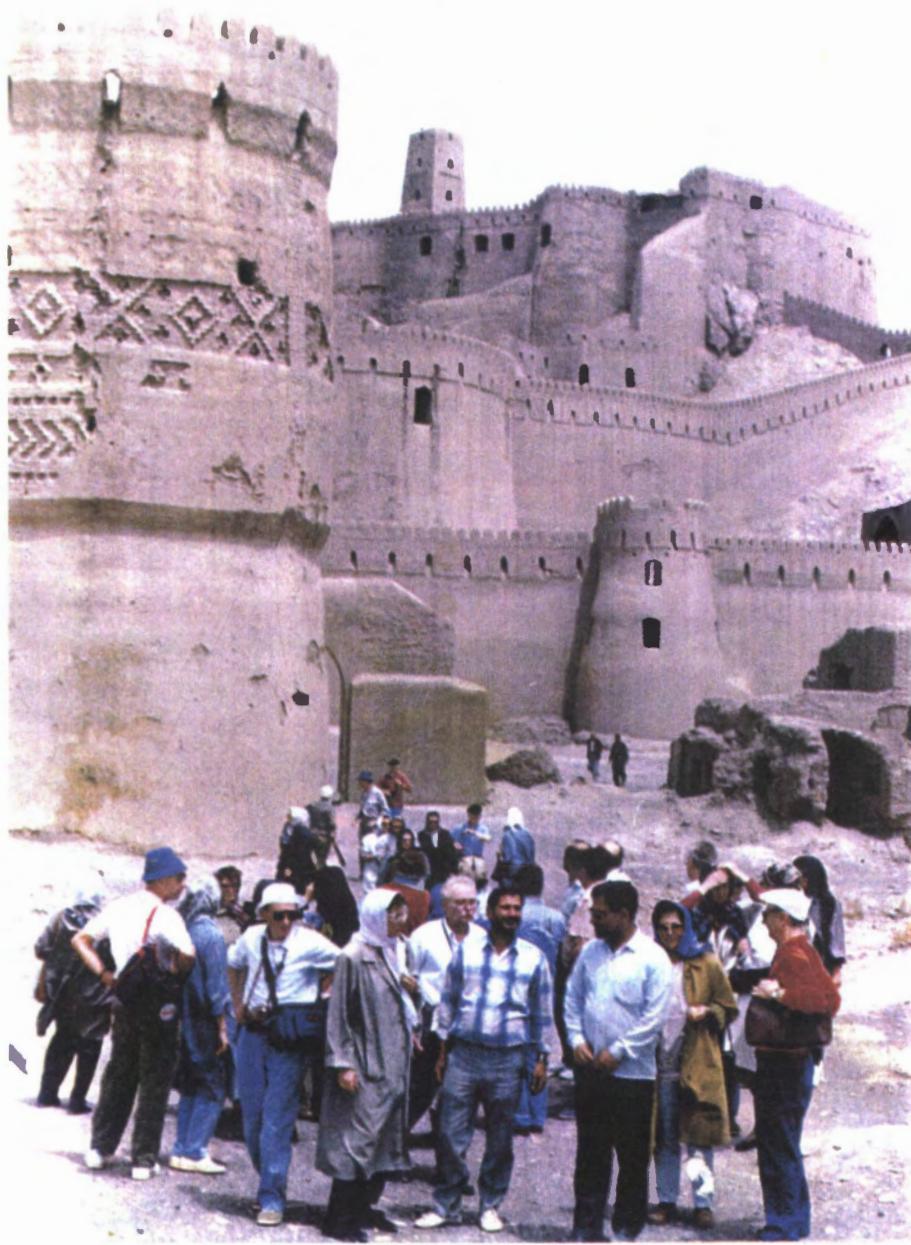
استاد علی خشت مال استاد کار ۸۰ ساله

ارگ بم در انبوه نخلهای همیشه بهار

کاروان شتر سواری جاده ابریشم در ایام نوروز

جلوه های توریستی ارگ بم در سالهای اخیر

لیست کتب منتشره هر کثر که مان شدند

شماره ۱۱/۵۲۹۶

تاریخ ۸۱/۳/۲۶

جناب آقای محمود توحیدی

عشق و علاقه جنابعالی در معرفی زیباترین اثر تاریخی جهان که سالهاست هزاران راز و رمز را از گذشته‌های دور نفس می‌زند و جلوه‌گر ناب‌ترین گفته‌های این دیار دیرین است ستودنی است.

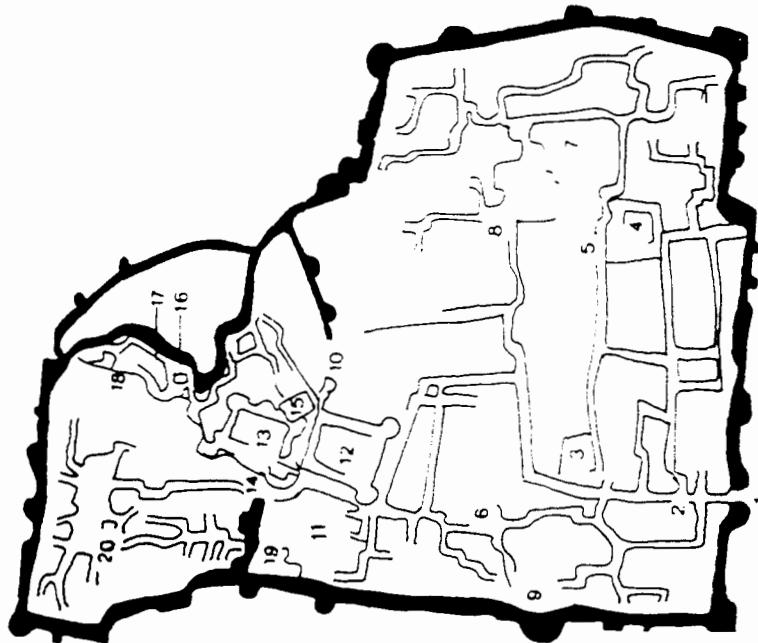
با تقدیر از آن همه تحقیق و نیز این کتاب ارزنه که اثری بدیع در احوال آثار کهن این سرزمین باستانی است، برایتان آرزوی بهروزی و موفقیت روزفزون دارم. اندیشه و قلمدان پرتوان باد.

سیدجواد جعفری

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان

Arg Nameh

N

1_Main Gate	11_School
2_Bazar	12_Stables
3_Bazaar Sq.	13_Garrison
4_Main Mosque	14_Wind Mill
5_Mirza Naeim's Complex	15_Commander's House
6_Small Mosque	16_Governor's Residence
7_Caravansarai	17_Chahar_Fasi Building
8_Gymnasium	18_Main Well
9_Bathhouse	19_Old Fortification Wall
10_Second Gate	20_Konari Mahaleh

Elevation plan of Bam Citadel

This citadel may be the oldest part of the Arg. Here could be the forming core of the Arg of Bam. It dates back several centuries before Islam. It has gradually been reconstructed and extended along the history.

Large rocks used in the foundation of the walls of the to citadel, plus some architectural styles used in four-season building and inside the towers back up the evidence.

In order to accurately find out about Arg history, some archeological and architectural studies are being done on the remnants of the buildings. It should be said that most of the buildings date back to post-Islamic era. From early Islamic periods to the middle of the thirteenth century A.H. when the Arg commenced to be deserted.

Arg Bam has been registered as an Iranian national heritage under Number 519. It has been under repair and reconstruction from 1351 A.H.S. Extensive studies were carried on practically from 1372 A.H.S. In the year 1374 A.H.S. the first great conference on architecture and urban planning was held in the Arg as one of the major cultural and historical centers of the country.

HOSEIN TAYARY

In the east side of the Arg, there is a holy place of pilgrimage attributed to the twelfth Imam (May god hastens his reappearance). The place, respected by people, draws many a pilgrims to itself on a daily basis.

Opposite to the mosque and in the north side of the alley, there stands Mirza Naeem's religious school which was built in the middle of Qajar reign by one of Bam's clergymen called Haj Seyed Mohammad whose tomb is located in the corner of the same school named after his son; Mirza naeem.

Potable water of the Arg was obtained from wells dug inside the houses. Additionally, there was a Qanat (underground aqueduct) known as " Nahre Shahr"

(stream of the city) which supplied the required water. Qanat water entered the Arg through a gooseneck siphon which passed underneath the trench and the wall round the Arg. It would enter the public bath of the Arg at the first place. Then, It would leave the Arg after passing through different localities, religious school and cathedral mosque.

At the north side, the passage leading to the ruler residence is covered and is known as the Jews' passage. At the north side of the residential quarter and opposite to Jews' passage at the foot of the hill, one could see the only gate to the ruler residence.

The ruler residence is surrounded by three walls one, inside the other. The lowest wall is located at the southern side of the hill wherein one could see military stable and guards' facilities.

In the north side of the stable and on the slope of the hill, another wall embodies the barrack, house of military commander plus other military facilities. Inside one of the great towers attached to this wall, there are traces of a windmill built in the beginning of Qajar reign.

On top of the highest hill, there is a citadel surrounded by high walls, wherein one could visit; ruler's house, private bath, four-season building, sentry's main tower and other governmental remnants. There is a deep well in the citadel for the supply of the water. The well has been dug all inside rocks. There are two other wells dug all inside rocks in the barrack and the stable.

citadel. The trench would be full of water in the time of war to defend the invaders. Walls and towers have been reconstructed and mended several times in different eras. There is only one entrance gate to the whole Arg through the outer wall of the south side.

Public residence quarter:

The residence of the public comprises of seven localities of different sizes. All municipal facilities of a typical traditional Iranian city could be found here such as: bazaar, circles/squares, cathedral mosque, religious school, caravansaries, water reservoir, public bath, Zourkhaneh, (House of Strength), arcs, local markets and different vocational shops.

The bazaar of Arg starts after the main gate, with all shops at the two sides and a cross-bazaar in mid-way. The bazaar stretches to the circle of tekiyeh.

Circle of tekiyeh as the main square of the Arg, was the business transaction place of the people in ordinary times, while it would turn into a mourning place for the cause of the martyrdom of Hazrat Imam Hossein during the month of Moharram wherein all mourning rituals and religious theaters were held.

There was only one main passage from south towards the ruler residence. There were several other north-south passages parallel to the main one as well as some east-west passages connecting different localities of the Arg to each other.

Arg Cathedrak Mosque is located on a east-west passage that would start from tekiyeh. The mosque is one of the oldest Iranian mosque built during the first centuries of Islamic era. It has undergone reconstruction and repair during Seljuqs, Safavids, Zands and Qajars dynasties. One could observe the date; 1164 A .H. on the tile mounted on the mosque portico in north west side.

In the beginning , the mosque used to have a primitive design in the form of a single arc. Later on , it was extended to a mosque with three porticos.

Based on evidences, the life of the city of Bam dates back to several centuries before the advent of Islam and continues to enjoy abundant welfare and prosperity until 6th century AH. There were other big cities in the area apart from Bam such as; Narmasheer, Reegan, Darzeen and Nessa which gradually vanished due to hardships.

Bam used to possess important textile industries, producing silk and cotton fabrics well-known throughout Islamic countries.

Arg of Bam;

The term Arg means a very strong citadel. The citadel was located in the

North-east corner of the old city of Bam. Visitors can still observe partial traces of the old wall which used to surround the city and is known as "Shahr bast". This wall is still situated in the north side of the Arg along with other facilities such as ice-house, city gate (Espikan) etc.

As a magnificent and matchless complex of clay adobe, Arg of Bam is one of the largest and the most important historical monuments of Iran with an area of about 200,000 square meters distinctly divided into two parts; the ruler quarter and the public quarter. The ruler quarter is constructed on the highest hilltop in the area with a height of 50 meters. The public quarter or residential part of the Arg is situated at the south and west side of the hill where some of the people of Bam used to live and work until 180 years ago. Later on the Arg became deserted, therefore as a specimen of an intact traditional Iranian township it has preserved all its architectural specification and hence one could easily recognize the application of each building. That is why the place has always been under the focus of attention of researchers and lovers of cultural heritage and history.

Among particular features of the Arg, one can mention four citadels, one inside the other to create such a gigantic architectural complex. The ruler quarter is thus protected by four walls in its south side.

The first wall which is the main wall as well, is the largest urban element round the public section of the Arg. In some parts, the wall is up to 18 meters high and over 6 meters wide. Every 30-40 meters distance, there are guard towers. There is a trench all around the outer wall of the

In the Name of God

Translation of 5 page article on the city of Bam. Typed on the letterheads of;

Iranian Cultural Heritage Organization, Ministry of Culture and Islamic Guidance, Islamic Republic of Iran.

Date: Khordad 23rd, 1381

Ordered by Mr. Javeed of Kermanology Center as an appendix to ARGNAMEH book on the history of Bam Citadel.

BAM

The city of Bam is located 190 km southeast of Kerman. It lays on a plain situated between Barez mountain ranges and mount Kabudy on the southwestern rim of the Lut desert. Its latitude is 29 degrees 52 minutes northward, while its longitude is 58 degrees 27 minutes eastward. Bam's Altitude is 1050 masl. The area of the whole province is 17755 Km² with a population exceeding 20,000 persons while the population of Bam; the central city of the province is about 78,000 people.

Climatically, Bam possesses the arid, dry atmosphere of the desert, yet due to snow-covered, high mountains encircling the area, abundant, rich Qanats (underground water aqueducts) and aquifers help develop the agriculture of the region.

The oldest traces of civilization found in Bam are located around Beedroon hills 10 Kms away from Bam westward. Remains of "Talle Atashy" (firey hill) in Darestan are situated 30 kms northeast of Bam. According to archeological studies, the above date back 2 to 4 millennia B.C. therefore, people have started to live in this area for at least 6000 years.

The city of Bam used to enjoy high strategic importance, because it was situated in the path of an important international trade route which connected civilizations of Mesopotamia and West to civilizations of Sistan and Sihnd valley in India. This route was an important branch of famous silk route which due to its transactions with India in the business of spice, was known as "spice route".

